

Godzina Polski

Dziennik polityczny, społeczny i literacki.

PRENUMERATA:

Miesięcznie 1 Mk. 50 fen. Kwartalnie 4 Mk. 50 fen.
Za odosłanie do domu dopłaca się 50 fen. miesięcznie.
Prenumerata przez pocztę miesięcznie 1 Mk. 50 fen.,
kwartalnie 5 Mk. 40 fen.

**Cena numeru pojedynczego w Łodzi
i w Warszawie 4 kop.**

Redakcja w Warszawie: Okólnik 5.
Administracja „ Erywańska 18.
Redakcja i Administracja w Łodzi:
Piotrkowska 86.

Rękopisów niezastrzeżonych Redakcja nie zwraca.

OGŁOSZENIA w Królestwie Polskim:

Zwyczajne: 30 fen. za wiersz petytowy jednoszpaltowy (na stronie sześć szpalt).

Drobne: 5 fen. za wyraz, najmniej 50 fen.

Badziana (po tekście): 1 Mk. za wiersz petytowy czteroszpaltowy.

Reklami: 40 fen. za wiersz petytowy czteroszpaltowy.

W dziale handlowym: 1 Mk. za wiersz petytowy czteroszpaltowy.

FILIE: Częstochowa: ul. Panny Maryi 26; Tomaszów: F. Gomuliński; Płock: Admin. „Kuryera Płock.”; Pabianice: Biuro dzien. A. Wadzyńskiego; oraz w Sosnowcu, Kaliszu, Łowiczu, Łomży i Białymostku.

Z terenów walk.

Pochód wojsk sprzymierzonych w Dobrudży postępuje naprzód z nadzwyczajną szybkością. Rozbite na linii Constanza — Cernavoda armie rosyjsko - rumuńskie cofają się pośpiesznie ku północy i są niepokojone przez następujące im na pięty oddziały wojsk niemiecko - bułgarsko - tureckich, które zajęły onegdaj miejscowość Harsova, położoną na prawym brzegu Dunaju w odległości około 38 km. na północy od Cernavody. Wojska rosyjsko - rumuńskie, uchodząc pośpiesznie w kierunku północnym ku południowej Bessarabii, mają nadzieję, iż uda im się powstrzymać zwycięskiego przeciwnika na terenie górzystym ciągnącym się na północ od linii Harsova — Caraharman, lub też, w ostatecznym razie na linii Dunaju pomiędzy Galacem a morzem Czarnym.

Z powodu wypierania wojsk rumuńsko - rosyjskich z Dobrudży stała się bardzo zagrożoną zachodnią część Rumunii, t. j. cała Wołoszczyzna, wraz ze stolicą Królestwa, Bukaresztem, albowiem w miarę posuwania się armii feldmarszałka Mackensena ku północy, zmniejsza się przestrzeń dzieląca armie te od armii generała Falkenhayna, które toczą zacięte walki w górach granicznych Siedmiogrodu i Rumunii, wobec czego te dwie grupy wojskowe mogą przy sprzyjających okolicznościach bardzo szybko połączyć się ze sobą i odciąć całą zachodnią część Rumunii. Przewidując tę okoliczność władze Rumuńskie rozpoczęły ewakuację ludności i władz z całej Wołoszczyzny, oraz z Bukaresztu.

Rumuńsko - rosyjskie kierownictwo wojskowe liczy się już na seryo z koniecznością opuszczenia większej części Rumunii i rozpoczęło wznosić pośpiesznie fortyfikacje wzdłuż Seretu i Dunaju, a także wzdłuż Prutu, płynącego jak wiadomo wzdłuż granicy rumuńsko - rosyjskiej.

Najsilniejsza część stanowisk obronnych rosyjsko - rumuńskich ciągnie się nad Dunajem od Galacu do morza Czarnego. Dunaj jest po Woldze największą rzeką w Europie, a po przyjęciu pod Galacem Seretu przybiera bardzo znaczną szerokość. Dunaj u ujścia do morza Czarnego tworzy Delta liczącą 2600 km. kw. i wpada do morza trzema odnogami Kilia, Sulina i Georziewka. W tym miejscu Rosyanie będą stawiać najwłaźniejszy opór, aby nie dopuścić do wkroczenia wojsk sprzymierzonych do południowej Bessarabii.

Na terenie zachodnim w okolicy Somme i na północy od Verdun toczyły się wczoraj walki cokolwiek w mniejszym rozmiarze. Przeważnie trwała silna walka artylerii, pozatem wszystkie ataki francuskie zostały odparte.

Na froncie rosyjskim nie wydarzyło się nic znamiennego. Nad Szezara — załamały się dwukrotnie silne ataki rosyjskie. Również ten sam los spotkał słabsze ataki rosyjskie na południowym zachodzie od Lucka, oraz natarcia rumuńskie na granicy Siedmiogrodu.

Na terenie włoskim trwała jedynie akcja artylerii. Na terenach tureckim i macedońskim nie zaszło nic nowego.

Musimy wspomnieć o sukcesach niemieckich w powietrzu i na morzach. Przed wojną światową lotnictwo francuskie uchodziło za najlepsze na świecie. Francja miała posiadać najliczniejszą flotę powietrzną i najsprawniejszych lotników. Również fama głosiła, że i Anglia — kraj sportsmenów — posiada znakomitych lotników. Woj-

na obecna wykazała natomiast, że najlepszą flotę powietrzną posiadają Niemcy. Być może, że lotnicy francuscy i angielscy są znakomitymi lotnikami - sportsmenami, natomiast jako lotnicy wojenni stoją daleko niżej od lotników niemieckich. Dowodzą tego liczne śmiałe i pomyślne ataki sterowców niemieckich na stolicę Anglii, oraz bezustanne prawie walki lotników na terenie zachodnim, w których biorą udział ze strony przeciwnika setki latawców, a jednak po większej części kończą się zwycięsko dla Niemiec. Wspomnieć tu należy nazwisko kapitana Boelcke, który sam jeden pokonał już 38 lotników francuskich i angielskich. W ten sposób odniósł on rekord wśród lotników całego świata. Obok kapitana Boelcke należy wymienić porucznika Wintgens, który do 1 października pokonał 18 latawców, nadporucznika Immelmanna 15 latawców, porucznik Höndorfa 12, Frankla 11, Mulzera i Buddecke po 10 latawców, oraz wielu innych, którzy strąbili po 8, 7, 6, 5, i 4 latawce.

Niemieckie siły zbrojne odniosły nowe zwycięstwo. Oto, jak głosi sprawozdanie admiralicy niemieckiej, oddziały torpedowców niemieckich przez drogę Dover — Calais aż po linię Folkeston — Boulogne i zatopiły co najmniej 11 parowców straż przednich, 3 kontrtorpedowce, oraz uszkodziły 3 kontrtorpedowce i wiele parowców, poczem wróciły pomyślnie na wody niemieckie.

Bukareszt jako twierdza.

Ufortyfikowanie stolicy rumuńskiej na sposób współczesny jako obozu oszańcowanego, datuje się od wojny rosyjsko - tureckiej w latach 1877/8.

Po wojnie powstała utwierdzona linia Seretu z centrum nad Focsani Galacem, przyczółek mostowy Czernawoda dla ubezpieczenia mostu dunajskiego, przyczółek mostowy przy węzłach drogowych Slatina nad Olutą, oraz Bukareszt jako wielka twierdza w rodzaju obozu oszańcowanego z centralną redutą systemu fortecznego.

Do opracowania należnych projektów uproszono z Belgii generała Brialmonta, i tak według jego wskazówek powstała w latach 1885 — 1896 twierdza bukareszteńska. Chociaż utwierdzenia rumuńskie w całym swem urządzeniu sikerowano w pierwszej linii przeciw Rosji, to przecież ówczesna obecność Brialmonta w Rumunii dotknęła Niemile Austrię. Dopatrzyła się ona w tym uczynku nieprzyjawnego i postarała się w Belgii o przeniesienie Brialmonta w stan spoczynku, który wszakże był tylko przemijający.

Podobnie w systemie utwierdzeń belgijskich, jak w Antwerpii, przeniesiony punkt ciężkości obrony na silny pas fortów z wysuniętymi fortyfikacyami i bateriami, w których działa znajdują się pod opancerzonym pokryciem. Oprócz tego są tu jeszcze wieże opancerzone, które można przestawiać i przewozić, co ułatwione przy pomocy pobudowanej kolei okrężnej.

Zwyciężyły fabryki niemieckie Kruppa i Grusona, tak, iż całe urządzenie i działa zakupione są pochodzenia niemieckiego i przeważnie z materiału niemieckiego.

Ponieważ Bukareszt, mający jako miasto 30 kilometrów kwadratowych obwodu, jest równiną, i nie posiada punktów, któreby w fortyfikacji można było wyzyskać, musiano przeto pas fortów, odległy od miasta 6 — 9 kilometrów znacznie rozszerzyć. Objętość wynosi 75 kilometrów. Tutaj znajduje się 18 fortów w odległości od siebie po 4 kilometry.

Komunikat niemiecki.

BERLIN. (Urządowo). Wielka Kwatera Główna donosi 28 października:

Wschodni teren walk.

Front wojsk generała-feldmarszałka księcia Leopolda Bawarskiego.

Po dwudniowym ogniu artylerii skierowanym na odcinek na zachód od Lucka, Rosyanie wykonali wczoraj atak pod Zatureami. Atak rozehwiał się w całości i wśród ciężkich strat dla nieprzyjaciela.

Front wojsk generała kawaleryi arcyksięcia Karola.

Po bydwóch stronach Dorny Watry wtargnęły wojska austriacko - węgierskie do stanowisk rosyjskich i zdobyły szczyt kilka wzgórz. Wzięto do niewoli 8 oficerów i przeszło 500 szeregowców.

Na siedmiogrodzkim wschodnim froncie toczą się w dalszym ciągu walki w dolinach granicznych.

Na południu od Kronstadtu (Brasso) wojska z nami sprzymierzone zdobyły za pomocą niespodziewanego natarcia rumuńskiego stanowisko górskie i sukces ten powiększyły w silnem natarciu aż do doliny Partzugi.

Poza tem, w ogólności sytuacja względnie nie uległa zmianie.

Zachodni teren walk:

Front wojsk generała-feldmarszałka Ks. Rupprechta Bawarskiego.

Na północnym brzegu Somme wczoraj ponownie rozpoczęły się walki piechoty. Ataki poprzedził silny artyleryjski ogień przygotowywawczy, poczem ruszyli w godzinach wieczornych naprzód Anglii przez linię Gueudecourt — Les Boeufs,

Komunikat austriacki.

WIEN. (Urządowo) donoszą 28 października:

Wschodni teren walk:

Front wojsk generała kawaleryi arcyksięcia Karola

Walki na południu od wąwozów Szurduk i Vöres Torony (Czerwona Wieża) trwają.

Na południowym wschodzie od Predealu wojska austriacko - węgierskie i niemieckie odrzuciły nieprzyjaciela z silnie oszańcowanych stanowisk górskich do doliny Parakuga.

Na węgierskiej granicy wschodniej odparto kantrnatarcia rumuńskie.

Na wschodzie od Dorny Watry wtargnęliśmy na froncie o szerokości 4 kilometrów do stanowisk rosyjskich. Nieprzyjaciel pozostawił w naszych rękach 8 oficerów i 514 szeregowców. Usiłowania jego zmierzające do odebrania wydartych mu wzgórz, pozostały bez skutku.

a Francuzi z okolicy Morval. Wojska nasze odparły krwawo sprzymierzonego przeciwnika za pomocą ognia artylerii i karabinów maszynowych, a na północy od Morval białą bronią. Stanowiska utrzymano wszystkie bez wyjątku.

Front Niemieckiego Następcy Tronu.

Także na wschodzie od Mory ponownie rozegrały się pomyślne dla nas walki. Po silnym ogniu artylerii znaczne siły francuskie przeszły do ataku i przypuściły szturm z lasu Thiaumont po obydwóch stronach fortu Douaumont i w lesie Fumin. Wszystkie te ataki załamały się wśród wielkich strat dla przeciwnika.

Balkański teren walk:

Grupa wojskowa generała-feldmarszałka Mackensena.

W południowej Dobrudży nasze oddziały pościgowe napotykały dotychczas nieznaczny opór. Wszelkie oznaki wskazują na pośpieszny odwrót przeciwnika. 500 rozproszonych żołnierzy wzięto do niewoli, zdobyto kilka kolumn amunicyjnych i bagaże.

Front macedoński.

Ataki serbskie na stanowiska niemiecko - bułgarskie w luku Cerny załamały się podobnie, jak i częściowe natarcia przeciwnika na wschodnie stoki Mogleny i na południowym - zachodzie od jeziora Doiran.

Nad Strumą starcia pomiędzy patrolami.

Pod Orfano ożywiony ogień artylerii.

Pierwszy Generał-Kwatermistrz Ludendorff.

Front wojsk Ks. Leopolda Bawarskiego.

Na froncie armii generała - pułkownika v. Tersztjanskyego silna walka armatnia.

Odesobnione natarcie rosyjskie na południu od Zatureów odparto wśród dużych dla nieprzyjaciela strat.

Włoski teren walk.

Na skrzydle południowym frontu Pebrzeza trwają w dalszym ciągu walki artylerii i przyrządów do rzucania min. Piechota nieprzyjacielska, która posunęła się naprzód wzdłuż drogi z Oppaechiasella zmuszoną została szybko naszym ogniem do odwrotu.

W Tyrolu ogień dział nieprzyjacielskich przybierał miejscami na gwałtowność.

Południowo-wschodni teren walk.

Wśród naszych wojsk nic nowego.

Zastępca szefa sztabu generalnego von Hoer. Feldmarszałek - porucznik.

Między nimi znajduje się 18 utwierdzeń tak, że przestrzeń ostrzelana przez dwie fortyfikacje wynosi tylko dwa kilometry. Wszystko to potrzebuje licznej załogi i wielkiego parku dział. Pierwszą obliczono co najmniej na 80 — 100 tysięcy ludzi, w skład artylerii wchodzi okrągło 60 wież pancernych dla dział 15 cm. i 12 cm., przeszło 70 lawet opancerzonych dla haubic 21 cm. i wielkie mnóstwo lawet do podnoszenia i spuszczenia dla dział szybkostrzelných. Do nich dołączyć należy 400 dział dalekonośnych jako rezerwę artylerii.

Znaczenie wojskowe Bukaresztu polega na jego położeniu centralnym pomiędzy Dunajem a Alpami transylwańskimi, oraz na komunikacjach drogowych pomiędzy Siedmiogrodem a Dunajem. W Bukareszcie skoncentrowano także warsztaty wojskowe kraju. Niekorzystne są wielkie zapotrzebowania sił do obrony i otwarty, oraz nieukryty teren okoliczny.

Ze w wojnie tej i Bukareszt odegrać może rolę nie jest rzeczą w obecnej konstelacji wykluczoną. Wykaże się wówczas, czy system obrony Brialmonta dozna w Rumunii tego samego fiasca, co w Belgii, czy też materiały niemieckie większe będzie stawiać opór ciężkim bateriom niemieckim i austriackim, aniżeli materiał francuski i belgijski nad Sambre, Mozę i Skaldą. Artyleryjska ochrona pancerna polega także w Bukareszcie na trudności trafiania pewnego w kopuły. Atoli wobec olbrzymiej siły dzisiejszych pocisków nie jest to koniecznym, ponieważ strzały celne w płaszczy betonowej, otaczającej opancerzenie wystarczą, aby wygiąć urządzenia pancernowe, zdeformować je i zepsuć przyrządy do okręcania i spuszczenia działa, tak, iż dalsza akcja dział zakrytych jest niemożliwą. Może być więc, że w danym razie Bukareszt zostanie opuszczony, jak opuszczono rosyjskie twierdze, aby podjąć walkę nad korzystniejszą do obrony linią Seretu.

Komunikat turecki.

Konstantynopol, 27 października. — Główna kwatera donosi 26 października: Na widowniach walk nie zaszedł żaden wypadek o ważniejszym znaczeniu. W Dobrudży wojska nasze kontynuują pościg za pobitym nieprzyjacielem.

Zastępca Głównodowodzącego Enver Pasza.

Komunikat bułgarski.

Sofia, 28 października. — Główna kwatera donosi 27 października: Front macedoński: Sytuacja jest niezmienną; dzień minął względnie spokojnie. Pomiędzy jeziorami Prespa i Doiran — słaby ogień armatni.

U stóp Belasica—Planina — spokój. Na froncie Strumy słaby ogień artylerii. Na wybrzeżu egejskim flota nieprzyjacielska ostrzeliwała wzgórze pod Orfano.

Front rumuński: Na wybrzeżu morza Czarnego spokój. W Dobrudży wojska sprzymierzone ścigają pobitego nieprzyjaciela. Obsadziliśmy miasto. Hirsova. Wzdłuż Dunaju spokój.

Co opowiada Koczanie.

Petersburg, 26 października. Front zachodni: Mniejsze oddziały nieprzyjacielskie podejmowały ataki w okolicy Zoyjenny (?), w kierunku Zloczewska (? Zloczew) zostały jednak za każdym razem odparte.

W Karpatach lesistych przeciwnik w sile około dwóch kompanii zaatakował wzgórze, położone w odległości 8 wiorst na północnym zachodzie od góry Kapul, został jednak powstrzymany naszym ogniem.

Front kaukasko - perski: Wojska nasze obsadzili po zajęciu walce miasto Bidjar, na północnym zachodzie od Hamadanu, i wzięli jeńców, oraz zdobyły dwie armaty.

Front rumuński: (front północno-wschodni). Wojskom rumuńskim powiodło się powstrzymać natarcie przeważających sił nieprzyjacielskich.

Front w Dobrudży: Napór nieprzyjacielski zupełnie osłabł.

Komunikaty francuskie.

Paryż, 28 października (T. wł.). — Urzędowo donoszą 27 października po poł.: Na froncie Somme trwa przerywane chwilowe ostrzeliwanie przez artylerię francuską, która wysadziła w powietrze niemiecki skład amunicji w okolicy Gernerment — Ablaincourt.

Na północy od Verdun, Francuzi poprowadzili w ciągu nocy częściowe operacje w odcinkach na zachód i na południe od fortu Vaux. Wzięli oni około 100 jeńców i uczynili niejakie postępy. Niemcy ostrzeliwali gwałtownie stanowiska francuskie w okolicy Douaumont i Cheneis.

Na pozostałym froncie nic nowego.

Paryż, 28 października (T. wł.). — Urzędowo donoszą 27 października wiecz.: Na froncie Somme dość gwałtowna działalność obustronnych artylerii w odcinkach Saily, Saillise, Bouchavesnes i Blaches.

Na północy od Verdun skierował nieprzyjaciel gwałtowny ogień na nasze przednie linie, mianowicie na rowy ochronne pod Hautdromont, na fort Douaumont i na baterię Damloup. Zamiary nieprzyjaciela wykonania ataku na zachodzie od wsi Douaumont powstrzymane zostały naszym ogniem zatorowym. Na pozostałej części frontu nie wydarzyło się nic ważnego. Niepogoda przeszkadzała ogólnie w działalności bojowej.

Paryż, 27 października. — Sztab armii wschodniej donosi 26 października:

Na północy od gór Starków i Grob Serbowie odrzucili Niemców i Bułgarów, opanowali umocnione wzgórze u ujścia Cerny do Strumicy i wzięli 1000 jeńców.

Na południowym zachodzie od jeziora Prespa kawaleria francuska, wsparta oddziałami piechoty obsadziła dnia 24 października mosty pod Swesde, oraz wieś Gelehrda i Laistica.

Na pozostałym froncie mgła utrudniała prowadzenie operacji.

Komunikat belgijski.

Le Havre, 27 października. — Główna kwatera donosi 26 października:

Belgijska artyleria rowów ochronnych utworzyła niszczący ogień i pomimo przeciwdziałania ciężkiej artylerii niemieckiej, utrzymała go, skierowany na niemieckie prace przy sypianiu szaniej w pobliżu kamienia pogranicznego Nr. 16 nad Yzera.

Komunikaty angielskie.

Londyn, 28 października (T. wł.). — Główna kwatera donosi 27 października po poł.: Ulewny deszcz. Na południu od Ancre trwa działalność artylerii nieprzyjacielskiej. Wykonano tam również pomysne napady na nieprzyjacielskie rowy łącznikowe.

Londyn, 28 października (T. wł.). — Główna kwatera donosi 27 października wiecz.: Ulewny deszcz trwał w dalszym ciągu. Artyleria nieprzyjacielska, oraz moździerze nieprzyjacielskich rowów ochronnych czynne były pomiędzy La Basse, Hulluch i w sąsiedztwie Beaumont — Hamel.

Ostrzelaliśmy nieprzyjacielskie rowy ochronne na południu od Armentieres. Latawce nieprzyjacielskie były nadzwyczaj czynne. Dnia 26 października miała miejsce walka powietrzna pomiędzy dużą ilością latawców - przeciwników. Donoszą, iż zestrzelono dwa nasze i trzy nieprzyjacielskie latawce. Donoszą również, iż jeden z latawców naszych napotkał 10 przeciwników i odpędził ich poza ich własne linie.

Komunikat rumuński.

Bukareszt, 27 października. — Główna kwatera donosi 26 października:

Front północny i północno - zachodni: Na zachodzie od Fulghes walki artylerii. Zajęliśmy górę Kerelharas na południu od Biczaz. W dolinie Trotus położenie jest niezmiennione.

W dolinie Uzul nieprzyjaciel odrzucony został na zachód aż do wzgórza Nasoli.

W dolinie Oituz toczy się walka po tamtej stronie granicy. Wzięliśmy do niewoli 1 oficera i 137 szeregowców. Naogół można stwierdzić, że nieprzyjaciel, na zachodniej granicy Multan, po gwałtownych walkach odrzucony został wszędzie przez granicę. Obecnie trzyma on w swem posiadaniu tylko mały kawałek terenu, pomiędzy Spilię a Trotus i nieznaczny punkt w dolinie Uzul. Straty jego są bardzo duże.

W dolinie Buzen, pod Toblabuzi, Bratocea i Predelusem nic nowego.

Na południu od Predealu walka toczy się w dalszym ciągu. Ataki nieprzyjacielskie odparto.

W okolicy Dragoslawie odparliśmy gwałtowne ataki nieprzyjaciela.

W dolinie Alt nic nowego.

W dolinie Jiu nieprzyjaciel posuwa się naprzód w okolicy na zachód od doliny. Dowodzący w tej okolicy armią, generał Dragulita raniony został podczas kierowania operacjami.

Pod Orsova walka artylerii.

Front południowy: Nad Dunajem nieco strażaków armatnich.

W Dobrudży — nic nowego.

Z parlamentu Rzeszy.

Berlin, 28 października (T. wł.). — Wiceprezes dr. Paasche zajął posiedzenie o godz. 8 m. 15.

Wniosek dep. Schiffera (lib. nar.), popierany przez wszystkie stronnictwa, bez dalszej dyskusji przekazano komisji z 21 członków.

Następnie kontynuowano obrady nad referatem w sprawie aresztu rewencyjnego. Na wniosek przewodniczącego rozpatrywano

zarazem petycję w sprawie odszkodowań dla internowanych obywateli Rzeszy. Przemawiają dep. Waldenstein, Riesser, dr. Roessicke, wreszcie dep. Dittmann mówi: Ulegnijcie dążeniom naszym do zniesienia stanu oblężenia, a wówczas w przyszłości zbytecznym stanie się areszt rewencyjny. Jest polityczny środek walki ze stronnictwami opozycyjnymi, oraz osobami. (Okrzyki — dep. Stadthagen zostaje przywołany do porządku) mówca porusza poszczególne przypadki. Mówie jego towarzyszą liczne okrzyki.

Sekr. stanu, dr. Helfferich: Areszt rewencyjny jest stanem, na który i my również skarżymy się. Sądzą jednak, że wkrótce będzie można wyjść ze stanu, w jakim znaleźliśmy się siłą konieczności (żywe zaniepokojenie i okrzyki). Wojna sięga w głąb egzystencji Niemiec. Dlatego też nie możemy, niestety zaniechać aresztu rewencyjnego. Francya, Anglia i Włochy posuwają się jeszcze o wiele dalej pod tym względem.

Następnie przemawiali jeszcze powtórnie dep. Dittmann, dr. Paasche, dr. Helfferich, oraz dep. alzacki Haus, dep. Felrenbach.

Dep. Scheidemann (soc.): Precz ze stanem oblężenia. Należy wstąpić się, gdy dep. z Niemiec południowych p. Quidde otrzymuje polecenie opuszczenia Prus w ciągu 24 godzin. Musimy podkreślić tu te wypadki, gdyż wszelkie przedstawienia nic nie wskórały. Wojska niemieckie walczą o przyszłe Niemcy. Należy czempredzej wytworzyć warunki, z których mogliśmy być dumni.

Dep. Seyda (Polak): Mogłbym wymienić wiele wypadków, w których, szczególnie w początkach wojny, wielu Polaków wiele wycierpiało.

Pułk. v. Wirsberg: Bezpieczeństwo armii wymagało surowego postępowania. Wszystkie poszczególne wypadki zostaną rozpatrzone. Bądź Pan pewien, że interweniować będziemy z naciskiem.

Przemawiają ponownie dep. Dittmann, dr. Helfferich, pułkownik v. Wirsberg, poczem dyskusya zostaje zamknięta. Wnioski i petycje zostają przekazane komisji z 21 członków.

Następne posiedzenie odbędzie się w poniedziałek, o godz. 3 po południu.

Z powodu nocy Koerbera.

Wiedeń, 28 października (T. wł.). — Cała prasa powitała z wielkiem zadowoleniem wiadomość o powierzeniu utworzenia nowego rządu austriackiego wspólnemu ministrowi skarbu, v. Koerberowi, i stwierdza zarazem, że ludność odnieść się z zaufaniem do tego dyplomaty, który potrafił zdobyć je w ciągu swej dawniejszej działalności.

Władcy austriacko-węgierska.

Wiedeń, 28 października (T. wł.). — Podobno Koerber i Tisza postanowili przedłużyć porozumienie pomiędzy Austrią i Węgrami aż do zawarcia pokoju, co najmniej jednak na dwa lata.

Przymus pracy w Belgii.

Berlin, 28 października (T. wł.). — „Lokalanzeiger“ pisze: Zbytecznym jest chyba poważne obalenie ostatnich wywodów obozu nieprzyjacielskiego, które neutralnej zagranicy mogłyby nasunąć myśl, że zmuszaliśmy ludność belgijską do robót przymusowych dla tamtejszej administracji naszej, a względem opanych stosowaliśmy surowe kary. General-gubernator niemiecki nie myśli ani o tem, by belgijskich mężczyzn lub kobiety zaciągać przymusowo do prac administracyjnych w kraju, ani też o tem, by grozić więzieniem opanującym się. Inaczej rzecz się ma z wielkim brakiem zatrudnienia, który wskutek przeciwnej prawu międzynarodowemu blokady morskiej doszedł do wszelkich rozmiarów na terenie belgijskim, a wszelkiemu kierowni administracyi niemieckiej musi wymyśleć środki i drogi, by w interesie ludności miejscowej zaradzić złemu. Przeciwo odcięciu przez Anglię wszelkiego dowozu do kraju artykułów żywnościowych i surowców należy poczynić zarządzenia, które uchroniłyby sfery robocze przed najgorszem i dałyby okazję do pracy każdemu robotnikowi. W stosunku do narodu belgijskiego przyczynia się do tego jeszcze niebezpieczeństwo nagłego ustania dowozu żywności, dostarczanej przez Amerykę dla ludności Belgii. General-gubernator zdawa już pojął doniosłość tych zagadnień i starał się uwzględnić je w interesie narodu belgijskiego. Artykuł 43 haskiej ustawy o wojnie lądowej daje mu prawo do interwencji. Paragraf ten głosi, że okupant winien poczynić wszelkie odeń zależne zarządzenia, by wedle możliwości przywrócić i utrzymać porządek publiczny i życie publiczne, uwzględniając prawa krajowe, o ile nie zachodzi żadna po temu przeszkoda.

Atak na wybrzeża Murmańskie.

Sztokholm, 28 października (T. wł.). — „Aftenbladet“ donosi z Chrystyanii, iż w niedzielę niemieckie łodzie podwodne bombardowały stację iskrową na wybrzeżu Murmańskim. Podczas pierwszej walki na tę stację

raniono pięciu ludzi na pokładzie kontrtorpedowca rosyjskiego. Następnie w niedzielę niemieckie łodzie podwodne zapędziły kontrtorpedowca rosyjski w stronę lądu i zniszczyły go wraz ze zbrojnym żaglowcem.

U wybrzeża Finlandyi.

Sztokholm, 28 października (T. wł.). — „Aften Tidning“ donosi z Oeresundu: Według doniesienia kapitana parowca helsinbooskiego „Anna“, przybyłego z Finlandii, u wybrzeża fińskiego zatopiono 14 parowców.

Parowiec „Rovanmore“.

Londyn, 28 października (T. wł.). — „Lloyds“ donosi, iż parowiec angielski „Rovanmore“ (10300 tonn) został zatopiony przez niemiecką łódź podwodną.

Skonfiskowany parowiec.

Hamburg, 28 października (T. wł.). — Doniesienie Biura Wolffa: Parowiec norweski „Atle Jarl“ (1249 tonn), podążający z ładunkiem z Norwegii do Szwecyi, został na morzu północnem zatrzymany przez okręt wojenny, a następnie uprowadzony.

Parowiec „Lisland“.

Kopenhaga, 28 października (T. wł.). — Doniesienie Biura Wolffa: Parowiec stawański „Lisland“ został wczoraj w drodze do Middlesborough zatopiony przez niemiecką łódź podwodną „U 30“. Zaznaczono przy pomocy sygnałów inna łódź podwodna przyjęła załogę jego na pokład.

Jeszcze o „U 53“.

Haga, 28 października (T. wł.). — „Morningpost“ donosi z Nowego Jorku: Raporty komendantów kontrtorpedowców amerykańskich o operacjach łodzi „U 53“ u wybrzeża Nantucket, nie opublikowane, lecz pozostające w archiwach ministeryum marynarki Stanów Zjednoczonych, zawierają prócz faktów powszechnie wiadomych inny jeszcze ważny szczegół, a mianowicie, że łódź podwodna „U 53“ przed zatopieniem okrętu napełniła swe rezerwy naftą z zatrzymanych parowców. Władze przywiązują do tego faktu bardzo wielkie znaczenie, ponieważ dowodzi on, że na wybrzeżu amerykańskim niemieckie łodzie podwodne nie posiadają podstawy operacyjnej, oraz że nie towarzyszy im handlowa łódź podwodna z zapasami.

Ubezpieczenie okrętów w Norwegii.

Chrystiania, 28 października (T. wł.). — Doniesienie przedstawiciela Biura Wolffa: Dzisiaj odbyło się posiedzenie zarządu norweskiego towarzystwa ubezpieczeń wojennych, na którym postanowiono albo podwyższyć premię, albo też zrzuć z siebie ryzyko w stosunku do okrętu przewożącego kontrabandę. Ostatecznej decyzji nie powzięto jeszcze. Doniosłość podobnej uchwały w stosunku do żeglugi norweskiej, gdyby nawet chodziło o nieznaczne podwyższenie stawki, jest oczywista i łącznie z nadchodzącymi codziennie wieściami hłobowemi dowodzi, jak bardzo kraj ten został dotknięty niemiecką wojną łodzi podwodnych wskutek łączności istotnych jego interesów z interesami koalicji pomimo początkowo wielkich i łatwych zysków.

Zatopione parowce.

Berlin, 28 października (T. wł.). — „Lokalanzeiger“ donosi, iż od początku wojny do 12 października zatopiono 1253 okręty nieprzyjacielskie, ogólnej pojemności 2,569,501 tonn, oraz 200 okrętów neutralnych o pojemności 276,528 tonn.

Niemieckie łodzie podwodne.

Zurych, 28 października (T. wł.). — „Stampa“ donosi z Londynu, że w najbliższych dniach należy oczekiwać nowych doniesień z Amaryki o okrętach, zatopionych przez niemieckie łodzie podwodne. Niemieckie łodzie podwodne „U 53“, „U 48“ i „U 61“ zdają się wyczekiwać jedynie chwili stosownej do wznowienia swej działalności.

Sprawozdanie admirałty angielskiej.

Londyn, 27 października (T. wł.). — (Urzędowo). Doniesienie Biura Wolffa: Ubiegłej nocy 10 kontrtorpedowców nieprzyjacielskich usiłowało dokonać napadu na nasze transportowce w kanale. Próba nie powiodła się. Zatopiono jeden próżny transportowiec, załogę uratowano. Zatopiliśmy dwa kontrtorpedowce nieprzyjacielskie, inne zostały odpędzone. Zachodzi obawa, że zginął jeden z kontrtorpedowców angielskich. 9 ludzi z załogi uratowano. Inny kontrtorpedowiec został storpedowany i osiadł na mieliznie.

(Przyp. red.: W uzupełnieniu powyższego powołujemy się na urzędowy komunikat niemiecki).

Porażka Rumunów w Dobrudży.

Sztokholm, 28 października (T. wł.). — Dzienniki bukareszteńskie donoszą, iż porażka armii rumuńskiej w Dobrudży była decydująca. „Vitorul” zaznacza, że w ostatniej bitwie w Dobrudży straty poniesiły po większej części Rosyanie. Front w Dobrudży ze strony Rumunów został opuszczony. Jednocześnie wskazują na grożące niebezpieczeństwo od strony północnej. Główna nadzieja polega na niepewnej pomocy sprzymierzeńców.

Zdobycie w Dobrudży.

Konstantynopol, 28 października (T. wł.). — Dziennik „Taswir Efkir” donosi, iż zdobycie Dobrudży jest tak wielką, że dotychczas jeszcze nie zdołano jej w całości sprowadzić. Przybyła tutaj pierwsza partia żołnierzy rumuńskich, złożona z 1000 ludzi, wziętych do niewoli przez wojska tureckie w Dobrudży; partia ta będzie jutro odesłana do komendatury miejscowej. Wśród jeńców znajduje się 7 oficerów.

Wrażenie we Francji.

Bern, 28 października (T. wł.). — Doniesienie Biura Wolffa: Herve pisze w dzienniku „Victoir” upadek Cernavody został przyjęty we wszystkich krajach koalicji ze wściekłością. Sprawność niemieckiego sztabu generalnego jest niebywałą i wzbudza podziw. Odwrót przez Dunaj jest związany z olbrzymimi trudnościami. Z publiczności francuskiej rząd robi sobie poprostu kpiny, ukrywając przed nią smutną rzeczywistość. Spodziewał się należy, że znaczne posiłki rosyjskie są już w drodze, gdy Rosya we własnym interesie powinna utworzyć sobie drogę do Konstantynopola.

Koalicja a król Konstantyn.

London, 28 października (T. wł.). — Doniesienie Biura Wolffa: Korespondent „Daily Telegraph” w Atenach na podstawie źródłowych informacji przedstawia pod datą 28 października sytuację w sposób następujący: Poseł francuski podczas audyencji zapewnił wczoraj króla Konstantyna, że oderwana część kraju nie zamierza pójść przeciwko stolicy. Na skutek tego zapewnienia król zrezygnował z oporu przeciwko zarządzeniom mili-

tarnym, których zażądał admirał francuski, i doszło do porozumienia. Król przyrzekł przeprowadzić wszelkie zarządzenia, które przyczynią się do usunięcia wątpliwości czwórporozumienia. W zamian za to król ma na przyszłość korzystać z niezakłóconego spokoju w częściach kraju, które pozostały mu wiernymi, przyczem posiada stałą swobodę kontynuowania polityki neutralności, przy której obchodzi bardziej niż kiedykolwiek. Oderwaną część kraju koalicja uważa za swego sprzymierzeńca, któremu przysługują prawo wzięcia udziału, w korzyściach zyskiwanej neutralności, jaką rząd ateński przyrzekł ponownie czwórporozumieniu.

Dziennik „Hestia” głosi, iż według nowego traktatu, każda próba sflumienia ruchu rewolucyjnego przeciwko Bułgarii uważana będzie za złamanie umowy.

Sprawa wojsk greckich.

Amsterdam, 28 października (T. wł.). — Według doniesienia „Timesa” z Aten, admirał Fournet odbył wczoraj naradę z królem Konstantynem. Koalicja cofnęła narazie warunki przeniesienia wojsk greckich do Peloponnesu. Na mocy nowego rozkazu królewskiego wojska rocznika 1913 zostały rozpuszczone do domów. Natomiast powołani pod broń we wrześniu 1914 r., pozostają w szereżach. Wojska greckie z Tessalii zostaną przeniesione bliżej Aten.

Historyczna noc.

Specjalny korespondent ateński dziennika medyolańskiego „Corriere della Sera” podaje nowe szczegóły o nocnej naradzie koronnej w Atenach, odbytej z dn. 12 na 13 b. m. Dzień 12 października, po zaprzysiężeniu nowomianowanych ministrów, przeszedł zupełnie spokojnie, a w kolach poselskich i politycznych przeważał nastrój optymistyczny, oparty na przeświadczeniu, że nowy rząd grecki dla koalicji da zadawalającą odpowiedź na ultimatum i pogłoski obiegające następnego dnia w południe o g. 12 i dotyczące wydalenia lub przeniesienia podejrzanych osób, załatwienia kwestji zamachu na poselstwo francuskie, oraz rozwiązania ligi rezerwistów.

O godz. 9-ej wieczorem zebrał się ministrowie na obrady. W tym samym czasie otrzymali obradujący posłowie państw koalicyjnych zawiadomienie, że admirał francuski Fournet otrzymał rozkaz wykonania żądań postawionych w ultimatum i zabezpieczenia wojsk sprzymierzonych, przebywających w Grecji, do godz. 12 w południe. O postanowieniu tem miano niezwłocznie powiadomić nowo ukonstytuowany rząd grecki. W samej rzeczy o godz. 11 w nocy — po skończonej naradzie ministrów — przybyli do ministra spraw zagranicznych posłowie mocarstw koalicyjnych i złożyli mu nową notę werbalną, nadesłaną przez admirała Fourneta. Zaniepokojenie i zdziwienie nowych ministrów było nadzwyczajne, a prezes ministrów Lambros, nie tracąc fantazji, oświadczył posłom, że musi w tak ważnej sprawie zasięgnąć opinii króla, który co tylko przybył do Aten.

Król Konstanty, powiadomiony o nowej nocie, utrzymanej w formie ultimatum, zawezwał natychmiast do pałacu ks. Mikołaja, prezesa ministrów, szefa sztabu generalnego, oraz ministrów spraw zagranicznych i marynarki na naradę. Narada trwała godzinę blisko. Postanowiono jednogłośnie nie sprzeciwiać się woli koalicji, aby nie narażać się na zastosowanie represali, którymi groził Fournet. Po radzie koronnej odbyła się ponowna narada ministrów, trwająca aż do godziny 2 w nocy przy współudziale szefa sztabu generalnego. Przed pałacem ks. Mikołaja zebrało się bardzo dużo korespondentów i dziennikarzy, którzy zaczęli wypytywać się przemoczonego i zafęrowanego prezesa ministrów o szczegóły posiedzenia. Lambros milczał uporczywie i nie zdradził ani jednym słowem tego, co działo się w pałacu.

W ministerium wojny i marynarki greckiej wrzała gorączkowa praca aż do samego rana. Dnia następnego, zanim wybiła godzina 12, przesłał rząd grecki po konferencji z admirałem angielskim odpowiedź swą admirałowi francuskiemu, protestując przeciwko żądaniom jego i oświadczając jednocześnie gotowość przyjęcia postawionych warunków. W tym czasie parowce i okręty sprzymierzeńców krążyły po wodach Salamin i w zatoce Pireusu w pobliżu stojących tam okrętów greckich, a część załogi szykowała się do wyładowania. Wojsko załogi greckiej w Atenach znajdowało się podówczas w koszarach; jedynie tylko mniejsze oddziały żandarmerii

krążyły po ulicach, a ludność z jak największym spokojem oddawała się swoim zwykłym zajęciom, ograniczając się jedynie na chwilę czytaniu pism.

Aczkolwiek nota żądała, aby załoga okrętów greckich doręczyła i rozbroiła siatki swoje sama, odstawiając je do Kertsisini, stało się na rozkaz ministra marynarki inaczej. Załoga bowiem opuściła okręty i została rozbrojona w Atenach. Ludność witała marynarzy greckich okrzykami: „Niech żyje król!”

Okręty greckie zostały zajęte przez żołnierzy i marynarzy francuskich, włoskich i angielskich.

Wszystkie inne postulaty noty koalicji zostały również wypełnione bez żadnego zajęcia.

Na statkach „Averow”, „Kilkis” i „Lemnos” pousuwano zamki od armat i amunicję: w zatoce Salamina i zatoce Pireusu zajęły wojska sprzymierzeńców wszystkie baterie, koleje, wiodące od Pireusu do Larissy, przeszła pod kontrolę koalicji, tak samo jak policja w Pireusie.

Z noty admirała Fourneta można było wywnioskować, że wojska sprzymierzeńców w Grecji znajdowały się w niebezpieczeństwie i że trzeba było niebezpieczeństwo to jak najprędzej zażegnać. Po wyjeździe Venizelosa z Aten zaczęto nagle czynić różne zmiany w dowództwie armii i marynarki — zaczęto usuwać wszystkich zwolenników Venizelosa i mianowano na ich miejsce zwolenników państw centralnych — zaczęto przyspieszać wyrób amunicji, tranzlokować torpedowce i t. d.

Jednocześnie admirał francuski otrzymał zawiadomienie, że w pobliżu Larissy odbywa się koncentracja wojsk, gdzie oczekiwano jeszcze kilku baterii i rozkazu wyruszenia przeciwko wojskom generała Sarraila. To przyczyniło się głównie do przyspieszenia akcji przeciwko Grecji.

Rząd grecki jak i naród zdaje się przyjmować wszystkie nowe zarządzenia koalicji z zupełną rezygnacją — ale o tyle tylko, o ile zarządzenia te mają na celu jedynie zagwarantowanie własnego bezpieczeństwa, bez wywierania nacisku na Grecję, aby przystąpiła do akcji wojennej, której cały naród grecki jest wielkim przeciwnikiem.

Z aeroplanu.

Poezya i proza.

Leciałem sobie spokojnie nad Bułgarią, zatopiony, jak zawsze, w głębokich i mądrych rozmyśleniach.

Treścią ich tym razem był szeroko zakreślony plan uspokojenia nareszcie wzburzonej do głębi ludzkości.

Jest to, przynajmniej moim zdaniem, rzecz do osiągnięcia bardzo łatwa.

Ludzie, usposobieni pokojowo, powinni zakrzętać się koło zorganizowania neutralnej floty napowietrznej, któraby przefrunowała nieustannie nad walczącymi armiami i w obfitości rozsypywała tchnące miłością bliźniego utwory najznakomitszych liryków świata.

Wyznam otwarcie, że nawet ja sam spreparowałem w czasie półdramki poobiedniej kilka krótkich wprawdzie, ale za to genialnych poemacików, które, jak sądzę, powinny pogodzić ze sobą najbardziej powasnlonych wrogów.

Oto początek pierwszego poematu:

Rozpętała wojna furye,
Eumenidy i Hekaty;
Ryje ziemię, głaz i mur je,
I krew pije, miast herbaty.
Niech się wojna uspokoi,
Niech zamilkną już armaty,
Niech na smutnych gruzach Troi
Róż miłości wzejdą kwiaty.

Wiersz ten przeznaczyłem, jak niezawodnie domyślają się sami moi Szanowni Czytelnicy, dla zwolenników poezji pseudo - klasycznej.

Dla epigonów romantyzmu posiadam utwór inny, nawskroś przepojony duchem bajronizmu.

Z utworu tego pozwolę sobie przytoczyć strofy środkowe, najbardziej, jak mi się zdaje, charakterystyczne:

Na Alp najwyższym szczycie stanął Manfred
blady;
Ujrzał dokoła widma powszechnej zagłady;
Płaszcz mu wicher rozwiewał, włos powstał
na głowie,
I boleść swoją w takiej zwierzał orłom mowie:
Samotny i ponury, sam jeden na świecie,
Depczę serca mojego wonne, zwiedle kwiecie;
Z wami, płatki, odleczę z tej niewdzięcznej
ziemi,
By płakać nad jej szalem z duchami białymi.
A każda lza, z mych oczu wyciśnięta żalem,
Stanie się gwiazdą jasną, cichych nieb opalem,
I póty będzie błyszczeć na czystym błękitcie,
Aż w łożysko pokoju powróci znowu życie.

Sądzę, że zarówno imię mojego bohatera, jak jego samotność na stromym wierzchołku górskim, oraz płaszcz i nastrój tragiczny, powinny, bądź co bądź wywołać odpowiednie wrażenie. Kto wie, czy nagroda Nobla za agitację pokojową nie przypadnie w zasłużonym udziale skromnemu twórcy, którego talent krył się dotąd w cieniu, jak leśny fioletek w zielonej murawie.

Najpiękniejszym jednak momentem mojej pacyfistycznej twórczości jest zakończenie wiersza w całym tego słowa znaczeniu morderne, wiersza, wobec którego nawet słynny „Pijany statek” Artura Rimbauda robi wrażenie... członka Towarzystwa przeciwkohlicznego „Przyszłość”.

Proszę tylko posłuchać:

Zielony syk granatu, żółty kaszel Berty,
W pomarańczowym ogniu chat zsiniałych
sterty,

Księżyc koloru miedzi, purpurowe chmury:
Oto dnia dzisiejszego jest obraz ponury.

Jakżeby było pięknie, gdyby wreszcie nowy
Błysnął nam dzień, radością cały poziomkowy,
I pieśń skowronka, barwy świeżutkiej śmie-
tanki,

Wonnym napojem serc nam napełniła
szklanki.

Nikt ze świadomych niedawnych wynalazków symbolizmu francuskiego nie ośmielił się chyba zaprzeczyć, że w ośmiu tych skromnych wierszach „L'audition coloree”, czyli mówiąc po polsku „słuch barwny” doprowadzony jest do najwyższej doskonałości.

Nie myślę się chyba, twierdząc, że takie czyste kwiecie idealizmu w stylu klasycznym, romantycznym i modernistycznym musiałoby wreszcie wzruszyć zatwardziałe serca ludzkie — i skłonić je do uczuć słodkich, idyllicznych.

Marzenia moje przerwało nagle gwałtowne terkotanie propelleru; do nozdrzy doleciał, uroczym wspomnieniem budzący, zapach dziegciu (koloru tego wrażenia nie jest w stanie uchwycić żadne — przynajmniej zachodnie — europejskie „barwne powonienie”), — i oto ujrzałem nad sobą rozpięte szeroko skrzydła „bratniego” aeroplanu.

Nim jednak zdążyłem się jako tako zorientować w sytuacji, zaszeleściło coś w powietrzu (ażebym rzec poetycznie, „jak liście jesienne”) — i jakiś przedmiot biały szybko jał spadać w kierunku mojej, nagle śmiertelnym potem zwilżonej, łysiny.

— Oj, oj, oj! — krzyknąłem najpiękniejszym dyszkantem, jaki kiedykolwiek udelektował moje muzyczne ucho, — i szybko schowałem się do walizki, w której spoczywały dwie sztuki najnieodzowniejszych części bie-

lizny męskiej, oraz kilkadziesiąt funtów moich utworów lirycznych.

Ale poczciwa bomba zachowała się z łagodnością osoby, która dopiero ma zamiar zostać teściową, lecz jeszcze, Bogu dzięki, nie zdążyła wprowadzić go w życie.

Spadła na walizkę, jak uśmiech dobroliwy, jak tarenka z kawioorem, którą częstuje się przyszłego zięcia po wziętym na kredyt koniaczku Hennessy'ego z trzema gwiazdkami.

I leżała tam, jak rączka hożej narzeczonej na drżącej dłoni upojonego koniakiem i miłością młodzieńca.

— Czy szanowna pani naprawdę nie ma żadnych złych zamiarów? — ośmieliłem się zapytać, wychylając z walizki twarz, „koloru grynszpanu”, okraszona uśmiechem tak niezwykłym, że nawet najśmielsze wizje kubistów czy futurystów zbłądłyby przed jego oryginalnością, jak męstwo Rumunów przed paszczami dział wojsk sprzymierzonych.

— Niech się pan nie lekaj... Ja nie jestem jaskółką miłości i pokoju. Leciałam do stem jaskółką miłości i pokoju. Leciałam do Sofii — ale przypadek zrządził, że zatrzymałam się w podróży na pańskiej walizce.

Wyszedłem z ukrycia i zbliżyłem się do „jaskółki pokoju i miłości”.

Istotnie — nie była to bomba.

Była to poprostu kartka papieru z wydrukowanym na niej... poematem.

— A więc „bracia — słowianie” realizują już, jak widzę, mój genialny pomysł! — zawołałem zdumiony.

I wzięwszy do ręki produkt muzy rosyjskiego geniusza, odczytałem, co następuje:

Bracia Bułgary!
Druhowie starzy!...
Myśmy, jak wy, słowianie!
Nieprzyjaźń wasza
Nas nie przestrasza,
Lecz budzi żalu lkanie.
Niewdzięczność braci
Tak trud nasz płaci
Tak się z miłości śmieje?
Toć Rosya przecie,
Jak sami wiecie,
Za słowian krew swą leje!
Na miłość Boga,
Porzućcie wroga,
I nam podajcie ręce!...
Cywilizacyi
I bratniej nacyi

Głos dźwięczy w tej piosence!
Rozplakałem się rzewnie i musiałem żąć kropli laurowych, by usmierzyć gwałtowne bicie serca.

— Zawsze mówiłem, że Rosya jest oswo-bodzicielką narodów słowiańskich! — krzyknąłem z zapalem, który, niestety, wywołał

tylko ten efekt, że przelatująca nademną wrona zwymyślała mnie w brutalny sposób za zamaganie spokoju publicznego.

— Czego się drzesz, latający gramofonie? — kraknęła z całego gardła. Nie dość ci jeszcze halasu?

Nie odpowiedziałem nędzemu stworzeniu, które nie umiało uszanować bratniego afektu, natomiast zacząłem wpatrywać się w rozpościerające się u stóp mych zarysy stolicy bułgarskiej, sądząc, że lada chwila wzniesie się nad jej mury biały gołąb pokoju z różdżką oliwną w różowym dziobku.

Ale, niestety, nie sądzono mi snuć było ucieszny oczu radosnym widokiem.

Najniespodziewaniej w świecie uszy moje rozdarł huk przeraźliwy, który da się chyba porównać z przekleństwem angielskiego szefa admirałcy na wieść o nowym „figielku” niemieckiej łodzi podwodnej, — i aeroplan mój zaczął najoczywistej tańczyć coś w rodzaju węgierskiego czardasza.

Chciałem zaproponować przeciwko takiemu lekkomyślnemu zachowaniu się mojego dychawicznego lkarza, gdy huk powtórzył się po raz drugi, trzeci i czwarty, fale powietrzne zmieniły się w karuzelę czy młyn dyabelski — a nad głową moją zaryzczało coś, jak postrzelony hippopotam.

Po chwili ujrzałem jakąś przelatującą obok mnie z impetem, godnym rozsądniejszej sprawy, — i po zapachu poczułem, że był to najniezawodniej lotnik z bratniego plemienia. Leciał nadół głową, klnąc czyjać mać „z ruska brzydoko”.

Miałem zamiar pochwycić go za nogi dla uratowania nowiuteńkiej pary butów z najautentyczniejszymi skórzanami podeszwami, ale dzielny słowianin spieszył się tak, jakby go zaproszono na gorące bliny, które mogą ostrygnąć.

W tej samej chwili pękła znow w górze jakaś wyjąca bestya — a z niej wypadła odpowiedź bułgarska na poemat rosyjski.

Pochwyciłem ją w przelocie i odczytałem, co następuje:

Piękne są rymy waszej pieśni
I melodyjna jest jej nuta,
Ale Bułgaria wcale nie śni,
By pastwą być waszego buta.
Odżyła Polska, zagrabiona
Przez „wiernych druhów słowiańszczyzny”,
Bułgaria nie jest „ujarzmiona” —
I sama broni swej ojczyzny.
Z chmur nam obietnic nie potrzeba,
Słów pięknych nas nie zwiodą kwiaty —
A dla tych, co nas kuszą... z nieba,
Mamy... kartacze i granaty!

Fantazy Lotnicki

ŁÓDŹ.

Kalendarzyk.

Dziś: Sabiny P. M.
Jutro: Szymona i Tadeusza Ap.

Wschód słońca o godz. 6 m. 47.
Zachód o godz. 4 m. 40.

Rocznice.

Dnia 27 r. 1490. Zmarł w Trokach Witold, wielki książę Litewski.
" 1863. Ogłoszono w Warszawie zakaz noszenia żałoby, dotąd powszechnej.
" 1870. Marszałek Bazaine poddał Prusom Metz.

Z psychologii lenistwa.

Dość często zdarza się spotkać człowieka, który — nic nie robi. Chciałby wziąć się do pracy, lecz mu to nie idzie. Jego energia, jego zmysł pracy popadł w zastój. A ci, którzy znają go, sami zaś nie podlegają podobnej depresji, powiadają, że leniwił, że jest leniwy. Nawet gdy wojna minie, kto wie, czy ów „leniwiec“ powróci do zwykłych zajęć. Powrót bowiem do dawnego stanu jest w podobnych wypadkach bardzo trudny. Skutkiem długiej przerwy w pracy, idzie w rozsypkę zdolność skupiania się. Oryentaliści zaś nie bez słuszności uważają zdolność tę za podstawę pracy umysłowej. Aby bowiem skupić wszystkie uczucia i myśli w jednym przedmiocie, trzeba usunąć wszystko, co wychodzi poza ramy tego przedmiotu. W przeciwnym razie paść się musi ofiarą chaosu, w jakim grzęzną umysły marzycieli. Ale koncentracja sprawia ból, a marzenie bywa słodkie.

Owóż lenistwo powstaje najczęściej z obawy przykrości, które pokonać trzeba dla koncentracji. Skąd zaś bierze się ów lek? Aby mózgi na to odpowiedzieć, trzeba lenistwo traktować jako zбочenie patologiczne. W gruncie jest ono znużeniem, objawem fizjologicznym, który powinien być leczony przez lekarza. Gdy człowiek zdrowy popadnie w stan taki, to musi być w nim coś chorobliwego, spazmowanego. Może stosunek do świata zewnętrznego tak się ułożył, iż zachwiał równowagę psychiczną? Zmiana poglądów, przeczulenie duchowe popychają bardzo często do lenistwa.

Jeżeli człowiek przedtem zupełnie normalny straci nagle chęć do pracy, leniwieje, to winien leczyć zacząć od strofowania siebie samego i przedstawienia sobie dokładnie tego stanu, w jaki popadł. Dalszym krokiem będzie analiza przyczyn. Weźmy najprostszy przykład: Od szeregu dni zwlekasz z napisaniem listu, który musi być napisany. Dlaczego? Ponieważ zalegają inne prace i ciągle gnębi cię myśl, że wprzód powinno się je załatwić. I tak ani do owych prac się nie bierzesz, ani listu nie możesz skleić. Nastąpił poprostu zator, skutkiem powikłania się spraw najrozmaitszych. Albo też: może, która ze spraw, jakie zamierzasz poruszyć w liście, nie dojrzała jeszcze dostatecznie. Skoro byś miał świadomość, że już dojrzała, poszłoby ci gładko napisanie listu.

Znany jest aforyzm: Za każdym „nie mogę“ stoi jakieś „nie chcę“. Ale i odwrotnie: „nie chcę“ stoi jakieś „nie mogę!“

Często uważamy się sami za leniwych, a w gruncie jesteśmy tylko słabi. Bywa, że ludzie szukają usprawiedliwienia swego lenistwa, ono zaś służy za wymówkę, pokrywającą inne niedomagania. Niejeden z uczniów dlatego jest leniwy, ponieważ nieświadomie, instynktownie czuje, że brak mu sił do opanowania przedmiotu. A ponieważ trapią go wyrzuty sumienia, co działa jeszcze bardziej osłabiająco, przeto staje się niezdolnym nawet do pracy, której nie bałby się w warunkach normalnych.

Wielu rzekomo leniwych cierpi właściwie na przeczulenie i zbyt łatwo podlega pierwiastkom hamującym. O lenistwie, jako grzechu, może być tylko wtedy mowa, gdy człowiek korzysta z każdej sposobności, by uniknąć byle starcia z trudnościami i przeszkodami. Ale gdy osoby, poprzednio pracowite, nagle zleniwieją, dowód to, że coś w nich anormalnego zaszło. Wykrycie wszakże motywów uchodzi nieraz w podobnych wypadkach najbystreszemu oku. Np. tak często spotykany typ artysty, bardzo pracowitego z natury, a zleniwiałego nagle, gdy ożenił się, doznał zawodu w swych marzeniach. On sam najczęściej nie rozumie, co pchnęło go w odmet cyganery, rujnującej fizycznie, ekonomicznie i moralnie.

W tych i podobnych wypadkach lenistwo bywa tylko nieświadomym protestem przeciwko położeniu bez wyjścia, doznawanemu rozczarowaniu, lub niezadowolonej krytyce.

Kronika łódzka.

Z magistratu.

Lokal magistratu został powiększony przez wynajęcie całego pierwszego piętra domu Nr. 2, przy Nowym Rynku. W pokojach tych znajdują pomieszczenie: Delegacya ogrodowo-leśna, Delegacya nies. pomocy biednym i biuro podatkowe.

Porządki na tramwajach miejskich.

Dla zaprowadzenia należytego porządku na tramwajach miejskich wszyscy konduktorzy zobowiązali się płacić kary za nieprzestrzeganie porządku. Według podpisanego zobowiązania, nie wolno do tramwaju wpuszczać osób niechlebnie ubranych, nie wolno więcej wpuszczać jak 20 osób a na tylnej platformie 7, nie wolno wpuszczać do tramwaju osób z większymi pakunkami i t. d.

Nowa szkoła ludowa.

Przy ul. Św. Jakóba Nr. 10 otwarto nową zyd. szkołę elementarną dla dziewcząt.

Ankieta wśród pracowników handlowych.

Onegdaj odbyła się narada dwóch Stow. pracowników handlowych. Postanowiono przystąpić do przeprowadzenia ankiety wśród członków. Zaznaczyć należy, że kwestionariusze odnośnie rozესlano jeszcze w roku ubiegłym, obecna jednak ankieta będzie zorganizowana na nowo, ze względu na to, że w ciągu roku warunki pracy uległy znacznej zmianie.

Z zyd. Tow. dobroczynności.

Zarząd Tow. postanowił przyjmować podania tylko od osób starszych nad lat 50, posiadających nadto poświadczenie o niezdolności do pracy.

Rozbiórka starych budynków.

Wydział budowlany zezwolił na śródomowe posiedzeniu na rozbiórkę następujących budynków: Tow. akc. „Lombard“ Zachodnia 81, rozbiórka domu; Berta Gelbord, Średnia 162 — rozbiórka oficyny; Leon Weinert, Średnia 95 — rozbiórka budynku drewnianego; Rejmond Majer, Staro-Zakrzewska 11 — rozbiórka domu; Leopold Pladek, Główna 43, — rozbiórka pozostałych starych budynków; S. Donchin, Południowa 31 — rozbiórka schodów i skasowanie wejścia; Filip Faklar i Antoni Luszniowski, ul. Reitera 18 — rozbiórka budynku; małżonkowie Henschel, ul. Fejtra 36 — rozbiórka domu; Katarzyna Olejniczak, ul. Kelbacha 26 — rozbiórka domu; W. Szoberl, ul. Borejsza 14 — rozbiórka domu na podwórku; Tow. Akc. Widz. manufaktury, szosa Rokicińska 67a — rozbiórka domu mieszkalnego; Tow. Akc. Widz. manufaktury, Graniczna 4, — rozbiórka komórek; Akc. Tow. Widz. man. Graniczna 2, — rozbiórka domu mieszkalnego; małż. Podgórczy, Spacerowa-Bałuty 20 — rozbiórka domu; Siebert, Zawadzka 5 — rozbiórka domu.

Wypłata wygranych z loteryi R. G. O.

Ogłoszenie tabeli wygranych z loteryi R. G. O. w tutejszym oddziale loteryi przy ul. Piotrkowskiej 91 nastąpi 30 b. m., wypłata wygranych 5 listopada.

Komitet tanich kuchni

przy magistracie m. Łodzi z dniem dzisiejszym przeniesiony został do domu nr. 2 przy Nowym Rynku, lewa oficyna, pierwsze piętro, pokój nr. 4.

Z Tow. esperantystów.

Tow. esperantystów otrzymało pozwolenie władz na urządzenie co drugą środę odczytów w języku esperanto.

Wśród piekarzy.

Na ostatnim posiedzeniu zarządu Z. w. zawodowego pracowników piekarskich omawiano sprawę sądu polubownego, złożonego z pracowników piekarskich i majstrów dla regulowania nieporozumień, wynikających między jedną a drugą stroną, głównie na tle nowych warunków pracy. Projekt utworzenia sądu polubownego wraz z majstrami został odrzucony. Przyjęto jednak projekt zwracania się z nieporozumieniami do prezydium policji. W sprawie utworzenia kasy chorych ze składek po 1 kop. od każdego zarobionego rubla postanowiono zwołać specjalne zebranie członków.

Na tymże posiedzeniu został mianowany kierownikiem biura związku p. M. Kowalski.

Ze Stow. nauczycieli chrz.

Prezydium Sekcji średniego nauczania zwołuje na dziś, o godz. 8 wiecz., posiedzenie Sekcji średniego nauczania, które odbędzie się w lokalu Stowarzyszenia z następującym porządkiem dziennym: 1) odczytanie protokołu; 2) program i charakter prac sekcji; 3) sprawy organizacyjne; 4) Rada szkolna krajowa; 5) obchód rocznicy listopadowej; 6) dyskusja na temat: „szkolnictwo narodowe u nas“; 7) wnioski i interpelacje.

Zatwierdzone plany budowlane.

Wydział budowlany zatwierdził następujące plany budowlane: H. Freund, Piotrkowska 58 i Parczewski, Średnia 71, na budowę filtrów biologicznych; Emilia Wenska, Konstantynowska 71 — wybudowanie drzwi w oficynie.

Wypłaty pożyczek bezprocentowych.

Kasa pożyczkowa przy Delegacyi n. p. b. wypłaciła w tym tygodniu pożyczek w sumie 9,637 marek 908 osobom. Następną wypłatą odbędzie się w dn. 7 i 8 listopada.

„Grand-Kino“.

Od wtorku w kinematografie demonstrowany jest obraz p. t. „Jego ostatnia maska“ z Bernardem Aldorem.

Śmierć samobójczyny.

Przed kilku dniami przywieziono do szpitala Poznańskich 22-letnią Maryę Szymczak, która się otrula ługiem w drodze z Sochaczewa do Łodzi. Starania lekarzy aby ją utrzymać przy życiu zostały bez skutku. Przyczyną desperacji było, że okradziono ją i pozostała bez środków do życia. Samobójczyni była łodzianką, zamieszkiwała przy ulicy Franciszkańskiej 20, wyjechała w poszukiwaniu zajęcia do Sochaczewa, lecz nie otrzymawszy go, wróciła do domu.

Skon bandyty na śmierć skazanego.

Przed 6 tygodniami został przez sąd polowy na śmierć skazany 22 letni Wincenty Mąka, pochodzący z Rudy Pabianickiej, któremu dowiedziono wymordowanie i obrabowanie pewnej rodziny.

Z powodu słabego zdrowia podsadnego, który chorował na suchoty i nerki, odkładano wyrok śmierci.

W ubiegłym poniedziałek stan zdrowia skazańca pogorszył się i w przeciągu krótkiego czasu zmarł.

Zwłoki zmarłego odwieziono do prosekatoryum miejskiego, gdzie skonstatowano, że przyczyną śmierci była choroba, na którą zmarły od dawna cierpiał.

Kradzieże.

W nocy z wtorku na środę włamali się złodzieje do sklepu Dawida Wygodzkiego, skąd zabrali skrzynię mydła wagi 5 pudów. Strata, jaką poniósł właściciel, wynosi 5,000 marek.

Z sądów.

Cesarstwo-niemiecki sąd okręgowy, pod przewodnictwem sędziego okręgowego, p. Hampfa, wobec asesorów pp.: dra Lentza i fabrykanta R. Biedermana, przy prokuratorze drze Szwarzku, rozpatrywał w wczorajszym posiedzeniu następujące sprawy karne:

Spekulować nie łatwo.

Kamasznik, J. Lewkowicz, Widzewska 43, oskarżony jest o przekroczenie ceny maksymalnej na skórę. Sprzedawał ją po 20 kop. za łut. Sprawa była już rozpatrywana przez sędziego pokoju i rewiru, gdzie Lewkowicz tłumaczył się, że nie wie o rozporządzeniu, naczynającym ceny maksymalne na skórę w Łodzi. Był on pewien, że dotyczy się ono tylko Warszawy. Na tej zasadzie został w pierwszej instancji od kary zwolniony. Prokuratora jednak nie chciała uwierzyć w nieświadomość spekulanta i zaapelowała. Na wniosek prokuratora skazano Lewkowicza na 125 mk. kary lub 25 dni aresztu, przy czym postanowiono wyrok ogłosić w „Deutsche Lodzer Zeitung“, „Godzinie Polskiej“ i „Volsblacie“, jako w trzech najpoczyńszych dziennikach łódzkich.

W motywach wyroku przewodniczący zaznacza, że gdyby Lewkowicz spekulował w ten sposób na artykułach spożywczych, nie minęłaby go kara więzienia.

Spirytus na lekarstwo.

Stanisław Makowski, lat 27, oskarżony jest o przemycanie spirytusu z okupacji austriackiej i stały handel tym spirytusem. Oskarżony tłumaczy się, że spirytus rzeczywiście przywiózł 2 razy; raz był potrzebny na chrzest swego dziecka, a drugi raz do nacierania chorej nogi. O handlu mowy być nie może.

Ludwik Górski, sąsiad Makowskiego, wezwany w charakterze świadka, zeznaje, że oskarżony przeniósł razem około 60 litrów spirytusu i sprzedawał go regularnie kupcom łódzkim.

Prokurator uważa, że łomaczenie Makowskiego nie jest wiarogodne, gdyż 60 litrów do smarowania chorej nogi, to trochę za wiele. Wnosi o 3 miesiące więzienia i 300 mk. kary lub 100 dni więzienia. Sąd skazuje Makowskiego na 3 miesiące więzienia i 300 mk., względnie 90 dni więzienia.

Ze względu na wysoką karę zostaje oskarżony w sali sądowej zaarrestowany.

Tarapaty paszportowe.

Maryanna Przystawek, lat 32, zgubiła paszport i nie zameldowała o tem w ciągu 24 godzin.

Oskarżona tłumaczy się, że paszport zgubiła w sobotę i tego samego dnia ogłosiła o tem w gazetach. W niedzielę udała się do urzędu na Skwelową nr. 1, gdzie jakiś policjant poinformował ją, że w niedzielę biuro urzędowe jest nieczynne. Wobec tego Przystawek zjawiała się w poniedziałek i otrzymała karę. Z tą kartką poszła do Prezydium policji, gdzie ją poinformowano, że kartka jest do rządu domu z żądaniem potwierdzenia miejsca zamieszkania. Otrzymała od rządu odpowiednie poświadczenie i udała się jeszcze raz do urzędu. Tutaj dali jej kartkę do prezydium policji, ale jednocześnie spisali protokół o zbyt późnym zameldowaniu zguby. Wreszcie oskarżona tłumaczy, że robiła co było w jej mocy i już 25 maja miała nowy paszport. Sąd, po naradzie, postanawia Przystawkę niewinną.

Przewodniczący zaznacza, że policja widocznie źle rozumie swoje obowiązki, jeśli takie sprawy składają policjantów do spisywania protokołów. Na przyszłość powinni policjanci baczej się zwracać uwagę na to, kogo mają przed sobą i tylko w wypadkach podejrzanym podawać skargi, gdyż prokuratora ma ważniejsze sprawy do załatwienia.

Sędzia pokoju VI rewiru w wczorajszym posiedzeniu rozpatrywał następujące sprawy karne:

Walka o trupa.

Kupiec Eljasz Szadkowski oskarżony był o pobicie funkcjonariuszy tutejszej komisji sanitarnej. Okoliczności tej sprawy są następujące:

W domu przy ul. Północnej pod nr. 10 umarło ośmiomiesięczne dziecko na zakaźną chorobę. Delegaci komisji sanitarnej zjechali na miejsce i zabrali zwłoki do prosekatoryum. Ojciec i matka dziecka przeszkadzali wykonaniu tego i biegli z karetką, żądając wydania trupa. Na ul. Nowomiejskiej tłum wzrósł do tysiąca ludzi, napadł na ka-

retkę, zatrzymał konie i dotkliwie pobił woźnicę i p. Zygmunta Stawianego. Szadkowski był jednym z tych, którzy w biciu przyjmowali czynny udział. Oskarżony tłumaczy się, że przy napadzie wcale nie był obecnym i tylko przechodził ulicą. Został wtedy na żądanie p. Stawianego zatrzymany i jego nazwisko zapisane.

Jednak świadkowie kategorycznie pod przysięgą, stwierdza, że właśnie Szadkowski najenergiczniej występował.

Sąd skazuje Szadkowskiego na 3 miesiące więzienia.

Rabunek na szosie.

Paul Bajerski, lat 48, i Józef Wiciński, lat 55, oskarżeni są, że na szosie Zgierskiej doszli do niejakiej Moszkowiczówny i przemocą wydarli jej 10 funtów chleba, które uńsła do miasta.

Sąd skazuje Bajerskiego na 3, a Wicińskiego na 4 miesiące więzienia, motywując surowszą karę dla drugiego jego bezwzględniejszym postępowaniem wobec poszkodowanej.

Awanturnicy „agent“.

Przed sądem staje Antoni Häusler, oskarżony o pobicie Lejzora Mojszewskiego.

Mojszewski przechodził ul. Nowo-Cegielnianą. Koło domu nr. 29 podszedł do niego Häusler i powiedział mu, że wie o tem, że Mojszewicz przemycił różne towary i jeśli mu nie da łapówki, to on go zamelduje w uczątku. Mojszewski, nie czując się winnym, powiedział, że pieniądze nie da, natomiast może pójść do uczątku. Wtedy Häusler uderzył go dwa razy w twarz. Na wściekły krzyk Häusler umknął i policji udało się dopiero potem zaarrestować go w mieszkaniu jego siostry.

Oskarżony tłumaczy się, że łapówki nie żądał i nawet nie miał zamiaru bić Mojszewskiego, a tylko kazał mu iść ze sobą do uczątku.

Jednak nagle zniknięcie „amatora-agenta“ przy pojawieniu się policji przemawia mocno na jego niekorzyść. Sąd skazuje Häuslera na 2 miesiące i 2 tygodnie więzienia, zaliczając mu 2 tygodnie więzienia śledczego.

Z Pabianic.

Z polecenia władz lekarskich w Pabianicach te wszystkie osoby, które do tego czasu nie podały się szczepieniu ospy, obecnie muszą dokonać tego obowiązku. Bezpłatnych szczepień dokonywać będą lekarze w sali Tow. gimnastycznego przy ul. Długiej, od poniedziałku 30 b. m. do poniedziałku 6 listopada r. b., od g. 12 w poł. do 4 po południu. Osoby, które w ciągu tego czasu zaniedbają poddać się szczepieniu, zostaną surowo ukarane.

W tejże sali Tow. gimnastycznego, przez 6 dni, poczynając od 8 listopada, oprócz niedziel, od 8 i pół rano do 12 w poł. i od 1 i pół do 4 po poł. winny zgłaszać się w celu odfotografowania i wydania paszportów te osoby, które paszportów jeszcze nie posiadają, oraz te, które w roku bieżącym ukończyły 15 lat.

Z Tomaszowa.

(Korespondencja własna „Godz. Pol.“)

Sprawozdanie miejscowej Rady Opiekunczej z wrzesień opiewa co następuje. Kuchnia R. O. wydała w okresie sprawozdawczym 43,029 porcji zupy i 42,727 porcji chleba. Z liczby tej około 10% przypada na ochronki, utrzymywane przez Radę.

Na lekarstwa dla biednych wydatkowano przeszło 111 rb., na instytucję „Kropki mleka“ — 121 rb. 20 kop.

Nadmienić też należy, iż miejscowy wydział loteryjny R. G. O. sprzedał zaledwie 300 losów. Fortuna odwzajemniła się też tomaszawianom za obojętność względem loteryi, gdyż na ogólną liczbę wyżej wymienionych losów padło zaledwie kilka stawek.

Urządzone staraniem Stow. pomocy dla kobiet i na rzecz tegoż Stow. przedstawienie amatorskie dało dodatnie wyniki. Czysty zysk sięga 200 rb.

Do miejscowej szkoły „Odrodzenie“ zapisało się w roku b. 200 dzieci, t. j. 40 więcej, niż w r. ub. Wykładowym językiem, jest język polski. Personal nauczycielski składa się z 9 osób. Czynne są trzy klasy z wstępną i podstawną. Te ostatnie — posiadają oddziały równoległe. Najbiedniejsze dzieci z pośród uczęszczających do rzeczonej szkoły otrzymują śniadania i obiady. Ostatnio, grono obywateli miejscowych, na rzecz szkoły „Odrodzenie“ złożyło 900 rb., którą to sumę zużyto na zakup ławek i t. p. Henhir.

OBWIESZCZENIE

Niniejszem wyraźnie zwraca się uwagę na rozporządzenie General-Gubernatorstwa z dnia 28-go czerwca 1916 r. i na zmiany tegoż z dnia 13-go września 1916 r., dotyczące dostawy, wywłaszczenia i t. d. kłamek przy drzwiach i t. d., a wydrukowane w numerze „Gazety Urzędowej“ z dnia 21 października.

Termin ostateczny dostawy jest więc 31-y grudnia 1916 r. Przedłużenie terminu nie nastąpi. Dnia 2-go stycznia 1917 r. rozpocznie się przymusowe odbieranie przedmiotów bez wynagrodzenia, bez względu na to, czy właściciele domów posiadają będą przedmioty zastępce lub też nie; prócz tego ociągający się właściciele domów zostaną ukarani.

Warszawa, dnia 21 października 1916 r.

Warszawski Wydział Surowców Wojennych.

WARSZAWA.

Kronika warszawska.

Przyjazd J. K. M. króla Bawarskiego.

(o) Jego królewska Mość, król Ludwik III Bawarski przybył dziś o godz. 10 rano. Na dworcu powitali go, General-Gubernator v. Beseler, Gubernator warszawski v. Etsdorff, Szef zarządu cywilnego v. Kries, szef sztabu General-major v. Esch, komendant v. Kinzelbach i inni. Przed dworcem kolejowym zgromadził się liczny tłum, który z niecierpliwości oczekiwał przybycia Dostojnego Gościa. Z dworca król udał się w towarzystwie Generala-Gubernatora Beselera do palacu hr. Potockiego, gdzie zamieszkał podczas pobytu w Warszawie. Następnie król udał się na krótką przechadzkę po mieście i odwiedził m. i. kościół św. Anny, katedrę św. Jana, dom książąt Mazowieckich, dom Fukiera, poczem udał się do zarządu prasowego i wydziału wydawniczego szefa zarządu, gdzie polecił przedstawić sobie rozmaite osoby. O godz. 6 1/2 wiecz. król spożył obiad u general-gubernatora v. Beselera w palacu belwederskim.

Z wydziału rejestracji strat wojennych R. G. O.

(o) Wydział rejestracji strat wojennych prowadził w dalszym ciągu w miesiącu ubiegłym swe czynności zarówno na prowincji jak i w Warszawie. Na prowincji zorganizowano dotychczas 115 komisji szacunkowych; skład 66-ciu z pośród nich został już zatwierdzony przez władze, co do reszty zaś brak odpowiednich informacji. Wydział utrzymuje stały kontakt z prowincją przez 2-ch specjalnych Insuratorów. Z komisji prowincjonalnych wpłynęło 4524 rb. 56 kop. Celem szybkiego ukończenia rejestracji ustanowiono już w wielu miejscowościach terminy prekluzyjne składania deklaracji. W komisjach szacunkowych warszawskich w dalszym ciągu ożywiona praca; wpłynęło z nich do wydziału we wrześniu 16232 rb. 08 kop. Komisya do szacowania strat w żegludzie rozpoczęła już swą działalność przy IX okręgu; w pełnym biegu jest sprawa organizacji szacowania strat z tytułu niedostarczonych ładunków, podjęto wreszcie akcję w kierunku zarejestrowania wywiezionych przez rząd rosyjski funduszów publicznych. Podzielona na szereg kompletów główna komisya szacunkowa miejska odbyła 12 posiedzeń tygodniowo. Rozpoczęto również prace, dotyczące opracowania dostarczonego przez rejestrację materiału pod względem ekonomicznym i prawnym, oraz poczyniono pierwsze kroki w kierunku utworzenia krajowej komisji indemnizacyjnej, zadaniem której mają być starania o uzyskanie po wojnie odszkodowania na podstawie dokonanej rejestracji.

Otwarcie szkoły leśnej.

(o) Wczoraj o godz. 11-ej przed poł. odbyło się w kościele Pp. Wizytek nabożeństwo na intencję rozpoczęcia roku szkolnego w średniej szkole leśnej przy wydziale leśnym Centr. Tow. rolniczego, poczem nastąpiło poświęcenie lokalu szkoły. Szkoła mieści się przy ul. Krakowskie - Przedmieście 89. Lekcje rozpoczną się dn. 30 października, t. j. w poniedziałek.

Pożyczka miejska wśród legionów.

(o) Komendant 3-go pułku legionów polskich zawiadomił zarząd miejski, że oficerowie pułku w liczbie 35-ciu zapisali się na kupno nowej pożyczki miejskiej 5 1/2% na kilka tysięcy rb. Również w innych pułkach posiadacze oszczędności mają zamiar ulokować je w 50 rb. akcyach pożyczki miejskiej.

Pokaz ogrodnicy.

(o) Towarzystwo pszczelniczo-ogrodnicze otworzyło wczoraj w siedzibie swojej przy ul. Wiejskiej pokaz ogrodnicy, będący owocem pracy słuchaczy kursów 10-cio miesięcznych podczas ich dziesięciodniowych zajęć praktycznych nad przetworami owocowymi. Pokaz przedstawia się bardzo interesująco a składają się nań: konfitury, kompoty, miody, warzywa suszone, sery owocowe i owoce suszone. Wszystkie wystawione okazy przygotowane zostały przez słuchaczy kursów na własnych warsztatach Towarzystwa i świadczą o świetnym kierownictwie kursów. Pokaz ogrodnicy trwać będzie jeszcze przez dzisiejszy dzień cały.

Podatek od kotłów parowych.

(o) Od kotłów parowych w różnych zakładach fabrycznych i przemysłowych w mieście będzie pobierany podatek rządowy przy udziale magistratu. Z tego powodu do komisji, do udziału w posiedzeniach w kwestjach poboru tego podatku, magistrat wydelegował p. A. Wysockiego. Zarząd miejski czyni starania, aby połowa dochodu z podatku była przekazana na dochód kasy miejskiej.

Oplata za wodę.

(o) Właściciele nieruchomości wystąpili do magistratu z podaniem, aby zarząd zaniedbał tymczasowo projektu podwyższenia opłaty za wodę i kanały z nieruchomości miejskich. Równocześnie domagają się oni utworzenia specjalnej delegacji dla przeprowadzenia rewizji taryfy obowiązującej, nieodpowiadającej obecnej dochodowości domów. Sprawę przekazano komisji podatkowej.

Nowe sądy w Warszawie.

(o) Zapowiedziane przed miesiącem powiększenie liczby sądów pokoju w Warszawie w związku z przecięciem niektórych okręgów, z dniem wczorajszym stało się faktem. Na razie liczba sądów pokoju ulega powiększeniu o 6. Na stanowiska sędziów przewodniczących w nowych 6 sadach pokoju mianowani zostali adwokaci przysięgli: Sewernin Winnicki, Józef Dąbrowski, Rafał Bauerer, Zdzisław Londyński, Adam Głodziński i Stanisław Chłudzki. Nowe sądy rozpoczną czynności w dniu 3-m listopada.

W związku z powiększeniem liczby sądów pokoju do 26 uległa zmianie nazwa niektórych sądów: sąd III lit. A nosić będzie nazwę sądu pokoju XVI okręgu: IV—A—18: V—A—17: VII—A—22: VIII—A—21. Wszystkie nowe sądy mieścić się będą w gmachu dawnego sądu handlowego. Mieścić się tu będą sądy pokoju okręgów: XIX, XX, XXIII, XXIV, XXV, XXVI. Z dniem uruchomienia wszystkich 26 sądów obowiązować będzie nowy podział Warszawy na 26 okręgów terytorjalnych. W każdym sądzie wywieszony będzie wykaz ulic należących do danego okręgu. Od dnia 2-go listopada r. b. sądownictwo polskie w Warszawie reprezentować będą: polski wydział apelacyjny, wydział unadłościov i 26 sądów pokoju. Jak wiadomo, w ostatnich dniach przystąpiono i na prowincji do obsadzania urzędów sędziowskich Polakami.

W poszukiwaniu lokaty.

(o) Do jednego z proboszczów w okolicach Warszawy zgłosił się przed kilkoma dniami gospodarz wiejski z prośbą do księdza, aby tenże zgodził się przyjąć na przechowanie 30 tys. rubli, które chłop nie decyduje się trzymać u siebie w obawie napaadu. Ale i ksiądz miał taki sam skrupuł, więc przyjęcia pieniędzy odmówił, natomiast poradził chłopu, aby kapitał swój ulokował w miejscowego dziedzica. Chłop propozycję usłuchał a i właściciel wsi zgodził się przyjąć sumę z warunkiem jednakże, że przez trzy lata żadnych procentów płacić nie będzie a nadto chłop poniesie wszystkie koszty reżentalne, związane z lokatą sumy. Chłop na warunki przystał. Dzieje się to właśnie w tym samym czasie, kiedy miasto, potrzebując gotówki, wypuszcza pięcio i pół procentowe obligacje, gwarantowane całym majątkiem miejskim...

W lombardach.

(o) We wszystkich tutejszych lombardach akcyjnych niższono od paru dni szacunek zastawów złotych, srebrnych i brylantowych o 1/4, przyczem najwyższa suma pożyczkowa, jaką udzielają właścicielom zastawów, nie przewyższa 300 rb., podczas gdy do tej pory pożyczano sumy nieograniczone. Przyczyną tych ograniczeń w lombardach jest brak odpowiednich kapitałów obrotowych, wynikający skutkiem małych wpływów za zastawione przedmioty.

Sprzedż węgla.

(o) Właściciele składów węgla mają stosować się do następujących przepisów, zakomunikowanych im przez centralne biuro sprzedaży materiałów opałowych: a) w każdym składzie na widocznym miejscu winna być umieszczona następująca taksa: 1) węgiel drobny t. zw. „pospółka“ 65 fen. za pud. Za odnośnienie do domu dolicza się 4 fen. od puda. 2) węgiel grubszy i orzechowy — 75 fen. za pud. Za odnośnienie do domu dolicza się 5 fen. od puda. 3) Na Pradze i w 16, 19, 20, 22, 23 i 26 okręgach milicyjnych, ceny wskazane są wyższe o 5 fen. na pudzie; w 17 zaś 18, 21, 24 i 25 okręgach milicyjnych o 10 fen. na pudzie. 4) Brykiety w śródmieściu — 97 fen. za pud; w okręgach od 14 do 26 z dopłatą wskazaną w punkcie 3-im. b) Węgiel i brykiety sprowadzane z centr. biura, składnicy obowiązani są umieszczać na placach swoich składowych i nie wolno przechowywać ich w prywatnych mieszkaniach, piwnicach, sklepach i t. p. c) Każdy kupujący może nabywać zawsze w ilości od 1 do 3 pudów na osobę — każdorazowo. d) O ile węgiel lub brykiety są w składzie, składnicy nie mogą przerywać handlu, lub wcześniej zamykać, niż w czasie przepisany; stosownie do przepisów obowiązujących dotychczasowe składy węgla, winny być otwarte w dniu powszednie od godz. 7 rano do 7 wiecz. e) Składnicy obowiązani są do przyjmowania zapłaty w walucie niemieckiej. f) Organy milicyjnej odpowiedzialne są do kontrolowania składów węgla i przestrzegania niniejszych przepisów.

Wyjazd.

(o) Naczelnik milicyj miejskiej, Franciszek ksiądz Radziwiłł wyjechał na urlop. W sprawach służbowych zastępuje go p. Marceł Łączkowski.

O bilety dla studentów.

(o) Do administracji tramwajów przy ul. Foksa 11 przychodzi obecnie codziennie między godz. 10-tą rano a 2-ą pp. mnóstwo studentów uniwersytetu w celu poświadczenia biletów z fotografią dających prawo do jazdy ulgową tramwajami. Jednocześnie przychodzi także studenci politechniki, których informują, że załatwienie zostanie dopiero po ukończeniu poświadczeń dla uniwersytetu.

W sprawie „Pociejowa“.

(o) W sprawie zamierzonego skasowania „Pociejowa“, delegacya zdrowia publicznego, rozważywszy wniosek inspektora lekarskiego i komisji uchwalila przesłać sprawę do Rady prawników magistratu z prośbą rozważenia kwestyi pod względem prawnym i merytorycznym, przy współudziale przedstawicieli Wydziału zdrowia publicznego d-ra Polaka, oraz p. Dymarskiego.

Z Zachęty.

(o) Zapowiedziane pierwotnie na niedzielę otwarcie wystawy prac rzeźbiarskich Stanisława Jasmina odbędzie się dopiero w poniedziałek, o godz. 12 w południe.

Dla chorych żołnierzy polskich.

(o) Komisya rewizyjna Komitetu niesienia pomocy dla chorych żołnierzy polskich w Warszawie po przejrzeniu rachunków Komitetu za okres czasu od 1 października 1915 do 1 października 1916 r. znalazła wszystko w najlepszym porządku. Dochody w tym okresie były: rb. 13 242 kop. 50 1/2. mar. 2 557 fen. 08 i kor. 98 hal. 95. Ponieważ wydatki wynosiły: rb. 1 292 kop. 80, mar. 306 fen. 95 i kor. 98 hal. 90 przebiegły dochód wynosił: rb. 11 949 kop. 70 1/2, mar. 21,60 fen. 13 i kor. 70 hal. 05.

Czyszczenie domów.

(o) W przyszłym tygodniu odbędzie się czyszczenie domów i zakładów handlowych według następującego planu: ul. Czerniakowska dnia 30 października, ul. Cieleńca dnia 31 października, ul. Celna dnia 3 listopada, ul. Fabryczna dnia 6 listopada r. b.

Wypadki z karbidem.

(o) Tragiczny wypadek zatrucia trzech osób przy ul. Melej na Pradze w przytulku austro-węgierskiego Towarzystwa „Broczyno“, którego ofiarą padło troje pensjonarzy tego przytulku, wskazuje, jak ostrożnym być należy z wchodzącymi coraz bardziej w użycie lampami zarówno gazowymi, jak i acetylenowymi, czy karbidowymi. Pożądane byłoby opracowanie treściwego opisu jak się z lampami takimi obchodzić należy i zobowiązanie wszystkich sprzedających tego rodzaju lampy, aby do każdej dołączali objaśnienie. Koszt byłby niewielki, a pożytek duży.

Za grę w klubie.

(o) Sąd okręgowy rozpoznał onegdaj sprawę o niedozwoloną grę w karty w lokalu Związku „szekarzy“ przy ul. Rymarskiej 16. Skazani zostali: Brauz, Gelbfisz, Krell i Altman, każdy na 1 miesiąc więzienia i 3 000 marek, z zamianą tej kary na dodatkową 7 miesięcy w razie niemożności płacenia, Klepfisz i Weymajster po 450 mk., a Pomerańca na 1 000 marek.

Z sądów.

O fałszywe zeznanie w policyi.

(o) 26-letni Hersz Janower zgłosił się przed paru tygodniami do Szymchy Aronfelda, właściciela kantoru przewozowego przy ul. Wolskiej 21 i, podając się za agenta policyi kryminalnej, zażądał 50 rb. łapówki, grożąc, że w przeciwnym razie sporządzi protokół, że Aronfeld karmi konie owsem. Wczoraj są skazał Janowera na 2 miesiące więzienia.

Fałszywy agent policyi.

(o) 15-letni Zygmunt Orzechowski z Radzymińska stanął wczoraj przed sądem oskarżony o to, że w dniu 19 lipca r. b., badany w policyi kryminalnej w Warszawie w sprawie kradzieży konia z wozem u niejakiego Wardaka oskarżył o kradzież swego stryja, Orzechowskiego. Oskarżenie to okazało się fałszywym, i podczas drugiego badania chłopak przyznał, że skłamał, gdyż poszkodowany prosił go o złożenie takiego zeznania. Wczoraj oskarżony przyznał się do winy i prosił o łagodną karę. obrońca oskarżonego dowodził, że artykuł 158, z którego wytoczono proces karze jedynie za fałszywe zeznanie przed sądem, nie zaś przed urzędem policyjnym.

Sąd uznał Orzechowskiego za winnego i na mocy 158 artykułu now. kod. kryminalnego postanowił oddać go do zakładu wychowawczo-poprawczego ewentualnie osadzić w więzieniu na przeciąg 3-ch miesięcy.

Teatr i muzyka.

Teatr Wielki. Dziś opera Gounoda p. t. „Faust“ z „Nocą Walpurgii“.

Teatr Rozmaitości. Dziś, o godz. 4 po poł. „Jastrząb“ Croisseta, wieczorem „Dzika różyczka“ Blizińskiego, „W Dąbrowie górniczej“ Zapolskiej i „Pod zieloną papugą“ Schitzlera.

Teatr Polski. Dziś, jutro i odczienie „Dziwica Orleańska“ Szyllera, dziś po poł. „Na Ratuszu“ E. Czekalskiego.

Teatr Mały. Dziś i dni następnych „Łódź podwodna“, oraz „Zdarzenie 7-go kwietnia“.

Teatr Letni. Dziś i jutro „Medal 3-go maja“ St. Kozłowskiego, w próbach wesola tragedia p. t. „Jas morderca“.

Teatr Nowości. Dziś i jutro „Królowa róż“ Leoncavalla.

Teatr Nowoczesny. Dziś po raz drugi trzy farsy jednoaktowe: „Złoty cielec“ Dobrzańskiego, „Ubić się nareszcie“ J. Feydeau i „Kropelki“ z repertuaru Grand-Guignola paryskiego.

Teatr Praski. Dziś po raz drugi „Pochód duchów“.

Światła i cienie.

„Pacanów jedności“.

Przed tygodniem, mniej więcej, wystąpił „Kuryer Polski“ z artykułem, omawiającym niebezpieczeństwo, jakie grozi naszemu krajowi z powodu nadmiaru żywołów bezczynności, zwłaszcza w chwili obecnej, tak niesłychanie ważnej dla naszego „jutra“. Autor podkreślił słusznie, że nie ilość stronnictw powinna nas przerażać, bo te w razie potrzeby zawsze dojdą do porozumienia, ale ilość bezpartyjnych, biernych lamentowników, bezczynnych wobec polityki narodowej. W tem tkwi nasze niebezpieczeństwo i niebezpieczeństwo.

Tak postawionej tezy nie mogli pozostać bez odpowiedzi „Kuryer Warszawski“, będący, jak wiadomo, organem naczelnym tych właśnie biernych, bezczynnych wobec polityki narodowej lamentowników. Podjął też rękawicę i wstąpił w szranki polemiczne, powierając obronę swego, swożyszarzanego w pyłach przegranych dezorientacyi, sztandaru pana B. K., jako temu, który sztandaru tego jest zarówno gorliwym chorążym, jaknajwymowniejszym symbolem.

Za punkt wyjścia polemiki pan B. K. wziął uwagę „Kuryera Polskiego“, że „tylko u nas pokątuje jeszcze patriarchyalna wizya jedności... ta forma bytowania już się przeżyła“.

„Patriarchyalna wizya jedności... — ironizuje pan B. K. — Jest to bardzo dobrze powiedziane, aby odstraszyć różnych naszych „indywiduistów“ politycznych widmem Pacanowa, któreby im groziło, gdyby się dali porwać nawoływaniom do jednolitości myśli, do jednolitości żądań w dzisiejszej dobie historycznej. Co do nas jednak, mając skłonność do szukania na wyrazim faktów, widzimy właśnie, że taki Pacanów „jedności“ stał się obecnie, w tej oto groźnej i znamiennej chwili, ideałem wielu wybitnych mężów stanu, polityków i obywateli na Zachodzie i Wschodzie, słowem wszędzie, gdzie historia postawiła przed narodami zagadnienia równie olbrzymie, jak trudne“.

Pacanów jedności... Szczęśliwie dobrane określenie. Streszcza ono całą platformę ideową organu pani Lewentalowej, którą (mowa tu o platformie) zdobi chorągiewka, wskazująca kierunek wiatru, według którego regulowana jest zawsze orientacya „Kuryera“. Podobne do powyższego zdania wygłasza i „Nowa Gazeta“, którą ów „Pacanów jedności“ skłonił również do wypowiedzenia paru trafnych uwag. Można by — pisze „Nowa Gazeta“ —

„zapytać ten organ, jaką on w szczególności zaleca orientacyę polityczną, ale to pytanie pozostałoby na pewno bez odpowiedzi, więc lepiej nie trudzić się niemi“.

Istotnie, szkoda trudu... Natomiast „Nowa Gazeta“ koł westchnienie „Kuryera“ ku całkowitej jedności.

„Otóż tu jest właściwie archimedesowy punkt dyskusyi. Trzeba nam naprawdę wspólnego celu. Lecz kto ten program wskazuje, powinien przede wszystkim stwierdzić, do jakiego celu sam dąży. Tego do publicystów „Kuryera“ nigdy nie słyszeliśmy. Pomijając dawną orientacyę, nad którą najlepiej przejść na zawsze do porządku dziennego, różne „wskazówki“ obozu „Kuryera“ (jeśli to jest naprawdę oboz, nie zaś ślip, odbijający refleksy najpłytszego oportunistu), są zgola bezideowe i całkowicie bierne. Około jakiej więc idei chciałby ten organ zjednoczyć naród? Do jakiego zmierzałby celu, gdyby mu już nie zawadzała wielopartyjność polityczna? Czy chciałby, aby jedność miała tę barwę, co tendencye kuryerowe? —

„Nowa Gazeta“ napróżno się pyta. Ciekawość jej nie będzie zaspokojona z tej prostej racyi, że „Kuryera“ nie stać nigdy na rzeczową odpowiedź, wypływającą z jasnego postawienia kwestyi. Słusznie też „Nowa Gazeta“ pisze, że

„największymi w tej chwili szkodnikami w polityce są ci, którzy dążą do zniwelowania wszystkiego, co już się w dziedzinie idei skryształowało i którzy balamucją opinię publiczną bezmyślną jednością, wszelkiego pozabawioną frontu. Gdzie tu jest „socjologia naroduwa“ w tym bezrealnym programie, który po 26 miesiączkach wojny jeszcze błąka się w swojej bierności i nicości orientacyjnej? —

Około pustki nie zjednoczy się cały naród. W naszych zróżniczkowaniach partyjnych jest sporo trudnego wysiłku twórczego, ale jest też poważna suma myśli przewodnich. Z nich może i musi narodzić się wspólność celu. Z nicości nie się nie narodzi“.

I z tchórzostwa, dodajemy od siebie. Bo „Kuryer Warszawski“ boi się wszystkiego, co nie jest pręnumerata, ogłoszeniem, nekrologiem, lub ofiarą „do uznania redakcyi“. Tu jest geneza jego westchnień pod adresem „Pacanowa jedności“, tam bowiem nie groziłoby mu już żadne niebezpieczeństwo, o ile, rzecz prosta Pacanów ten załudniałby sami „bekowcy“.

Wówczas „Kuryer“ byłby ich organem, przyczem na całym froncie święciłby tryumf jedność — bezmyślności...

Sprawy polskie.

Gubernatorowie rosyjscy przeciw Polakom.

Do pism petersburskich donoszą z kilku gubernij, że gubernatorowie od pewnego czasu odnoszą się ze szczególną nienawiścią do Polaków, bawiących w środkowych guberniach Rosji w charakterze wygnańców wojennych. Szczególni gubernatorowie przy każdej sposobności podkreślają bowiem, że robotnicy polscy są mniej od rosyjskich wykwalifikowani i pomimo to otrzymują większe niżli oni zapomogi. Kilku gubernatorów przedsięwzięło nawet już kroki odpowiednie w celu przesiedlenia robotników polskich do innych, bardziej na wschód posuniętych, powiatów. Organy polskie, wychodzące w Petersburgu, zwracają uwagę, że gubernatorowie zapominają widocznie o wydanym niedawno okólniku Protopopowa, w którym między innymi potrącono był drażliwy temat o tendencyjności w postępowaniu władz, oraz mieściło się polecenie przyjaznego zachowywania się tychże do wysiedleńców, bez względu na narodowość i pochodzenie tych ostatnich.

Nowe wydawnictwo polskie w Moskwie.

Na mocy ostatniej uchwały, jaka zapadła na niedawnym posiedzeniu zarządu sekcji polskiej literacko-artystycznej w Moskwie, planowane są dalsze wydawnictwa polskie w Moskwie. Na dzień Zaduszny wyjdzie pierwsze takie wydawnictwo, którym będzie podręcznik, mający podnieść znaczenie Polski dla całego świata cywilizowanego, przemawiający nietylko już do polskiej rzeszy tułaczkiej, lecz do Europy całej. Uwzględni on przeszłością usprawiedliwione niezgasłe nigdy pragnienia i żądania polskie. Wydawnictwo to ma między innymi wyrazić hołd poległym współbraciom Polakom. Zeszyt następny, wigilijny, poświęcony będzie przemianie duchowej, przez którą ludzkość przechodzi w wojnie obecnej, oraz wpływowi, jaki wyrze wojna ta na psychikę polską. Kolonia polska w Moskwie obiecuje nowemu wydawnictwu największe poparcie moralne i finansowe.

Konkurs na godła.

W Rosji znajduje się obecnie cały szereg Domów Polskich, które w ostatnich dniach coraz częściej ogłaszają konkursy na rysunki, mogące być użyte jako godła stowarzyszeń polskich na wszelkich drukach, ogłoszeniach i t. p. Prasa polska odnosi się względem tych konkursów życzliwie, zaznaczając jednak, że trzeba poświęcić się też innej, mniej powierzchownej pracy. Zdaniem „Echa Polskiego“ wystarczyłoby najzupełniej jedno godło dla wszystkich Domów Polskich w całej Rosji.

Kobieta polska na wygnaniu nie zawiodła.

Ze wszystkich niemal kolonij i organizacyj polskich, znajdujących się obecnie na terytorium Rosji, dochodzą pocieszające wiadomości, świadczące o tem, że kobieta polska nawet na wygnaniu nie zawiodła. Pełni ona swe obowiązki wychowawcze i gospodarcze z sumiennością wprost zorową, pomimo nader ciężkich warunków i licznych trudności, z którymi musi na każdym prawie kroku walczyć. Kiedy będą spisywane dzieje wojennej tułaczki polskiej, działalność kobiet polskich trzeba będzie podkreślić ze szczególnym naciskiem.

Spekulacja ziemią.

Kłeska, jaka spadła na pewną część ziemianstwa, zwłaszcza drobno-rolnego, wskutek działań wojennych, spowodowała w licznych wypadkach konieczność likwidowania ziemi przez właścicieli. Wywołało to spekulację, której skutki przedstawiają poważne niebezpieczeństwo. W ziemiach Kieleckiej i Radomskiej uwijają się różni speculanci ziemi, którzy informują się o obdłużonych majątkach. W sandomierskim, oraz opatowskim powiecie małopolskich żądzi już traktują z chłopami sprawę kupna ziemi. Część sprzedaży ziemi przez chłopów, a co zatem idzie, myśl o łatwych zarobkach w fabrykach po wojnie, w przerażający sposób szerzy się w tych stronach. Należy temu przeciwdziałać przez odpowiednie uświadomienie ludu, a w każdym razie należy już dziś poczynić przygotowania, aby w przyszłości zapobiedz przechodzeniu ziemi polskiej w obce ręce.

**Czas odnowić
prenumeratę
na przyszły miesiąc.**

Więści z Rosji.

Znamienny głos „Rieczy“.

„Riecz“ posuwa się w swem przeciwrządowym i opozycyjnym usposobieniu aż do tego stopnia, iż zarzeka naczelnemu dowództwu rosyjskiemu, że pogrzebało ono marzenie wszechrosyjskie co do posiadania Carogrodu raz na zawsze. Zdobyć i posiadanie Carogrodu stanowiło od dawna jeden z główniejszych punktów programu rosyjskiego, ale obecna wojna nie tylko nie przyczyniła się do osiągnięcia tego celu lecz jeszcze osiągnięcie to oddaliła. Oddalenie to widzi „Riecz“ w tem, że armii rosyjskiej nie udało się powstrzymać naporu niemiecko-bułgarskiego w kierunku morza Czarnego.

Nowa ofenzywa na Lwów.

Wszystkie pisma petersburskie zgadzają się z tem, że nowa ofenzywa rosyjska w kierunku na Lwów została przedsięwzięta z siłami bardzo nieznaczными. Wobec tego nikt w Rosji nie oddaje się nadziejom, żeby ofenzywie tej można było przypisywać decydujące znaczenie. Przeciwnie, korespondent „Birż. Wied.“ zaznacza, iż lepiej byłoby nie rozpraszać sił wojskowych i skoncentrować je w jednym kierunku, lecz za to z większą energią. Nowa akcja pod Lwowem odjawia się jako przedsięwzięcie nader niepomyślnie obmyślane.

Rosyjanie ewakuują Odesę?

Niemale wrażenie wywołuje w Petersburgu doniesienie „Odeskiego Listku“, iż istnieje zamiar ewakuowania Odesy. Ewakuacja ta ma nastąpić w czasie już najbliższym. Powodów jej gazeta odeska nie wymienia. Są jednak, jak sądzi „Nowoje Wremia“ one natury ściśle militarnej.

Protopopow a synod.

Do „Utra Rosii“ donoszą, że nowy rosyjski minister spraw wewnętrznych Protopopow odwiedził metropolitę wlad. Pitirina i uzyskał jego błogosławieństwo na objęcie nowego urzędu. Równocześnie nawiązał on jak najściślejsze stosunki z wszystkimi wybitnymi członkami synodu. „Ruskoje Slovo“ upatruje w tem zwiększenie się wpływów duchowieństwa prawosławnego na politykę wewnętrzną rosyjską.

Połączenie pomiędzy Petersburgiem a Moskwą przerwane.

Według informacji „Mosk. Wied.“ w ostatnim czasie skasowano kilka pociągów kursujących pomiędzy Petersburgiem a Moskwą. Pismo moskiewskie zaznacza, iż można uważać to za początek ponownego przerwania komunikacji między obu stolicami kraju, oraz za oznakę nowego osłabienia wzajemnych stosunków społeczno-ekonomicznych.

Agitacja rewolucjonistów w Rosji.

Proces rewolucjonistów „mścicieli“ w Moskwie zbliża się ku końcowi. Podczas rokowań sądowych ujawniło się, że agitacja rewolucjonistów przybrała w Rosji większe aniżeli spodziewano się rozmiary i jest bardziej rozpowszechniona niż to początkowo przewidywano. Rząd ruch ten lekceważył, społeczeństwo zaś samo solidaryzowało się z nim w ukryciu.

Upadek wpływów japońskich w Chinach?

Gazety petersburskie, donosząc o otrzymaniu przez kapitalistów amerykańskich koncesji na budowę kolei od Datuńfu do Lan-żu-fu na terytorium Chin, zastanawiają się nad zjawiskiem tem i pytają, czy nie oznacza to upadku ekonomicznych wpływów japońskich w Chinach? „Birż. Wied.“ wyrażają nawet życzenie, żeby Japonia przedsięwzięła kroki obronne przeciwko tej najnowszej akcji zaczepnej Ameryki na Dalekim Wschodzie.

Sensacyjny proces.

Dzienniki rosyjskie, a zwłaszcza petersburskie, pełne są opisów procesu aktorki Maryi Poire, należącej do personelu cesarskiego teatru, która później poślubiła hr. Orłowa-Dawidowa. Proces gromadził tłumy publiczności z towarzysztwa. Marya Poire jest córką prywatnego nauczyciela języka francuskiego, a siostrą zmarłego paryskiego bardzo wybitnego karykaturzysty Caran d'Ache'a; mającej, właściciel majątku blisko 20-milionowego, jest posłem do Dumy i należy do stronnictwa postępowego. Była oskarżoną o podsuniecie dziecka: winę popełniła dlatego, by przyjąć w posiadanie dóbr męża. Akt oskar-

żenia podnosi, że Marya Poire usiłowała hr. Dawidowa w ten sposób, że odbywała z nim seanse spirytystyczne i „wywoływała duchy“, które twierdziły, że żona jego oszukuje go i zdradza. W ten sposób doprowadziła do tego, że hr. Orłow rozwiódł się ze swoją żoną i ożenił z Poire. W jakimś czasie po ślubie podsunęła, jako swoje, dziecko, którego dostarczyła jej wieśniaczka. Podczas rozprawy sądowej p. Poire przyznała się otwarcie do winy, sąd jednak wydał wyrok uwalniający; polecił tylko wykreślić ją z genealogicznego spisu rodzin szlacheckich.

Jeszcze Dudykiewicz.

„Pester Lloyd“ donosi: Rusofilski poseł galicyjski, dr. Włodzimierz Dudykiewicz, który po wybuchu wojny wyjechał do Rosji, znajduje się obecnie w Rosławiu nad Donem. Tutaj otrzymał on zadanie zaopatrywania 4000 uchodźców galicyjskich z funduszy państwowych.

„Riecz“ z dnia 2 października zamieściła nadzwyczaj ostry artykuł przeciwko Dudykiewiczowi, w którym krytykuje jego działalność wobec własnych rodaków. Dziennik podaje w wątpliwość jego rusofilskie przekonania, ponieważ ojczystym językiem Dudykiewicza jest przecież język Mazury.

Następnie „Riecz“ zapowiada, iż u Dudykiewicza odbędzie się wkrótce ścisła rewizja generała Bryłkina, która położy kres skargom i łom przymierających głodem uchodźców galicyjskich.

Dudykiewicz otrzymał od państwa najpierw 100.000 rubli, a później 60.000 miesięcznie celem wspomaganiania galicyjskich uchodźców. Pieniądze używał on dla siebie, prowadząc książęcy sposób życia. Jego zaś galicyjskie dzieci — jak je sam nazywał — przymierały z głodu i zimna.

Domy, w których byli pomieszczeni ci uchodźcy, były przeważnie bez drzwi i okien z podziurawionymi dachami.

Specjalny sprawozdawca „Rieczy“ zwiędził te domy. Musiał on tam brnąć w błocie po kolana. Na przestrzeni o rozmiarach 5:3 metrów widział on słocone 22 osoby. Niema zupełnie łóżek, do spania służyły brudne szmaty, rozłożone na wilgotnej, cuchnącej ziemi.

Gdy sprawozdawca zapytał, co dają im jeść, odpowiedziano mu, iż codziennie dla 22 osób wyznacza się funt mąki, funt kapusty i wodę.

Jak się dowiedział w dalszym ciągu korespondent, od trzech miesięcy nikt z uchodźców nie otrzymał ani kopiejki wsparcia.

„Riecz“ kończąc swój artykuł, zaznacza: Może wreszcie teraz nieszczęśliwi Galicyjanie będą wyzwoleni od swego dobroczyńcy. Boże chroń Rosję przed takimi przyjaciółmi!

Rosya zadawoli się ufortyfikowaniem Dunaju?

„Ruskiej Inwalid“ zaznacza, podobno na podstawie informacji zaczerpniętych bezpośrednio z kół wojskowych, iż naczelne dowództwo rosyjskie zamierza ograniczyć się na rumuńskim froncie do ufortyfikowania linii Dunaju. Linia ta ma być wybudowana, tak, żeby była nie do zdobycia. W związku z tem pozostaje, że Rosya rzekła się swego dawnego zamiaru stawiania ofenzywie niemiecko-bułgarskiej czoła na terytorium Dobrudży.

Rosya najbogatszym krajem.

Minister nowo-zorganizowanego wydziału państwowego ochrony zdrowia publicznego w Rosji prof. Rein ogłosił w pismach petersburskich obszerny swój program. Program ten zawiera kilkaset projektów. Projekty te są tak liczne i przytem tak wybitnie teoretycznej natury, że „Birżew. Wiedomości“ nie zaważyły się z tego powodu nazwać Rosji krajem najbogatszym w Europie pod względem projektów. Najfatalniejszym jest też to, że zorganizowanie nowego ministerium ma potrwać — półtora roku...

Duchowieństwo prawosławne narzędziem politycznym.

„Utro Rossji“ podkreśla, że nadprokurator synodu wniósł do Izby etat na 1917 rok i odpowiedzi na dezyderaty zesłane Dumy. Między innymi na dezyderat Dumy, aby „władza państwowa wyrzekła się dotychczasowego poglądu na duchowieństwo prawosławne, jako na narzędzie polityki“, nadprokurator pisze, iż „duchowieństwo prawosławne nie może obojętnie zachowywać się względem rozwoju i budowy życia państwowego ojczyzny i nie może nie przyczynić się do ochrony i umocnienia wiecznych podstaw państwowości rosyjskiej“. „Riecz“ zaznacza ze swej strony, iż znaczy to, że duchowieństwo rosyjskie chce w dalszym ciągu uprawiać swoją własną politykę. Ta ostatnia, jak wiadomo, nie może być inną, jak tylko postępową, reakcyjną i prawicową...

Ze świata.

Konstanza.

Piękny port rumuński nad morzem Czarnym, Konstanza, do dzisiejszego rozkwitu doszedł w krótkim czasie. Rozwój jego datuje się dopiero od r. 1881. Pod panowaniem tureckim Konstanza, zwana wówczas Kisten-dze, była na polu wsią; Turcy nie troszczyli się o Konstanzę, gdyż dla nich nie posiadała znaczenia. Z chwilą jednak, gdy miasteczko dostało się pod panowanie Rumunii, jako jedyny port na morzu Czarnym, rozwój jego poszedł w szybkim tempie. Tędy wywożono z Rumunii zboże, naftę i drzewo za granicę; Konstanza umożliwia nadto wygodną komunikację turystów między zachodem i wschodem Europy; droga morska z Konstanzy do Konstantynopola wynosi tylko 12 godzin żeglugi okrętem.

Miasto zetknęło się z cywilizacją zachodu, nie brak mu jednak i wschodniego charakteru.

Na przedmieściu Konstanzy, Zigania, w nędznych chałupach mieszkają Tatarzy i cyganie.

W odległości pół godziny od miasta znajduje się miejscowość kąpielowa Mamaia, zwana Ostendą rumuńską.

W Konstanzy bawiła często rumuńska rodzina królewska; zbudowano też tutaj dla niej zamek.

W Konstanzy lubiła przebywać także zmarła w tym roku królowa - poetka, Carmen Sylva, która zbudowała sobie na skalistej tamie drewniany domek, w którym przepędzała upalne dni. Konstanza jest portem otwartym, pozbawionym fortyfikacji.

Dla osłony portu umocniono miejscowość Mangalia, leżącą na południe od Konstanzy.

Dzisiejsza Konstanza wznosi się na gruzach starożytnego Tomi, sławionego pobitem Owidiusza. Tutaj to, wygnany z kraju poeta, pożerany tęsknotą za włoskim niebem, tworzył „Tristia“ i tutaj też życia dokonał.

Zabytki polskie w Rosji.

Z Fryburga szwajcarskiego piszą: Dr. M. M., krakowski historyk sztuki, internowany w Moskwie od czasu wybuchu wojny, donosi jako sekretarz wydziału opieki nad zabytkami sztuki i kultury przy Komitecie polskim, że wydział otwarł duży skład i zgromadził w nim zagrożone i posiągane z różnych stron odległych zabytki sztuki i kultury jako depozyty w ilości przeszło dwóch tysięcy sztuk. Są w tem wszystkie rzeczy hr. Rzysszczyńskich z Brodów, teraz w Baden i wielu innych osób wszystkich stanów. Dwudziestu kilku delegatów wydziału ratuje zabytki na prowincyi i umieszcza je w pewnych miejscach, t. j. w składach. Uzyskano rozkaz władz, zabraniający licytacji zabytków sztuki po kolejach. Odnaleziono miejsca, gdzie złożono ewakuowane dzwony w ilości przeszło 20,000; w tem połowa katolickich. Obecnie około trzydziestu pracowników wydziału na prowincyi bada te dzwony i odnajduje wewnątrz napisy, będące wskazówką, skąd je ewakuowano. Szczegółowo opisuje się na formularzach dziennie około 200 dzwonów. Inwentaryzując się wreszcie stare dzieła literatury i sztuki polskiej w dwunastu bibliotekach i muzeach rosyjskich. Część informacji wymazała z listu cenzura rosyjska.

Straty międzynarod. Tow. wag. sypialnych.

Z Brukseli donoszą: Towarzystwo belgijskie „Międzynarodowa kompania wagonów sypialnych i pociągów pośpiesznych“ obliczyło, że skutkiem wojny poniosło strat na 150 milionów fr., nie licząc strat w wagonach, które zostały zarekwirowane przez państwa wojujące z Belgią.

Co się dzieje w Nowym Jorku.

Jeden z dzienników nowojorskich zadał sobie trud zestawienia wypadków życia nowojorskiego podług zegaru. Oto, jak wypadła statystyka: Każdej sekundy przybywa do Nowego Jorku czterech podróżnych. — Co 42 sekundy przybywa na ląd amerykański jeden przychoźca. — Co 52 sekund przybywa do miasta jeden pociąg. — Co 10 minut zostaje ktoś aresztowany. — Co 16 minut przybywa jedno dziecko na świat. — Co 27 minut umiera ktoś. — Co 30 minut odbywa się wesela. — Co 50 minut odchodzą z portu okręty. — Co 2 godziny zaczynają nową budowlę. — Co 3 godziny wybuch pożar. — Co 2 godziny zdarza się morderstwo. — Co 8 godzin następuje rozwód małżeński. — Co 10 godzin popelnia ktoś samobójstwo.

Straty wojenne szlachty angielskiej.

Dzienniki londyńskie, donosząc o śmierci lorda Clive, zaznaczają, że do tej pory na placu boju padło 60 parów angielskich.

To i owo.

Palenie opium we Francji.

Dzienniki francuskie donoszą, że w południowej Francji szerzy się w zastraszający sposób nałóg palenia opium. Nałóg ten rozszerzają Anamici i Chińczycy, sprowadzeni do fabryk amunicji we Francji.

Krzyż Legii honorowej dla matki 12 dzieci

Według doniesienia paryskiego „Matina“, wniesiono do francuskiej Izby deputowanych projekt, domagający się przyznania krzyża Legii honorowej matkom 12 dzieci.

Samobójstwo malarza.

Z Budapesztu donoszą: Popelnił tu zamach samobójczy znany malarz i karykaturzysta Władysław Ferecskay. Ferecskay ciężko się poranił i w kilka godzin później zmarł.

Jak powstaje jad u węzów i żmij?

Badacz włoski, dr. G. do Christina usiłował przez szereg doświadczeń wyjaśnić znaczenie gruczołów z jadem u węzów i żmij. Jeden z jego eksperymentów polegał na usunięciu tych gruczołów u dwóch żmij. Wkrótce one zniszczyły. Żmije zniszczały również, gdy przez przecięcie kanału wydzielinowego przeszkodził wydzieleniu się jadu. Stąd wysnuł wnioski, że gruczoły z jadem są dla żmij i węzów nie tylko środkiem obrony, lecz uwalniają je od wytwarzającego się w ich ciele nagromadzonego jadu. Skoro wąż ten jad w sobie zatrzymuje, natenczas niechybnie niszczy.

Zdaje się, że jad węzowy powstaje w kanale jelitowym, który prawie w wszystkich zwierząt jest mniej lub więcej ogniskiem wytwarzania się składników trujących. Węże trawia pokarm bardzo powoli, dlatego powstaje w kanale jelitowym silna fermentacja. Jeżeli wytwarzanie się jadu jest w związku z procesem trawienia, natenczas muszą pochodzić jakieś zmiany u węzów według tego, czy nic nie spożywał, albo czy trawi. Takie zmiany stwierdził dr. Christina. Jad żmij, która regularnie otrzymuje pożywienie, jest śmiertelny dla żab. Jeżeli zaś żmija przez dłuższy czas nie spożywa, nie może się wydzielają jad, pochodzący z trawienia, ponieważ ono się już ukończyło; albo gruczoły nie wydzielają jadu, ponieważ w krwi braknie substancji, któraby pobudziła do czynności komórki, jad wydzielające.

Dmitrij Nikołajewicz*

(Opowiadanie).

I.

Od początku wojny, t. j. od chwili, gdy go powołano do szeregów w charakterze oficera rezerwy — Dmitrij Nikołajewicz, ani razu nie był poza frontem, na t. zw. tyłach armii czynnej.

Wprawdzie otrzymywał gazety, lecz z dwutygodniowym opóźnieniem, przeto na mocy tych doniesień nie mógł sobie wyrobić zdania o tem co się „tam“ dzieje. Wychodziło na to, że wszystko — po dawnemu, a nawet gorzej; rozpisywano się szeroko o wojnie, a Dmitrij Nikołajewicz, czytając to wszystko, czerwiał, powtarzał szeptem — „hm“ i przygryzał piłowy wos.

Na pozycjach życie biegło gorączkowo, pracy — po szyję, a gdy i tej zabrakło — nie myślało się o niczem. Jedynym pragnieniem było pragnienie wypoczynku i snu, snu. Napisanie listu przychodziło z trudnością, nie stało czasu na przyzwyczajenie umyśle, na zmianę bielizny, na ogolenie się.

Natomiast myśli łoczyły się nieproszone w chwilach najmniej odpowiednich; podczas ataku, w chwili przebiegania z pozycji na pozycję, kiedy to, przygnawszy do ziemi, oddychasz jej wilgocią i czekasz śmierci, chwytając uchem poświsty kul karabinowych.

Kiedyś w pobliżu okopów upadł nieprzyjacielski pocisk dużego kalibru. Długo tańczył na jednym miejscu, jak potwornej wielkości bąk, sycząc i gwizdząc, parskając gradami ziemi. Momentalnie przypomniał mu się los porucznika Koźmina, któremu podobny pocisk urwał obie nogi. W mózgu zrodziło się bolesne pytanie:

— Dlaczego tak długo? Raz — dwa — trzy... No, no! Prędzej, prędzej...

Jednocześnie niemal przypomniał sobie ogłoszenie, wyczytane w pewnej gazecie: „Zginął cetter, czarny, w białe laty, wabi się „Kowboj“, odprowadzić za nagrodą dwudziestu rubli“.

Dmitrij Nikołajewicz, spojrzawszy tam, gdzie

Dr. Christin zauważył także, iż jad jest mniej szkodliwy, gdy się karmi węża paszą mniej strawną, stąd wnioskując, że gruczoły z jadem u węzów w części spełniają funkcje nerki i uwalniają ciało od składników trujących, które się tworzą przy trawieniu. To byłoby zatem główną funkcją gruczołów z jadem.

Wielka kradzież tytoniu i cygar.

Z Wiednia donoszą: Na stacji kolei północnej obrabowano wagon, naładowany tytoniem i cygarami. Skradziono między innymi 60,000 sztuk papierosów „Sport“, 49,000 sztuk papierosów „Memphis“, 3,000 cygar, 800 paczek tytoniu, oraz tytuń w worku.

Paryż przed trzecią kampanią zimową.

Wiedeński „Fremdenblatt“ otrzymał od Neutralitusa następującą ciekawą korespondencję z Zurychu:

Gdy przed kilkoma tygodniami opuściłem Paryż i wyładowałem w pewnym porcie szwajcarskim, uczulem się, jak to mówią, jak nowonarodzony. Jak to dobrze po dwu długich latach wojny, znaleźć się nagle zdala od wrzawy wojennej, tego ruchu, obrazów smutnych i przejmujących, jakkolwiek nie bierze się bezpośredniego udziału w tej wojnie!

Natura jednak ciągnie wilka do lasu. Zdało mi się, że skoro już stanę na wolnej ziemi szwajcarskiej, nigdy już, a przynajmniej na czas wojny, nie wyjadę do Francji. Stało się inaczej. Dawne przyzwyczajenie do podróży zwyczajnych. Jako obywatel neutralnego państwa, miałem drogę wszędzie otwartą.

Po krótkim odpoczynku wyjechałem znowu do — Paryża, by po tygodniowym tam pobycie znaleźć się z powrotem w Zurychu.

Paryż zmienia się niemal w oczach! Podczas ostatniego mojego pobytu dokładnie zmianę tę dosirzegłem. Ogólny stan podniecenia jest jeszcze większy; jeszcze większą jest też tęsknota do pokoju. Nikt jednak nie chce otwarcie przyznać się do tego.

Trzecią kampanią zimową uważają wszyscy za pewną.

Krzykiwo, podjudzany przez prasę patryotyzm święci obecnie znowu swoje tryumfy. Rządowi zależy na podsycaeniu go ze względu na nową pożyczkę narodową. Głosi więc, że pożyczka francuska jest najlepsza, najpewniejsza, najkorzystniejsza ze wszystkich pożyczek europejskich. Celem przeforsowania tej pożyczki wpadają inicja-

torzy na najrozmaitsze pomysły. Między innymi głoszą, że każdy subskrybent otrzyma przepiękny dyplom, ozdobiony u góry dwoma skrzyżowanymi mieczami i czapką wojskową, oraz datą 1916. Z prawej i z lewej strony wznoszą się dwa drzewa, pod którymi śpi spokojnie, idylliczna wioska. W środku będzie widniał napis: „Pan X. X. subskrybował drugą pożyczkę na obronę kraju“. Dyplom ten będzie nosił podpis ministra skarbu Ribota.

Kwestya aprowizacji Paryża irytuje w wysokim stopniu mieszkańców stolicy Francji. Ceny środków żywnościowych zostały wyśrubowane do niebывалей wysokości. Prasa coraz ostrzej zaczyna o tem pisać.

W jednym z numerów „Humanite“ znalazłem następujący obrazek. Autor pisze:

„W ulicy mojej odbyłem ointerwiew z przekupką jarzyn.

— Ile kosztują — zapytałem — ziemniaki, te białe?

— Nie mam ich — odpowiada przekupka.

— Dlaczego?

— Ponieważ pracuję ciężko, żeby coś zarobić. W halach sprzedają mi ziemniaki po siedm sous za kilo, a ja muszę je sprzedawać po sześć sous.

— No tak, ale..

— Nie ma żadnych „ale“ mój panie. Jeśli sprzedam drożej niż po sześć sous, pociągną mnie do karnej odpowiedzialności. Widzi pan! Ma pan wprawdzie cudne oczy, ale przecież dla miłości tych pańskich oczu nie mogę się zrujnować. Z ziemniakami to jest teraz jak z daktylami; nie sprowadzam, bo za drogą.

Pocziwa przekupka ma naturalnie rację. Od czasu, kiedy zaprowadzono taryfę maksymalną na ziemniaki, niema w Paryżu ziemniaków. Naprawdę niema“.

Jakiś widoczniejszy niepokój panuje teraz w Paryżu. Brak czegoś codziennie. Obecnie wszyscy z trwogą pytają się co będzie z opałem na zime.

„Matin“ pomiescił niedawno alarmujący artykuł p. t. „Nowy wróg: zima“! Treścią artykułu jest bombastyczne nawoływanie o ciepłe ubrania dla żołnierzy. Kto uważnie czyta ten artykuł dopatry się w nim iluzji pod adresem dostawców, którzy w latach 1914 i 1915 nie bardzo się popisali.

Paryżanie troszczą się bardzo o swych żołnierzy, ale nie zapominają o sobie. Pełno jest skarg na rząd, że nie robi, by zapobiedz katastrofie braku opała, którego zapasów w Paryżu niema. Członkowie specjalnej komisji pp. Sembat i Gouibourg obiecują wszystko zrobić, by ludność miała opał. Dowcipni Paryżanie twierdzą, że komisya wymyśli nawet oszczędnościowe piecyki kieszonkowe.

Sensacją dnia było niedawno pojawienie się dziennika „Humanite“ w formie jednej tylko kartki. Redakcyja oznajmiła swym czytelnikom, że z powodu trudności w dostaniu papieru, dwa razy w tygodniu „Humanite“ będzie wychodziła tylko w objętości jednej kartki.

Przekonano się więc, że brak jest papieru.

Inne dzienniki podniosły krzyk, że to nieprawda, że nie należy pisać o tem, a „Journal“ oświadczył, iż papieru jest dosyć. Poszedł tylko w górę; idzie więc o to, by wydawcy mogli jakoś znieść zwyżkę ceny. Najlepszy był p. Humbert, który artykuł swój w tej kwestyi zakończył temi charakterystycznymi słowami: „Niemcy i Austriacy są blokowani, wygładzani, niszczeni, mają karty chlebowe, mięsne (!), tłuszczowe, ale nie mają jeszcze kart... na papier! A na to u nas się zanosi!“

Ironia, która wiele mówi.

Lotnicy niemieccy ciągle jeszcze spędzają sen z powiek Francuzom. Ciągłe się mówi o możliwości pojawienia się ich. Strach przed nimi był też powodem pysznego „kawalu“, o którym mówił szeroko Paryż.

Niejaką p. Lescroix, handlarz koni, przybył z Lyonu do Paryża. Sprzedał konie i właśnie zadowolony z siebie i z życia szedł ulicą, gdy w tem przypadku do niego jakiś pan z okrzykiem: „Niemiecki lotnik!“ Pan Lescroix uciekł do sieni jakiegoś domu. Pan ów również. Nie słychać jednak detonacji. P. Lescroix chciałby zobaczyć jak wygląda ten lotnik. Towarzysz, który go tak przestraszył, nosi zawsze lornetkę. Daje więc ją p. Lescroix, który patrzy, rozgląda się po horyzoncie i nic nie widzi. „Gdzie ten lotnik?“ — pyta się, właściciela jednak lornetki już nie ma. Zniknął, a z nim portfel p. Lescroix z 3.800 fr. za sprzedane konie. Do Lyonu powrócił p. Lescroix zamiast z pieniędzmi z lornetką, która — jak się później okazało — nie miała nawet szkieł!..

W świecie teatralnym nie wiele nowości. S. Guityr odniósł wielki tryumf komedya p. t. „Marzmy“. W etablissement Sary Bernhardt p. Gabryel Hanotaux bawi gości konferencyą p. t. „Wojna a teatr“, — w „Vaudeville“ cieszy się powodzeniem kinematograficzna szluzka „Paryż podczas wojny“. Rozpoczął się również sezon koncertowy.

Co się tyczy spraw socyalnej opieki, reklamują obecnie mający się odbyć w tym jeszcze miesiącu „Wersalski dzień“. Będzie to publiczna, w wielkim stylu, zbiórka na rzecz rannych żołnierzy. Będą sprzedawane liczne odznaki z emblematami Alzacy i Lotaryngii.

Tak więc mniej więcej przedstawia się życie stolicy Francji przed trzecią kampanią zimową.

wił się nierozzerwany jeszcze pocisk i uśmiech zawisnął mu na ustach:

— Cetter!

Gorąca, miękka fala uderzyła go w pierś i rzuciła na ziemię. Dmitrij upadł na wznak, lecz momentalnie usiadł.

Nie czuł bólu, tylko w piersiach coś dawało, jakby go ktoś trzymał w moenym uścisku. Po kilkunastu minutach i to przeszło. Czuł jakąś ciężkość, nie mógł oddychać. Był kontuzjowany w piersi.

II.

W pogodny jasny dzień jechał koleją. W przedziale było duszno, w powietrzu unosił się zapach rozgrzanej ceraty, okrywającej ławki i kurzu.

Gdy otworzył okno uderzyła nań fala powietrza przepojonego zapachem łąk i borów. W porównaniu z rykiem dział na pozycjach i świstem pękających szrapneli — było cicho. Miarowy turkot kół wagonów miał w sobie coś z muzyki kołyszącej nerwy. W zdumieniu wprowadzał go głuchy jęk dzwonek stacyjnych. Na jednej z większych stacyj tragarz wniósł do przedziału żółtą walizę i lubiane pudło.

Na peronie, plecami do okna przedziału Dmitrija Nikołajewicza, stała dziewczę w jasnym kapeluszu, pokrytym błękitnym szalem, w czarnym jedwabnym żakiecie, z lakierowanym paskiem, w bucikach na wysokich obcasach. Przypominała nieco rysunek z tygodnika mód.

Widział tylko różowy skrawek opalonej nieco szyi, uszko, małe, przezroczyste, drobne brylantowym kolczykiem i rączkę obciśniętą szaro - złotą rękawiczką.

Dziewczę zęgnęło kogoś gestem ręki, wając głośno:

— Prędzej, prędzej! Zaraz trzeci dzwonek!

Z poczekał stacyjnej wyszła na peron tego staruszka, w chustce na głowie.

— Prędzej, nianiu, prędzej!

Trzeci dzwonek. Starowina przystanąła.

— O, matko, nie zdąży!

Dziewczę podbiegło doń i pociągnęło babinę do wagonu.

Po chwili były już w przedziale. Para ciekawych, błękitnych oczą przesliznęły się po Dmitriju Nikołajewiczu. Małe korale usteczka rozwarły się, obnażając dwa rzędy

białych ząbków. Była bardzo ładna, lecz było to piękno kwiatów hodowanych w cieplarniach.

— No i zdążyliśmy, — rzekła śpiesznie do starej.

Nic nie odrzekła, przeżegnała się. Płakała czegoś cicho, szpetala jakieś niezrozumiałe wyrazy.

— Nianiu, uspokój się, niema czego! — nachyliło się doń dziewczę. — Wołodia żyje — cieszyć się z tego raczej należy.

— O, Boże! Wołodienkę nogę obcieli. Więc jakże? — zwróciła się nianka do Dmitrija Nikołajewicza. — Wychowałam chłopca, wyniańczyłam, wykarmiłam własną pierś... Wyrosł na pięknego chłopca. A teraz? Na koszturze, na koszturze będzie a-a-a-ch!

Dmitrij Nikołajewicz pokiwał głową ze współczuciem. Był świadkiem tylu nieszczęść, że fakt, iż jakiś tam Wołodia będzie chodził na drewnianej nodze zdał mu się taką bagatelą, jak guz nabity przez psotnego chłopca.

III.

— Przepraszam, — zwróciło się doń dziewczę, — pan — do Petersburga?

— Tak.

— Nigdy tam nie byłam. Brat mój został raniony, leży w szpitalu. Nazwa szpitala jest mi wiadoma, lecz nie wiem, gdzie go szukać. Oto...

Otworzyła ręczną torebkę, wyjęła z niej notes i odczytała:

— Juzupowskij lazaret.

Kiwnął głową:

— Nie wiem. Dwa lata nie byłam w Petersburgu.

Powiedział to tonem chłodnym, z odcieniem pewnego rozdrażnienia. Zrodziło się w nim uczucie nienawiści względem tej wypieszczonej, wystrojonej, ubrylantowanej dziewczyny, w drogich bucikach.

„Zginął cetter w białe latki“, — przypomniało mu się nagle i uśmiechnął się złośliwie.

— Pan z pozycyi? — zapytała z pewnym ożywieniem.

— Tak.

— Z pozycyów! — wykrzyknęła staruszka, przestała płakać i z zachwytem i macierzyńską troskliwością spojrzawszy na Dmitrija Nikołajewicza.

— Z pozycyów, — powtórzyła nieco ci-

szej. — Ach, cierpiętnicy wy nasi, obrońcy! Krzyża się pan dosłużył! Bohater!

Zmarszczył brwi i wzruszył ramionami. Nianka tymczasem wstała i złożyła mu głęboki ukłon.

— Cierpicie za nas, — rzekła, — krew przelewacie. I chudziecie i poczerwiali, w oczach waszych widać przeżywaną mękę: sportykaliście się oko w oko ze śmiercią. Wdzieliście tyle, że nie daj, Boże.

Dziewczę nie odrywało od Dmitrija swych błękitnych oczu, mnąc w ręku notes. Zmieszalo go to nieco, zaczerwieniło się. Krepowaty go zachwyty nianki i uporeczywe spojrzenia wystrojonej panienki.

— Bohater! — z zachwytem powtarzała starowinka.

— Nie jestem bynajmniej bohaterem, je-no porucznikiem czwartej rot, — odrzekł z prostotą Dmitrij i uśmiechnął się.

— Czemu pan tak mówisz? — zapytała cicho panienka. — Nie należy...

— Czemu?

— Nie należy, — powtórzyło dziewczę. — Niani syn zginął na wojnie. Brat mój ma dwadzieścia trzy lata i został kaleką, a może w tej chwili kona. W każdej niemal rodzinie to samo. Drodzy nam być winni/ci wszyscy — bracia, ojcowie, synowie. Nikt nie ma prawa odbierać nam tej jedynej pociechy, że jeśli nawet zginęli — to zyskali miano bohaterów.

Wypowiedziała to namiętnie, z odcieniem bólu w głosie. W oczach błysnęły łzy. Gdy jednak zamilkła, stropiła się nieco i rzekła cicho:

— Przepraszam.

Spojrzawszy badawczo i odwróciła się do okna. Było mu głupio. Chciał zostać sam. W głowie czuł chaos, płatynię odgłosów strzelaniny armatniej, komendy, jęki, krzyki konających.

Przypomniał sobie nagle narzeczoną, Wiktoryę Pawłównę, i w myśli porównał ją z nieznajomą. Wiktoryja Pawłówna ma wyniosłą, dumną postawę, a ta zdała się być najwinnym dzieckiem. Ale w oczach dziewczęcia było coś — co przypominało oczy tamtej. Podobała nadłamanym wzrokiem patrzyła nań, odprowadzając go przed dwoma laty.

D. c. n.

* „Birz. Wied.“ z d. 24/IX 1915 nr. 15795. Opowiadanie Jak. Okuniewa.

XII. Lista jeńców Polaków armii rosyjskiej.

(Przedruk, nawet z powołaniem się na źródło—wzbroniony).

3. Obóz jeńców w Wittenbergu.

(Ciąg dalszy).

2424. Lewkiewicz, gub. piotr., 2 strzel. pułk.
2425. Liabuch Franciszek, g. piotr., 1 pułk p.
2426a. Lach Franciszek, Warszawa, piechota.
2426. Lach Semen, gub. wileńska, 107 p. piech.
2427. Lichinstein Dawid, gub. Iomż., 95 p. piech.
2428. Lipp Rubin, Luków, gub. lubelska, 95 p. piech.
2429. Lis Franciszek, gub. warsz., 3 strzel. pułk.
2430. Lisowski, gub. piotr., 2 p. Pionier.
2431. Łukaszewski Franciszek, gub. Iomż., 96 p. piech.
2432. Łukowski Karol, Pysdoy, cywilny.
2433. Majczak Jan, cywilny.
2434. Majczak Józef, gub. warsz., Fort. artyl. pułk.
2435. Majsik Stanisław, Borowiec, cywilny.
2436. Majewski Stefan, Łódź, gub. piotr., 3 p. piech.
2437. Majewski Józef, Budy, gub. radomska, 86 p. piech.
2438. Makowski Stefan, Kolo, gub. grodzieńska, 22 p. piech.
2439. Makranowski Jan, Plock, 22 p. piech.
2440. Malinowski Władysław, Morzyszyn, cywilny.
2441. Maloleps Michał, Many, gub. warsz., 8 p. piech.
2442. Malczak Stanisław, gub. plocka, 22 pułk piech.
2443. Malyszko Paweł, Bereżany, gub. suwalska, 96 p. piech.
2444. Margownik Michał, Lipówka, gub. suwalska, 104 p. piech.
2445. Marmurek, Warszawa, 30 p. piech.
2446. Marszałkowski Władaw, Grójec, gub. warsz., Lejb-Gwardya.
2447. Marcewka Stefan, Łódź, gub. piotr., 1 strzel. p.
2448. Martynowicz Władysław, Warszawa, 22 p. piech.
2449. Mazuryk Józef, Milanów, gub. siedlecka, 83 p. piech.
2450. Maczuga Józef, S.-Wola, gub. kaliska, 250 p. piech.
2451. Matusiak Antoni, Paprotki, gub. kaliska, 24 p. piech.
2452. Matyjaszczyk Franciszek, Zawodów, gub. piotr., 133 p. piech.
2453. Mazurkiewicz Jan, gub. suwalska, 14 Syb. strzel. p.
2454. Mekdiadge Józef, cywilny.
2455. Melamed Jankel, Warszawa, 24 p. piech.
2456. Mielezarek Władysław, Łódź, gub. piotr., 4 p. piech.
2457. Mielczary Wincenty, Krzywa, gub. warsz., 31 p. piech.
2458. Mendel Stanisław, Krestnica, gub. lubelska, 299 p. piech.
2459. Michalik Michał, Sokolów, gub. warsz., cywilny.
2460. Michalowicz, Łódź, gub. piotr., 4 p. piech.
2461. Michaluk, Makran, gub. grodzieńska, 298 p. piech.
2462. Michalski Jan, Radom, 277 p. piech.
2463. Michnowski Jan, Godary, gub. warsz., 7 p. piech.
2464. Milmann Wincenty, Kirkiy, gub. kowieńska, 2 dyw. ciekz. artyl.
2465. Milezarek Franciszek, Warszawa, 14 p. piech.
2466. Milcarik Antoni, Piotrków, 1 p. piech.
2467. Minor Jan, Łódź, gub. piotr., 3 strzel. pułk.
2468. Mirecki Paweł, Warszawa, 15 p. piechoty.
2469. Miroz Marceł, Nowo-Mińsk, gub. warsz., 249 p. piech.
2470. Mogielnicki Jan, Złopin, gub. grodzieńska, podoficer 118 p. piech.
2471. Maczak Anatol, Oszmiany, gub. wileńska, zast. oficera 211 p. piech.
2472. Morszewka Stefan, Łęczyca, gub. kaliska, 1 strzel. pułk.
2473. Morel Józef, Ciecchów, gub. lubelska, 13 Syb. strzel. pułk.
2474. Morcieniak Antoni, gub. warsz., 3 Syb. strzel. p.
2475. Moszkowicz Feliks, Łódź, gub. piotr., 96 p. piech.
2476. Motylski Franciszek, Łódź, gub. piotr., 2 strzel. p.
2477. Mroczek Antoni, Olszewice, gub. warsz., 9 p. piech.
2478. Mruk Łukasz, Bór, gub. kaliska, cywilny.
2479. Muszyński Wojciech, cywilny.
2480. Nagadowski Roman, Łódź, gub. piotr., podoficer 6 p. piech.
2481. Nawarstek Mendel, Warszawa, 94 pułk. piech.
2482. Neryklewski Ignacy, Gmogowiec, gub. plocka, 86 p. piech.
2483. Nieszawski Ignacy, Gozły, gub. Iomż., 96 p. piech.
2484. Niewiadomski Józef, Warszawa, 8 p. Gren.
2485. Mikołajczyk Stanisław, Łódź, gub. piotr., 3 p. piech.
2486. Mikołajczuk Jan, Kluków, gub. Iomż., 16 p. piech.
2487. Nikulski Jan, Kele, gub. radomska, Lejb-Gwardya.
2488. Norberczuk Władysław, Stryków, gub. Iomż., 96 p. piech.
2489. Nowacki Jan, Miedzichów, gub. warsz., 24 p. piech.
2490. Nowiak Michał, Sokolniki-Mokre, gub. radomska, 87 p. piech.
2491. Nowicki Stanisław, Maków, gub. Iomż., 96 p. piech.
2492. Olszak Józef, Łódź, gub. piotr., 4 pułk piech.
2493. Olszewski Walenty, Otesł, gub. radomska, 32 p. piech.
2494. Olszewski Władysław, Otwock, gub. warsz., 13 p. piech.
2495. Opulski Grzegorz, Radzanów, cywilny.
2496. Orman Teofil, Waśnica, gub. piotr., 84 p. piech.
2497. Osadasz Józef, Warszawa, 14 p. piechoty.
2498. Orzechowski Stanisław, Warszawa, cywilny.
2499. Pacho Józef, Warszawa, 6 p. piech.
2500. Pachwiczewicz Aleksander, Warszawa, sanitarysz.
2501. Pakulski Stanisław, Radom, cywilny.
2502. Pakuski Władysław, Jawory, cywilny.
2503. Paluch Antoni, Poreby, cywilny.
2504. Paluszak Antoni, Pabianice, gub. piotr., 22 p. piech.
2505. Pamroski Franciszek, Kalinów, gub. Iomż., 96 p. piech.
2506. Pastwa Jan, Pristolów, gub. radomska, Lejb-Gwardya.
2507. Paczusiński Piotr, Warszawa, 8 p. piech.
2508. Pawlik Wojciech, Czermin, gub. radom., 86 p. piech.
2509. Pawlak Józef, gub. piotr., 1 strzel. p.
2510. Pawlak Piotr, Kerno, gub. warsz., 1 strzel. pułk.
2511. Pawłow Władysław, Warszawa, 13 Syb. strzel. pułk.
2512. Pawłowski Wojciech, Lublin, 4 Gren. p.
2513. Pacowski Andrzej, gub. lubelska, 117 p. piech.
2514. Penir Stefan, Łódź, gub. piotr., 1 strzel. pułk.
2515. Peczykowski Jan, Żyrobka, gub. Suwalska, 104 p. piech.
2516. Periga Jan, Jazwin, gub. piotr., 2 Syb. strzel. p.
2517. Pietraszewski Stanisław, gub. Radomska, 6 p. piech.
2518. Pietrzak Józef, Zapowiedź, gub. Kaliska, 299 p. piech.
2519. Piszczewicz Stanisław, Kalisz, 139 p. piech.
2520. Pokrant Wawrzyn, Konstantynów, gub. piotr., 2 p. Gren.
2521. Polak Stanisław, Lublin, 16 p. piech.
2522. Polak Jan, Lubardów, gub. Lubelska, 16 p. piech.
2523. Polakowski Jan, Lublin, 8 p. piech.
2524. Ponselski Stanisław, Starościna, gub. Lubelska, 2 p. piech.
2525. Popielarczyk Stanisław, Łódź, gub. piotr., 6 p. piech.
2526. Posnanski Ilya, Boli, gub. Warsz., 15 p. piech.
2527. Poczycki Józef, Łódź, gub. piotr., 22 p. piech.
2528. Preizentanc Artur, Łódź, gub. piotr., 1 strzel. p.
2529. Pryszko Wincenty, Łódź, gub. piotr., 1 strzel. p.
1530. Przybylski Józef, Bolezki, gub. Warsz., 1 strzel. p.
2531. Przybylski Józef, Warszawa, Lejb-Gwardya.
2532. Ptaszek Piotr, Stanisław, gub. Radomska, 32 p. piech.
2533. Puczkiewicz Kazimierz, Pietkuno, gub. Kowieńska, 87 p. piech.
2534. Radik Jan, Konopnie, gub. Lubelska, 69 p. piech.
2535. Radik Jan, Łowicz, 84 p. piech.
2536. Radzion Bronisław, Bartniki, cywilny.
2537. Rak Paweł, Mlad, gub. Radomska, Lejb-Gwardya.
2538. Rancus Wincenty, Maryampol, cywilny.
2539. Rarok Ignacy, Koszutów, cywilny.
2540. Ratajecki Piotr, Kalisz, 7 p. piech.
2541. Raczynski Stefan, Warszawa, 32 p. piech.
2542. Rau, Augustopol, gub. warsz., 87 p. piech.
2543. Rau, Augustopol, Warszawa, 14 p. piech.
2544. Reif, Łódź, gub. piotr., 2 strzel. pułk.
2545. Reiman Jan, Warszawa, 29 p. piech.
2546. Reingard Ludwik, Warszawa, Modlin, Intendent.
2547. Reinholz Jan, Kalisz, 13 Syb. strzel. p.
2548. Reizich Piotr, Usnocz, gub. piotr., 163 p. piech.
2549. Robak Józef, Fundusz, gub. lubelska, 60 syb. strzel. p.
2550. Roik Jan, Warszawa, 3 p. piech.
2551. Rosmus Walenty, cywilny.
2552. Rudziński Wincenty, Łódź, gub. piotr., 4 p. strzel.
2553. Ruib Stanisław, Damerów, cywilny.
2554. Ruszczyk Marcin, Warszawa, 32 p. piech.
2555. Ruc Roman, Warszawa, sanitarysz.
2556. Sachlicki Tomasz, Łódź, gub. piotr., 1 strzel. p.
2557. Sądziński Jan, Restaszew, gub. piotr., 175 p. piech.
2558. Sadowski Franciszek, Piotrków, 8 pułk. piech.
2559. Salamanczyk Beniamin, Łódź, gub. piotr., 1 p. piech.
2560. Salomon, Wołkowyski, cywilny.
2561. Santkiewicz Franciszek, Radom, 16 p. piech.
2562. Sowiński Walenty, Szelce, gub. warsz., Lejb-Gwardya.
2563. Sawicki Adam I, Wołkowyski, cywilny.
2564. Sawicki Adam II, Wołkowyski, cywilny.
2565. Sawicki Stanisław, Majoruski, cywilny.
2566. Szanek Ludwik, Lustic, gub. radomska, 86 p. piech.
2567. Szech Ludwik, Ostrów, cywilny.
2568. Szydłowski Lucyan, Olchów, gub. grodzieńska, 104 p. piech.
2569. Szygoszulko Marcin, Stobachuta, gub. lubelska, 27 p. piech.
2570. Sziliga Józef, Mrozy, gub. warsz., 3 Syb. strzel. p.
2571. Szyliński Antoni, Warszawa, Lejb-Gwardya.
2572. Szyliński Bronisław, gub. warsz., 3 Syb. strzel. p.
2573. Szymański, Łódź, gub. piotr., 1 strzel. pułk.
2574. Szymkowicz Antoni, Łódź, gub. piotr., 3 strzel. pułk.
2575. Szymczak Ignacy, Zduńska Wola, gub. kaliska, 207 p. piech.
2576. Szkoła Franciszek, Łódź, gub. piotr., 4 Syb. strzel. p.
2577. Szkoła Józef, Łódź, gub. piotr., podoficer, 4 p. piech.
2578. Szlifierski Antoni, Warszawa, 157 p. piech.
2579. Szlichecun Karol, cywilny.
2580. Szlubowski Franciszek, Lapeczyn, gub. warsz., 7 p. piech.
2581. Szlubowski Maryan, Warszawa, 53 Syb. strzel. p.
2582. Szpedowski Antoni, Ilzsonstów, gub. kielecka, Fort. artyl. p.
2583. Sztolc Bertol, Łódź, gub. piotr., podoficer 3 strzel. p.
2584. Szczepaniak Kazimierz, Pabianice, g. piotr., cywilny.
2585. Sztz Ignacy, Warszawa, 8 Gren. p.
2586. Schmidt Wojciech, Łódź, gub. piotr., 118 p. piech.
2587. Sernocki Stanisław, 22 Syb. strzel. p.
2588. Siliński Aleksander, Grodzisk, 22 pułk piech.
2589. Siuda Franciszek, Szwersk, gub. warsz., 139 p. piech.
2590. Skadwidzki Marcin, Koleno-Zabersy, gub. lubelska, 293 p. piech.
2591. Skalczyński Jan, Zduńska-Wola, gub. piotr., 1 p. Gren.
2592. Skornik Lazar, Warszawa, 32 p. piech.
2593. Skoczek Antoni, Zduńska-Wola, gub. piotr., 7 p. piech.
2594. Skrebra Wincenty, Mokra, gub. warsz., 32 p. piech.
2595. Skrodzki Wacław, Okolica, gub. wileńska, 16 p. piech.
2596. Słomczyński Franciszek, Wola Jadrlińska, gub. piotr., Lejb-Gwardya.
2597. Słowiński Ludwik, Pobianice, gub. piotr., 21 p. piech.
2598. Sławiński Tomasz, Poniewież, gub. wileńska, 133 p. piech.
2599. Smilgiewicz Franciszek, Peizer, gub. kowieńska, 118 p. piech.
2600. Smolski Kazimierz, Nieszetopy, gub. kowieńska, 87 p. piech.
2601. Smyk Piotr, Boronka, gub. warsz., podoficer 7 p. piech.
2602. Sobieski Jerzy, Lipno, cywilny.
2603. Sobczek Marcin, Złobia, gub. kielecka, 29 p. piech.
2604. Soffiański Stanisław, Warszawa, 3 pułk. piech.
2605. Sokołowski Bolesław, Kobylin, cywilny.
2606. Soloński Walenty, Szelce, gub. warsz., Lejb-Gwardya.
2607. Sobczak Stanisław, Borkowice, gub. radomska, 86 p. piech.
2608. Sobczak Tomasz, Guślin, 108 p. piech.
2609. Sosnowicki Marek, cywilny.
2610. Stabnicki Stefan, Lubyków, gub. warsz., Lejb-Gwardya.
2611. Stalewski Piotr, Warszawa, 14 p. piech.
2612. Staniuk Łukasz, gub. kaliska, 157 pułk. piech.
2613. Stański Hipolit, Willeno, gub. warsz., Lejb-Gwardya.
2614. Stempel Konstanty, Przedburze, gub. radomska, 86 p. piech.
2615. Stepaniak Stanisław, gub. warsz., 3 p. piech.
2616. Sternfeld Abraham, Łódź, gub. piotr., 86 p. piech.
2617. Stoporowicz Michał, Sadonika, gub. wileńska, 139 p. piech.
2618. Sub Szymon, cywilny.
2619. Suchojad Bolesław, Kielce, 6 p. piech.
2620. Suchocki Józef, Warszawa, 157 p. piech.
2621. Suchta Marian, Ostryków, gub. Iomż., podoficer 1 strzel. p.
2622. Sudkowski Stanisław, Lenarty, gub. Iomż., 95 p. piech.
2623. Suk Nikita, Konin, gub. kaliska, 323 pułk. piech.
2624. Suljanta Józef, Bucłowice, gub. lubelska, 2 p. piech.
2625. Sulkowski Mieczysław, Warszawa, 32 p. piech.
2626. Sultabrowski Józef, gub. piotr., 1 p. piech.
2627. Suski Ignacy, Suchocin, gub. warsz., 2 artyl. bryg.
2628. Swentini Jan, gub. kielecka, 95 p. piech.
2629. Swilcinski Stanisław, Chraszczyk, gub. kaliska, 140 p. piech.
2630. Taszyński Józef, Łódź, gub. piotr., 4 strzel. pułk.
2631. Terlecki Karol, Tomaszew, gub. piotr., cywilny.
2632. Teślak Stanisław, Borów, gub. kaliska, 5 p. piech.
2633. Tirski, Łódź, gub. piotr., 1 strzel. p.
2634. Tkaczyk Stanisław, Warszawa, 14 pułk. piech.
2635. Tomaszek Andrzej, Roszek, gub. kaliska, 3 p. piech.
2636. Tomaszewski Franciszek, Warszawa, 22 p. piech.
2637. Trojanowski Bolesław, Sochaczew, g. warsz., podoficer 3 artyl. bryg.
2638. Turczyński Jan, Warszawa, 2 p. piech.
2639. Ujma Michał, Łowicz, cywilny.
2640. Urban, Łódź, gub. piotr., 24 Syb. strzel. pułk.
2641. Urbanski Józef, Łódź, gub. piotr., 1 p. piech.
2642. Uszyski Ignacy, Jabłoń-Rydzka, gub. Iomż., 15 p. piech.
2643. Uszyński Stanisław, Klonów, gub. Iomż., 15 p. piech.
2644. Wilk Józef, Kalisz, 7 p. piech.
2645. Womuski Władysław, Łódź, gub. piotr., 2 p. Pionier.
2646. Walek Jan, Sosnowiec, gub. kielecka, podoficer 163 p. piech.
2647. Walenza Marcin, Kalisz, 15 p. piech.
1648. Walski Stanisław, Warszawa, 8 p. piech.
2649. Wardak Stanisław, Tomaszewice, gub. siedlecka, 24 p. piech.
2650. Wardzyński Romuald, Warszawa, 95 p. piech.
2651. Wasiak Józef, Kalisz, Lejb-Gwardya.
2652. Wasilewski Bolesław, Warszawa, 29 p. piech.
2653. Wawrzaniak Stanisław, Linkocin, gub. warsz., 22 p. piech.
2654. Wenskus Stanisław, Wewirzańsk, gub. kowieńska, 16 Syb. strzel. p.
2655. Wenich Michał, Sokolów, gub. warsz., cywilny.
2656. Wentzimer Dawid, gub. Iomż., 96 p. piechoty.
2657. Wierzbicki Mikołaj, Worożbity, gubernia grodzieńska, 299 p. piech.
2658. Wichan Ferdynand, Łódź, gub. piotr., 55 p. piech.
2659. Wilenborg Antoni, gub. warsz., podoficer 3 strzel. p.
2660. Wilk Józef, Skarjaski, gub. warsz., 3 Syb. strzel. p.
2661. Wilkiewicz Kazimierz, Ruda, gub. grodzieńska, 118 p. piech.
2662. Wilczyk Piotr, Konocznica, gub. lub., 2 p. piech.
2663. Wincelski Józef, cywilny.
2664. Wiszniewski Antoni, Rybinka, gub. radomska, 86 p. piech.
2665. Wiszniewski Józef, Wołkowyski, cyw.
2666. Wiszowski Jan, Warszawa, 23 p. piech.
2667. Witkowski Antoni, Łódź, gub. piotr., 6 p. piech.
2668. Witkowski Stanisław, Warszawa, 31 p. piech.
2669. Wico Józef, Wisztyniec, gub. suwalska, 17 Syb. strzel. p.
2670. Wiadarczyk Stanisław, Psarki, gubernia piotrkowska, 163 p. piech.
2671. Wlasczuk Władysław, Nowo-Szepów, gub. kaliska, 23 p. piech.
2672. Wojsidła Samuel, Łódź, gub. piotr., kowieńska, podoficer 3 Syb. strzel. p.
2673. Wojcieszak Stanisław, Rolugulinka, gub. warsz., 7 p. piech.
2674. Wojczyk Józef, Łódź, gub. piotr., 5 p. piech.
2675. Wojciak Wawrzyniec, Lublin, 16 p. piech.
2676. Wojczechowski Józef, Radom, Lejb-Gwardya.
2677. Wójcik Wojciech, gub. lubelska, 13 Syb. strzel. p.
2678. Wójcik Franciszek, cywilny.
2679. Wojciechowski Stanisław, Gryniewice, gub. grodz., 225 p. piech.
2680. Wolak Ludwik, Łódź, gub. piotr., 4 p. piech.
2681. Wołkowicz Jakób, Łódź, gub. piotr., artyl. dyw.
2682. Wołczanek Antoni, Warszawa, 32 p. piechoty.
2683. Wróblewski Józef, Grobinica, gub. kaliska, Lejb-Gwardya.
2684. Zadrosny Franciszek, Warszawa, 32 p. piech.
2685. Zagawa Stanisław, Lipce, gub. warsz., 3 Syb. strzel. p.
2686. Zagrodzki Jan, Cyganówka, gub. lubelska, 16 p. piech.
2687. Zajac Józef, Gertatów, gub. piotr., 5 p. piech.
2688. Zajac Stefan, Plock, Intendent.
2689. Zaleski Wawrzyniec, Warszawa, Lejb-Gwardya.
2690. Załucki Jakób, Kosów, gub. grodzieńska, 14 Syb. strzel. p.
2691. Zarembe Mieczysław, Warszawa, podoficer Lejb-Gwardya 3 artyl. bryg.
2692. Zarchta Aleksander, Nasotów, gub. lubelska, 16 p. piech.
2693. Zatrjano Stanisław, Dąbrowice, gub. warsz., 1 strzel. p.
2694. Zawadzki Paweł, Komorniki, gub. kaliska, 4 strzel. p.
2695. Zawistowski Józef, Brewki, gub. Iomż., 24 artyl. bryg.
2696. Zukoński Antoni, Białystok, gub. grodzieńska, Czerwony Krzyż.
2697. Żukowski Stefan, Cypierz, gub. kowieńska, 116 p. piech.
2698. Żuskin Bolesław, Mokotów, gub. warsz., 21 p. piech.
2699. Zdunik Jan, Ostrów, gub. lubelska, 7 artyl. bryg.
2700. Zeeman Rudolf, Łódź, g. piotr., cywilny.
2701. Zellman Michał, Skierniewice, cywilny.
2702. Zemlo Zygmunt, Warszawa, 8 Gren. p.
2703. Zerzawa Michał, Charlupie, gub. kaliska, 3 strzel. p.
2704. Zgoniat Kazimierz, gub. radomska, 86 p. piech.
2705. Zians Józef, Linczyn, g. piotr., 8 p. piech.
2706. Zilberger, Kielce, 2 p. piech.
2707. Zimok Wacław, Łódź, g. piotr., cywilny.
2708. Ziomin Józef, Luszy, gub. radomska, 86 p. piech.
2709. Zwoliński Leon, Warszawa, 8 p. piech.
2710. Zych Adam, Ostrołęka, gub. Iomż., 96 p. piech.

Zydz.

2711. Abraham Szloma, Wilno, 159 p. piech.
2712. Arnsztajn Icko, Grodno, 13 p. piech.
2713. Aranowicz Izaak, Nemykin, gub. wileńska, 21 p. piech.
2714. Artmann Jankiel, Warszawa, 21 p. piech.
2715. Barfus Icek, Tarnograd, gub. lubelska, 3 strzel. p.
2716. Barkin Hirs, Dulil, gub. wileńska, 4 Syb. strzel. p.
2717. Bentkower Dawid, Tomaszów, g. piotr., kowieńska, 3 strzel. p.
2718. Bergmann Mojżesz, Dobro-Gronce, gub. plocka, 187 p. piech.

2719. Blacher Samuel, Ostryń, gub. wileńska, 16 p. piech.
 2720. Blarski Józef, Lendo, gub. lubelska, 8 Syb. strzel. p.
 2721. Brauman Berek, Czyżów, gub. kielecka, 3 p. piech.
 2722. Brawerman Hersz, Słonim, gub. grodzieńska, 13 Syb. strzel. p.
 2723. Bremer Szloma, Warszawa, 138 p. piech.
 2724. Brenner Uren, Łódź, gub. piotr., 4 Syb. strzel. p.
 2725. Brudny Icko, Smorgoń, gub. wileńska, 11 p. piech.
 2726. Buczynski Berko, Szydłowice, gub. radomska, 86 p. piech.
 2727. Bytyński Morduch, Grodno, 14 Syb. strzel. p.
 2728. Cetnarski Mojżesz, Brzezina, gub. lubelska, 16 p. piech.
 2729. Cajt Jankiel, Nowy Dwór, gub. grodzieńska, 88 p. piech.
 2730. Cenik Chaim, Opatów, gub. radomska, 4 Syb. strzel. p.
 2731. Dorn Jakób, Wyszaków, gub. warsz., 86 p. piech.
 2732. Drżazga Szymcha, Radzymin, gub. warsz., 16 p. piech.
 2733. Engel Jakób, Radom, 86 p. piech.
 2734. Facht Mowicz, Łódź, gub. piotr., 1 p. piech.
 2735. Fainkuchen Hersz, Łódź, gub. piotr., 2 p. piech.
 2736. Finkelsztajn Chaskel, Radom, 4 Syb. strzel. p.
 2737. Frankel Szmul, Częstochowa, gub. piotr., 86 p. piech.
 2738. Fridmann Abraham, gub. suwańska, 5 artyl. bryg.
 2739. Fuksman Modest, Białystok, gub. grodzieńska, 138 p. piech.
 2740. Fuse Szloma, Siedlca, 84 p. piech.
 2741. Gawrin Gułman, Tomaszów, gub. piotr., 3 p. piech.
 2742. Głowicz Szejman, Skidel, gub. grodzieńska, 14 Syb. strzel. p.
 2743. Gofmann Berko, Łódź, gub. piotr., podoficer 4 p. piech.
 2744. Godlin Chaim, Grodno, 14 Syb. strzel. p.
 2745. Gordon Mojżesz, Wilno, 11 p. piech.
 2746. Gottgeld Zall, Warszawa, 95 p. piech.
 2747. Grinszpan Lejzor, Warszawa, 96 p. p.
 2748. Gutman Gersel, Czyczków, gub. radomska, 4 Syb. strzel. p.
 2749. Gutman Mojżesz, gub. grodzieńska, 94 p. piech.
 2750. Guzik Pejsach, Warszawa, 14 p. piech.
 2751. Hirsz Jakób, Radoszyce, gub. radomska, 86 p. piech.
 2752. Hirszfeld Wolf, Łódź, gub. piotr., 2 p. piech.
 2753. Homak Abraham, Słaim, gub. grodzieńska, 119 p. piech.
 2754. Jakubowicz Jankiel, gub. piotr., 138 p. piech.
 2755. Jucht Szmul, gub. piocka, 16 p. piech.
 2756. Judowicz Szmerel, Warszawa, 139 p. piech.
 2757. Kagan Abraham, Wilno, 43 p. piech.
 2758. Kagan Sanwel, Józefów, gub. lubelska, 2 p. piech.
 2759. Kaplan Icko, Białystok, gub. grodzieńska, podoficer 157 p. piech.
 2760. Kapiński Jankiel, Diatłów, gub. grodzieńska, 118 p. piech.
 2761. Kacznik Wolf, Orgony, gub. wileńska, 87 p. piech.
 2762. Königsberg August, Ożarów, gub. radomska, 146 p. piech.
 2763. Kerszenbaum Hersz, gub. radomska, 32 p. piech.
 2764. Kirszenstein Abraham, Warszawa, 4 p. piech.
 2765. Kisztycki Abraham, Słonim, gub. grodzieńska, 118 p. piech.
 2766. Klaus Mojżesz, Goworów, gub. łomż., 96 p. piech.
 2767. Kleiner Wulf, Łódź, g. piotr., 5 Gren. p.
 2768. Kliszczylski Mojżesz, Grodno, 14 Syb. strzel. p.
 2769. Kol Mordka, Skwerców, gub. warsz., 8 p. piech.
 2770. Kremer Szloma, Wilno, 11 p. piech.
 2771. Kruk Morduch, Łódź, g. piotr., 1 strzel. p.
 2772. Kruszewski Jankiel, Sokoly, gub. łomż., 16 p. piech.
 2773. Kubel Hersz, Łódź, gub. piotr., 1 strzel. artyl. dyw.
 2774. Kulczyk Hersz, Warszawa, 83 p. piech.
 2775. Kupergant Mojżesz, gub. lubelska, 2 Gren. p.
 2776. Kuźmiński Szloma, gub. kaliska, 299 p. piech.
 2777. Lach Szmul, Warszawa, 2 artyl. bryg.
 2778. Lachmann Ruwin, Wietniński, gub. kołubińska, 11 p. piech.
 2779. Leer Mojżesz, Warszawa, 95 p. piech.
 2780. Leipun Chaim, Wilno, 105 p. piech.
 2781. Lerman Lejba, Wąwolnica, gub. lubelska, 2 p. piech.
 2782. Lewin Abraham, gub. łomżyńska, 95 p. piech.
 2783. Lewin Hersz, Grodno, 14 Syb. strzel. p.
 2784. Lewin Jakób, g. wileńska, 16 Syb. strzel. p.
 2785. Lewin Icek, gub. grodzieńska, 138 p. piech.
 2786. Lin Icek, gub. łomż., 96 p. piech.
 2787. Lubel Gerc, gub. łomż., 138 p. piech.
 2788. Lusman Jankiel, gub. lubelska, 2 Gren. p.
 2789. Lucki Szloma, g. wileńska, 16 Syb. strzel. p.
 2790. Manella Motel, Łódź, gub. piotr., 1 art. dyw.
 2791. Masowski Mowsza, Łódź, gub. piotr., 3 Syb. strzel. p.
 2792. Matuszyk Antoni, Kamieński, gub. piotr., 299 p. piech.
 2793. Miodowicz Majer, Łódź, gub. piotr., 86 p. piech.
 2794. Miller Abraham, gub. radomska, 1 dyw. cięzk. artyl.
 2795. Miller Mojżesz, Rawa, gub. piotr., 96 p. piech.
 2796. Myszonnik Mojżesz, Białystok, gub. grodzieńska, 94 p. piech.
 2797. Moński Lejzor, Kalwaryja, cywilny.
 2798. Naimski Szymon, Warszawa, 95 p. piech.
 2799. Papperman Icek, Tumanów, gub. piotr., 1 strzel. p.
 2800. Perelstein Chaim, Białystok, gub. grodzieńska, 138 p. piech.
 2801. Poński Rufin, Dubrowa, gub. grodzieńska, 88 p. piech.
 2802. Puller Abraham, Grodno, 13 Syb. strzel. p.
 2803. Radowicz Jankel, Raszew, gub. łomż., 95 p. piech.
 2804. Remba Izaak, Rodzin, g. łomż., 88 p. piech.
 2805. Rozen Samuel, Kutno, gub. warsz., 299 p. piech.
 2806. Rosenmann Max, Warszawa, 96 p. piech.
 2807. Rosental Jakób, Trościana, gub. grodzieńska, 94 p. piech.
 2808. Rosental Szmul, Izbica, gub. kaliska, 139 p. piech.
 2809. Rosental Izak, Izbica, gub. kaliska, 138 p. piech.
 2810. Rubinsztajn Berko, Piotrków, 96 p. piech.
 2811. Rybalt Szmer, Czezew, gub. łomż., 96 p. piech.
 2812. Salzberg Dawid, Łódź, gub. piotr., 1 strzel. p.
 2813. Salzberg Mendel, Łódź, gub. piotr., 1 strzel. p.
 2814. Szlosberg Dawid, Naliwów, gub. wileńska, 40 artyl. bryg.
 2815. Szliwiński Hersz, Przedburze, gub. radomska, 86 p. piech.
 2816. Schpaizer Jakób, Mieluszeńsk, gub. radomska, 209 p. piech.
 2817. Schtellber Szija, Kurów, gub. lubelska, 2 p. piech.
 2818. Seidman Salomon, Radom, 86 p. piech.
 2819. Serok Dawid, Krasnosze, gub. łomż., 96 p. piech.
 2820. Silberberg Szija, Rawa, gub. piotr., 86 p. piech.
 2821. Simelowicz Mejer, Ruczany, gub. grodz., 118 p. piech.
 2822. Singer Abraham, Lublin, 16 p. piech.
 2823. Sirocki Icek, Łódź, gub. piotr., 96 p.
 2824. Sładkin Owsei, Wilno, 11 p. piech.
 2825. Sławny Chail, Opatów, gub. radomska, 4 Syb. strzel. p.
 2826. Solarski Izaak, Warszawa, 5 Gren. p.
 2827. Sorochowicz Anszel, Wiel. Brześć, gub. grodz., 13 Syb. strzel. p.
 2828. Stein Abraham, Konin, gub. kaliska, 23 p. piech.
 2829. Stolar Szmul, Grodno, 11 Syb. strzel. p.
 2830. Taudetnik Izaak, Słonim, gub. grodz., 118 p. piech.
 2831. Tepperman Berek, Jedliński, gub. radomska, 96 p. piech.
 2832. Tewel Hirsz, Krinka, gub. grodz., 14 Syb. strzel. p.
 2833. Verschandt Boruch, Praski-Luterski, gub. lubelska, 2 p. Gren.
 2834. Wallstein Mojżesz, 23 p. piech.
 2835. Weiner Mowsza, Zabłudów, gub. grodz., 139 p. piech.
 2836. Winer Icek, Chill, g. lubelska, 2 p. Gren.

4. Obóz jeńców w Erlangen.

2837. Adamek Marcin, 299 p. piech.
 2838. Andrasiak Antoni, 5 strzel. pulk.
 2839. Adamaszek Franciszek, 26 p. piech.
 2840. Borczak Walenty, 299 p. piech.
 2841. Biskup Władysław, 5 strzel. pulk.
 2842. Bogusławski Łukasz, 8 p. piech.
 2843. Białas Stanisław, 5 strzel. p.
 2844. Bendkowski Antoni, 5 strzel. p.
 2845. Bill Stanisław, 29 p. piech.
 2846. Bosczyk Stanisław, 6 strzel. pulk.
 2847. Białek Józef, 6 strzel. p.
 2848. Citarzyński Adam, 6 strzel. p.
 2849. Ciesielski Roch, 31 strzel. p.
 2850. Chała Piotr, 31 p. piech.
 2851. Druciarek Tomasz, 299 p. piech.
 2852. Deszczyński Kazimierz, 28 p. piech.
 2853. Dębowski Andrzej, 299 p. piech.
 2854. Djetka Franciszek, 6 strzel. p.
 2855. Drozdowski Jan, 6 strzel. p.
 2856. Dąbrowski Walenty, 24 p. piech.
 2857. Dąbrowski Wacław, 15 dyw. artyl. ciężk.
 2858. Dolny Józef, 8 strzel. p.
 2859. Flakiewicz Franciszek, 13 korpus arm.
 2860. Furmanek Jan, 3 strzel. p.
 2861. Grochowski Grzegorz, 151 p. piech.
 2862. Grenda Jan, 1 strzel. pulk. Gwardyi.
 2863. Górny Józef, 6 strzel. pulk. Gren.
 2864. Grudziński Józef, 3 strzel. p. Gwardyi.
 2865. Głuchowski Władysław, 15 bat. Saper.
 2866. Grześciak Antoni, 8 strzel. p.
 2867. Gurowski Piotr, 8 strzel. p.
 2868. Ignatowski Andrzej, 299 p. piech.
 2869. Jakusik Antoni, 8 strzel. pulk. piech.
 2870. Janiec Marcin, 297 p. piech.
 2871. Jaszczurk Jan, 2 bat. 13 Tren Corps.
 2872. Jaworski Edward, 13 korpus armii.
 2873. Janiak Wawrzyniec, 13 korpus armii.
 2874. Kotowski Andrzej, 299 p. piech.
 2875. Kuźniak Władysław, 8 strzel. p.
 2876. Kalista Wit, 203 p. piech.
 2877. Karwas Wincenty, 3 strzel. p.
 2878. Klarecki Piotr, 300 p. piech.
 2879. Kopycki Jan, 5 strzel. p.
 2880. Kowalski Mateusz, 297 p. piech.
 2881. Kondracki Jan, 6 strzel. p.
 2882. Krajewski Mateusz, 5 Kaluz. pulk.
 2883. Klimczek Jan, 13 korpus armii.
 2884. Klimczyk Michał, 32 Fort. artyl. p.
 2885. Kuklewicz Adolf, 64 Kazań. pulk. piech.
 2886. Krupiński Stanisław, 17 Archan. pulk. piech.
 2887. Korzeniowski Jan, I Bag. bat.
 2888. Kuczyński Jan, 105 pulk. (Ustuszk. Reg.).
 2889. Kuźniarski Władysław, 5 Kaluz. pulk.
 2890. Kusznierczyk Franciszek, 21 Murom. pulk.
 2891. Ludwiczak Stanisław, 3 strzel. Gward. pulk.
 2892. Łodziański Antoni, 300 p. piech.
 2893. Lipiński Piotr, 6 p. piech.
 2894. Lichota Stanisław, 269 p. piech.
 2895. Mager Piotr, 299 p. piech.
 2896. Macocha Józef, 299 p. piech.
 2897. Mostek Andrzej, 6 strzel. p.
 2898. Michalczyk Stanisław, 5 n. piech.
 2899. Machul Franciszek, 36 Syber. pulk.
 2900. Małcher Franciszek, 6 strzel. p.
 2901. Makowski Stanisław, 1 Tren. bat.
 2902. Maniko Feliks, 3 L. G. strzel. pulk.
 2903. Meissner Ignacy, 13 korpus armii.
 2904. Michalski Tomasz, 5 strzel. pulk.
 2905. Nowak Wacław, 6 strzel. pulk.
 2906. Oblutka Piotr, 21 Murom. pulk.
 2907. Przeworski Władysław, 6 strzel. pulk.
 2908. Pomykala Józef, 5 strzel. pulk.
 2909. Piotrowski Józef, 6 strzel. pulk.
 2910. Piekarski Mikołaj, 5 strzel. pulk.
 2911. Pawlic Józef, 1 p. piech.
 2912. Patsch Stefan, 223 Odojew. pulk.
 2913. Paudina Jan, 223 Odojew. pulk.
 2914. Pietuch Antoni, 4 Koporski pulk.
 2915. Pruszez Mateusz, 223 Odojew. pulk.
 2916. Pruszkowski Stanisław, 15 bat. Pioner.
 2917. Przewłocki Władysław, 21 Murom. pulk.
 2918. Pomrowski Stanisław, 1 pulk. strzel. Gwardyi.
 2919. Romanowski Stanisław, 102 p. piech.
 2920. Rafalski Aleksander, 5 strzel. pulk.
 2921. Rachełek Jan, 299 p. piech.
 2922. Raczkowski Stanisław, 15 bat. Saper.
 2923. Rosanek Władysław, 6 artyl. bryg.
 2924. Rajewski Jan, 13 korpus armii.
 2925. Różewski Władysław, 8 p. piech.
 2926. Rudy, 171 Kobrin. p.
 2927. Szezewuk Marcin, 3 strzel. pulk.
 2928. Suchowicz Jakób, 6 strzel. pulk.
 2929. Stefanek Józef, 8 strzel. pulk.
 2930. Stępin Franciszek, 6 strzel. pulk.
 2931. Stępin Kazimierz, 8 p. piech.
 2932. Stembara Wojciech, 299 p. piech.
 2933. Skruszyniec Andrzej, 299 p. p.
 2934. Świercz Stanisław, 299 p. piech.
 2935. Staszalek Roman, 5 strzel. pulk.
 2936. Szicek Antoni, 5 strzel. pulk.
 2937. Szałik Stefan, 297 p. piech.
 2938. Sobczak Marjan, 5 p. piech.
 2939. Szerebiec Józef, 299 p. piech.
 2940. Schween Antoni, 8 p. piech.
 2941. Swital Józef, 2 Sofia pulk.
 2942. Święcki Stanisław, 223 Odojew. pulk.
 2943. Sowa Franciszek, 64 Kazań. pulk.
 2944. Siwiec Marceł, 29 połowy szpit.
 2945. Sidorowicz Augustyn, 64 Kazań. pulk.
 2946. Sielecki Józef, 20 p. ciężkiej artyl.
 2947. Sawicki Józef, 223 Odojew. pulk.
 2948. Szepietowski Józef, 223 Odojew. pulk.
 2949. Szybedin Jan, 495 p. piech.
 2950. Szymański Franciszek, cywilny.
 2951. Szczęotka Stanisław, Tren 1 dyw.
 2952. Stefański Antoni, L. G. Kexholm. pulk.
 2953. Tomaszewski Feliks, 13 korpus armii.
 2954. Topolski Jan, I Tren. bat.
 2955. Tomaszewski Stanisław, Tren 1 dyw.
 2956. Toljak Adam, 21 p. piech.
 2957. Trjunczyk Paweł, L. G. Kexholm. pulk.
 2958. Tworowski Władysław, 13 korpus armii.
 2959. Welichowski Feliks, 21 Murom. pulk.
 2960. Walczyk Jan, 223 Odojew. pulk.
 2961. Welichowski Antoni, 21 Murom. pulk.
 2962. Wiacek Wawrzyniec, 1 L. G. strzel. pulk.
 2963. Wikrentowicz Piotr, Tren 1 dyw.
 2964. Wiszniewski Bolesław, 13 korpus armii.
 2965. Wrzosek Tomasz, 5 strzel. pulk.
 2966. Wróbel Antoni, 5 strzel. pulk.
 2967. Wdowiak Stanisław, 299 p. piech.
 2968. Waszczuk Józef, 8 strzel. pulk.
 2969. Wach Jan, 6 strzel. pulk.
 2970. Wasik Wincenty, 6 strzel. pulk.
 2971. Wołontkiewicz Antoni, 5 strzel. pulk.
 2972. Wnuk Antoni, 5 strzel. pulk.
 2973. Zagorowicz Stanisław, 8 strzel. pulk.
 2974. Zakrzewski Antoni, 26 Mogilow. pulk.
 2975. Zioczynski Paweł, 13 korpus armii.
 2976. Zarzeczny Józef, 16 Ładow. pulk.
 2977. Goldberg Karol, 6 strzel. pulk.
 2978. Horberg Jankel, 106 p. piech. -
 2979. Jakubowicz Peisech, 13 korpus armii.
 2980. Neufeld Jakób, 13 korpus armii.
 2981. Present Hersz, 1 Bagaż. bat.
 2982. Scheps Szmul, 13 korpus armii.
 2983. Weber Abraham, 3 strzel. pulk.
 2984. Wiloński Simson, 109 p. piech.

Zydzi.

5. Obóz jeńców w Saarbrücken, a) Komp.

2985. Binstock Bernhard, Łódź, 147 p. piech., wz. do niewoli, Garbalka.
 2986. Błażejowski Stanisław, Heinówka, 6 artyl. bryg.
 2987. Bakarowski Józef, Żuków, 13 p. piech., wz. do niewoli, Ehrenburg.
 2988. Bober Józef, Troszywek, 40 p. piech., wz. do niewoli, Wilno.
 2989. Błaszczyk Antoni, Charlejka, Fort. artyl. p., wz. do niewoli, Modlin.
 2990. Bojak Stefan, Podgajek, 149 p. piech., wz. do niewoli, Dynaburg.
 2991. Brodowski Wacław, Pawłówek, 40 pulk. piech., wz. do niewoli, Narocz.
 2992. Bochański Jan, Dudów, 200 p. piech., wz. do niewoli, Sochaczew.
 2993. Breynak Antoni, Ostrołęka, 124 p. piech., wz. do niewoli, Neidenburg.
 2994. Barlyk Wawrzyniec, 6 p. piech., wz. do niewoli, Łopatów.
 2995. Boszek Tomasz, 6 p. piech., wz. do niewoli, Łopatów.
 2996. Chaber Wiktor, Wołoszówka, 15 pulk. artyl., wz. do niewoli, Janów.
 2997. Cichowski Franciszek, Wiszniew, podoficer 26 pol. Lazar., wz. do niewoli, Neidenburg.
 2998. Dragan Ludwik, Sitno, 6 artyl. pulk., wz. do niewoli, Neidenburg.
 2999. Danielewicz Paweł, Kluczany, 1 pulk. piech., wz. do niewoli, Stolypany.
 3000. Erbeth Józef, 86 p. piech., wz. do niewoli, Warszawa.
 3001. Fahl Rudolf, Sinoboki, 17 p. piech., wz. do niewoli, Neidenburg.
 3002. Friedrich Leopold, Zwolen, 32 p. piech., wz. do niewoli, Janów.
 3003. Górny Antoni, Kamiński, połowa piekarnia, wz. do niewoli, Modlin.
 3004. Grabowski Władysław, 36 dyw. Sanitar., wz. do niewoli, Neidenburg.
 3005. Guz Józef, 40 p. piech., wz. do niewoli, Wilno.
 3006. Gregorek Onufry, 96 p. piech., wz. do niewoli, Grodno.
 3007. Hanaszyński Kazimierz, Dąbie, 5 pulk. piech., wz. do niewoli, Orlawa.
 3008. Jana Antoni, Garbalka, 32 p. piech., wz. do niewoli, Janów.
 3009. Jez Michał, Suchowola, 299 p. piech., wz. do niewoli, Radom.
 3010. Jach Albert, Łódź, 6 p. piech., wz. do niewoli, Janów.
 3011. Iwaniczek Jan, Mińsk, 226 p. piech., wz. do niewoli, Grodno.
 3012. Iwanow Grzegorz, Zwirskoje, 31 p. piech., wz. do niewoli, Neidenburg.
 3013. Jonis Maciej, Dubicz, 173 p. piech., wz. do niewoli, Grajewo.
 3014. Jedros Franciszek, podoficer Lejb-Gwardyi p. piech., wz. do niewoli, Janów.
 3015. Kordasński Piotr, Warszawa, podoficer Lejb-Gwardyi pulk., wz. do niewoli, Wellenburg.
 3016. Karolak Franciszek, 23 p. piech., wz. do niewoli, Janów.
 3017. Krzyściak Jan, 3 artyl. bat., wz. do niewoli, Czerwińsk.
 3018. Kordelewski Franciszek, 23 p. piech., wz. do niewoli, Orlawa.
 3019. Komarow Maksymilian, Lipnówka, 38 p. piech., Białystok.
 3020. Karczmar Franciszek, Ziosiewek, 40 p. piech., wz. do niewoli, Wilno.
 3021. Katz Piotr, Brzeziny, Lejb-Gwardya, wz. do niewoli, Neidenburg.
 3022. Kerepka Tomasz, Mińsk, cywilny, wz. do niewoli, Mińsk.
 3023. Kupiecki Walenty, Pszenice, Sanitariusz wojskowy, wz. do niewoli, Orlów.
 3024. Łotysik Antoni, 173 p. piech., wz. do niewoli, Augustów.
 3025. Lesota Antoni, Reszenskaja, 31 p. piech., wz. do niewoli, Augustów.
 3026. Merdzyński Jan, 6 artyl. p., wz. do niewoli, Janów.
 3027. Manjas Józef, Anchin, 4 artyl. pulk., wz. do niewoli, Janów.
 3028. Miński Józef, Słupsk, podoficer 15 pulk., wz. do niewoli, Ailnstein.
 3029. Marjasow Innocenty, Temry, 32 p. piech., wz. do niewoli, Augustów.
 3030. Milewski Paweł, Kielce, 27 p. piech., wz. do niewoli, Neidenburg.
 3031. Manko Wojciech, 299 p. piech., wz. do niewoli, Radom.
 3032. Magnacki Stanisław, Komp. robocza, wz. do niewoli, Modlin.
 3033. Malet Adam, Jeziorna, 228 p. piech., wz. do niewoli, Ossowiec.
 3034. Miszkiet Ludwik, Bartosze, 251 p. piech., wz. do niewoli, Warszawa.
 3035. Neider Józef, Dominy, podoficer 31 p. piech., wz. do niewoli, Janów.
 3036. Nogalski Paweł, 6 p. piech., wz. do niewoli, Łopatów.
 3037. Nemes Stanisław, Milchów, 200 p. piech., wz. do niewoli, Prusy Wschodnie.
 3038. Osisi Jan, podoficer 14 Syb. strzel. pulku, wz. do niewoli, Łódź.
 3039. Olendon Stanisław, cywilny, wz. do niewoli, Neidenburg.
 3040. Okunowci Mateusz, Iwańczów, 496 p. piech., wz. do niewoli, Wilno.
 3041. Ostrowski Marceł, Bogate, 23 p. piech., wz. do niewoli, Neidenburg.
 3042. Panichtera Aleksander, Rozenbach, 23 p. piech., wz. do niewoli, Breitenburg.
 3043. Prosenuk Mateusz, Słomionka, 6 p. artyl., wz. do niewoli, Neidenburg.
 3044. Piotrowski Stanisław, Bokszel, podoficer 151 p. piech., wz. do niewoli, Rawa.
 3045. Piteł Wincenty, Leczyca, 6 p. piech., wz. do niewoli, Łopatów.
 3046. Przybylski Józef, Orly, 22 p. piech., wz. do niewoli, Janów.
 3047. Plochocki Franciszek, Stedjawa, 21 p. piech., wz. do niewoli, Insterburg.
 3048. Pietroszak Tomasz, 8 p. piech., wz. do niewoli, Kolandenburg.
 3049. Rospicki Adam, Warszawa, 3 p. piech., wz. do niewoli, Neidenburg.
 3050. Romanowicz Izidor, 29 p. piech., wz. do niewoli, Neidenburg.
 3051. Roszak Jan, 21 p. piech., wz. do niewoli, Łódź.
 3052. Reblewski Antoni, Nowanisz, 15 artyl. pulk., wz. do niewoli, Janów.
 3053. Ruffura Piotr, 6 p. piech., wz. do niewoli, Łopatów.
 3054. Raszewski Józef, Sumieszce, 6 artyl. p., wz. do niewoli, Neidenburg.
 3055. Rudnicki Stanisław, Warszawa, 116 pulk. piech., wz. do niewoli, Modlin.
 3056. Spytak Józef, Bzary, 32 p. piech., wz. do niewoli, Janów.
 3057. Staiński Jan, Łódź, 68 bat. rezer., wz. do niewoli, Wilno.
 3058. Sokół Teofil, Trąby, 1 artyl. p., wz. do niewoli, Modlin.
 3059. Staniacki Feliks, 23 p. piech., wz. do niewoli, Janów.
 3060. Skocin Andrzej, Akajewo, 8 p. piech., wz. do niewoli, Weisk.
 3061. Stratkowski Michał, Białowież, cywilny, wz. do niewoli, Straszburg.
 3062. Siliński Stanisław, Grochów, 68 p. piech., wz. do niewoli, Stonianów.
 3063. Suszek Wincenty, Pitaszkowice, 7 p. piech., wz. do niewoli, Grodno.
 3064. Stępin Mikołaj, Kutrowsk, 8 p. piech., wz. do niewoli, Łopatów.
 3065. Szubiak Stanisław, Kosznar, 5 p. piech., wz. do niewoli, Janów.
 3066. Szumski Adam, Warszawa, 40 p. piech., wz. do niewoli, Narocz.
 3067. Szepiński Antoni, cywilny, wz. do niewoli, Janów.
 3068. Tyszeński Egor, 56 p. piech., wz. do niewoli, Gostyn.
 3069. Wasilewski Józef, Krenickie, 24 p. piech., wz. do niewoli, Witau.
 3070. Wasowicz Stanisław, Rakodolna, 29 p. piech., wz. do niewoli, Janów.
 3071. Wierzbicki Antoni, Ruskawola, 40 pulk. piech., wz. do niewoli, Wilno.
 3072. Ciechański Antoni, Okolice, podoficer 119 p. piech., wz. do niewoli, Cieschanów.
 3073. Czulejko Adam, Jeronisz-Lida, 105 p. piech., wz. do niewoli, Augustów.

6. Obóz jeńców w Saabrücken b) 2 Komp.

- 3074. Adamiak Antoni, Kolbowice-Stary, szeregowiec, 10 Kaukaz. strzel. pułk, wz. do niewoli, Grodno.

- 3093. Kopera Ignacy, Starasincki, gefreiter, 270 p. piech., wz. do niewoli, Wiszniew.

- 3115. Macilewicz Kazimierz, Balezaryski, 239 p. piech., wz. do niewoli, Jacobstadt.

- 3133. Stolarczyk Wojciech, Opole, szeregowiec 453 p. piech., wz. do niew., Modlin.

7. Obóz jeńców w Saarbrücken c) 3 Komp.

- 3154. Adamczyk Piotr, Święcalka, szeregowiec 299 p. piech., wz. do niew., Radom.

- 3173. Kamiński Władysław, Wiskitki, szeregowiec 453 p. piech., wz. do niew., Modlin.

- 3193. Ostrowski Hipolit, Warszawa, szeregowiec 197 p. piech., wz. do niew., Piaski.

- 3212. Stańczyk Józef, Paruchy, szeregowiec 51 p. piech., wz. do niew., Szawle.

Dział ekonomiczny.

Wywóz masła z Syberii.

Pomimo niezwykłej szczupłości zasobów masła w Rosji i wysoki cen eksporterzy syberyjscy, jak donosi „Ziemszczyna“...

Kopenhaga a handel rosyjski.

„Fyns Tidende“ donosi: Rosyjskie ministerium handlu poświęca wiele uwagi Kopenhadze, jako śródmieściu handlowemu w okresie powojennym.

Kapitały japońskie a koalicja.

„Birzewyja Wiedomosti“ piszą w dziale handlowym: „W ostatnich czasach płynność japońskiego rynku pieniężnego wzrosła się tak dalece, że do dwakroć w wielkiem powodzeniem znalaziono w Japonii nabywców na krótkoterminowe świadczenia skarbu rosyjskiego w ogólnej wysokości 100 mil. jen.

Teraz znowu, jak doniesiono obecnie, Japonia posiada nawet możność zaofiarowania Anglii swych zapasów złota, znajdujących się w Stanach Zjednoczonych, w wysokości 100 mil. jen.

Giełda warszawska.

Table with columns: Papiery procent., Żądano, posz., Dopełn. tranz. Rows include 6% Oblig. m. Warszawy, 6% Oblig. m. Warszawy, Listy zast. Ziemska, etc.

Marki niemieckie nabywano po 48.47 i pół, 48.45 i 48.37 i pół.

Giełda berlińska.

Berlin, 28 października. Dzisiejsze obroty prywatne na giełdzie berlińskiej wykazały przy spokojnych transakcjach zupełnie pomyślną tendencję.

Berlin, 28 października. Notowania kursów dewiz za wypłaty telegraficzne:

Table with columns: Nowy-York, Holandia, Dania, Szwecja, Norwegia, Szwajcarya, Austro-Węgry, Bułgarya. Rows show exchange rates for various locations.

Z giełdy petersburskiej.

W dniu 17 października giełda petersburska znajdowała się pod wrażeniem niepomyślnych wieści z Bałkanów. Na całej linii walorów spekulacyjnych górowało zaofiarowanie.

16 października), drugiej em. 623 (622), szlacheckie 549 (547). Obligacje państwowe i listy zastawne banków ziemskich zachowały swe dotychczasowe kursy nominalne.

Na polu akcji kolejowych ujawniła się tendencja wyraźnie niżkowa. Największej niższe uległy akcje kolei Południowo-wschodnich, które spadły z 367 na 360.

Z pośród akcji bankowych poprawiły się akcje Syberyjskiego banku handl., podniosły się z 715 na 725; podobnie Rosyjsko-Azjatyckiego, którego kurs podniósł się z 348 na 351.

Na rynku walorów naftowych panowała duża niechęć do realizacji. Baku osiągnęły 850 (858), Kaspjskie 298 (298), Lianozow 194 (195), Mantaszew 184 (188).

Dążność do uregulowania zobowiązań ujawniła się szczególnie na rynku akcji metalurgicznych i przemysłu wojennego, które będą notowane również przeważnie na giełdzie oficjalnej.

Kursów walut na przyszłość nie będzie już podawał wydział biletów kredytowych ani t. zw. Londyński komitet rządowy, lecz jedynie „międzynarodowa komisja walutowa“ w Petersburgu.

Giełda paryska.

Table with exchange rates for Paris (PARYŻ) including 3% rent francuska, 5% poz. ros. z r. 1896, etc.

Giełda londyńska.

Table with exchange rates for London (LONDYN) including 2 1/2% Konsole, 5% poz. ros. z r. 1906, etc.

Kursy dewiz.

Table with exchange rates for Petersburg (Petersburg) including 10 f. szterl., 100 franków fr., etc.

Table with exchange rates for Amsterdam (Amsterdam) and New York (Nowy York) including Czeki na Berlin, Wiedeń, etc.

Table with exchange rates for Paris (Paryż) including Czeki na Londyn, Nowy York, Petersburg, etc.

Redaktor odpow.: Aleksander Bieliński.

Druk i nakład: Wydawnictwo polskie A. NAPIERAŁSKI G. ZAWIŁOWSKI.

OBWIESZCZENIE.

Na miejsce zmarłego wójta Adama Ciesielskiego w Dobrej, został wybrany i zatwierdzonym włościanin Rudolf Schulz z Kalonki, wójtem gminy Dobra, powiatu brzezińskiego.

Łódź, dnia 25 października 1916 r. Cesarsko-Niemiecki Prezydent Policji Dr. Loehrs.

Nadestane.

Protest.

W Nr. 295 „N. Kuryera Łódzkiego“ zamieszczono zostało ogłoszenie firmy M. i E. Reichstein, omawiające jakieś jakoby kursujące w mieście pogłoski o stosunku moim do rzeczonyj firmy.

E. S. Spiro.

TEATR POLSKI

Łódź, Cegielniana 63. 2171-80

Dzisiaj w niedzielę 29/X o godz. 8-ej wiecz.

„Ks. MAREK“

Przema dram. w 5 odsł. J. Słowackiego.

Dzisiaj w niedzielę, 29/X o godz. 3 po poł. po cenach popularnych

„Nadnie“

Bilety do nabycia w cukierni Roszkowskiego.

Advertisement for Sala Koncertowa (Dzielnia 18) featuring D'Albert and EUGENJUSZ.

Advertisement for Tokarze, Heblarze, Slusarze and Fabryki Maszyn Alfreda Vaedtke w Kutnie.

Advertisement for Zakład Freblowski, Stefani Osmałowskiej Skwerowa Nr. 13.

Advertisement for Specjalista Dr. L. PRYBULSKI, Chirurgia zewnętrzna i włosów.

Advertisement for Romana Praszkirowa, Absolwentka Król. Konserwatorium w Lipsku.

Advertisement for Róża Szynkler-Süss, udziela lekcji średniej i wyższej gry skrzypcowej.

Advertisement for Poszuk. wani natychmiast DO NIEMIEC, w większych partyach ślusarze, kowale, tokarze.

Advertisement for Akuszerka R. Pipikowa, z dyplomem Ces. Ak. w Petersburgu.

Advertisement for Największa Loterya w świecie, Królewsko-Pruska 5-a.

Advertisement for ZOFIA MIESZKOWSKA, Nauczycielka śpiewu solowego i gry fortepianowej.

Advertisement for SZKOLNE KAJETY, hurtowa sprzedaż z najlepszego papieru.

Advertisement for Materyały instalacyjne dla oświetlenia elektrycznego, Adolf GOLDBLUM.

Advertisement for Zgubiono, na ul. Piotrkowskiej torebkę ręczną, żółtą, zawierającą paszport.

Advertisement for R. GUTMAN tyłko: Łódź, Dzielnia 9. Zetówki gumowe i fibrowe.

Advertisement for Zakład Kuśnierski B-cia Fiszlewicz, Łódź, ul. Cegielniana Nr. 41.

Advertisement for kółko angielskie dla początkujących, Zgłoszenia proszę nadsyłać do redakcji danego pisma.

Advertisement for Zakład freblowski, Szkoła korespondencyjny-przygotowawcza, Kursy freblowskie Idy Janowskiej.

Advertisement for Sprzedaż Resztek, oraz różnych materyatów na suknie i bluzki po cenach bardzo niskich.

Advertisement for GABINET DENTYSTYCZNY Józefa HALPERN, przeniesiony na Piotrkowską 88.

Advertisement for Magazyn ubiorów majstra czechowego Sz. EWIGKEIT, Łódź, Piotrkowska 47.

Advertisement for Hurtowy i detaliczny skład Przyborów fotograficznych, Pierwszorzędne marki, wielki wybór.

Advertisement for MYDŁO najtaniej nabyć można tylko: Nowomijska 10, w podwórzu.

Advertisement for KONSULENT PRAWNY E. Lewiński, Łódź, Piotrkowska 66.

Advertisement for FRIEDMAN i MORGENSZTEIN Łódź, Cegielniana 9. 5000 PAR GUMEK OBKASOWYCH.

Advertisement for Karbid hurtowo i detalicznie M. Barakowskiego, Łódź, Piotrkowska 37.

Advertisement for Zdolni ślusarze na budowlane roboty i do pasowania klamek.

Advertisement for Dr. A. ZIEGLER, Choroby dzieci, Przyjmuje od 3-5 pp.

CASINO.

Dziś i jutro nieodwołalnie!

POLA-NEGRI

CASINO.

„Taniec rozkoszy”
„Królowa trotuaru”.

Mleczarnia „Switezianka” • Dziś i jutro Naleśniki.

Łódź, Piotrkowska 83.

Wyróżniający się swą dobrocią
proszek do prania bielizny

„Pralnik”

Fabryki chemicznej Joh. SETZER i Em. WERNER w Warszawie
poleca hurtowo firma:

Edmund Bogdański Łódź, Dzielna Nr. 80,
Będzin, Słowiańska Nr. 40.
(Skład towarów kolonialnych, cukierniczych, konserw i mydła).

Paczka 22 k. Proszę żądać wszędzie! Paczka 22 k.

Znany Magazyn Obuwia

z Nowomiejskiej 6, posiada wielki wybór męskiego, damskiego i dzieciennego obuwia. Zaopatrzone jest również na zimowy sezon w najnowsze praktyczne filcowe obuwie. Geny przystępne.

A. RZESZKOWSKI, Łódź,
ul. Nowomiejska 6.

Hurtowa sprzedaż

<p>Artykuły kosmetyczne:</p> <p>Mydła toaletowe Krem i puder Kaloderma Pudry Leichnera Syndotikon Szczotki do zębów, do u-brania i t. p.</p>	<p>Wody mineralne naturalne świeżego czerp. obecnie na składzie: Franciszka-Józefa Apenta Hunyady Janos Karlsbadzka Emska Kissingen Obersalzbrunn Wildungen Georg Gieshübler.</p>	<p>ARTYKUŁY techniczno-budowlane:</p> <p>Cement, Gips zwyczajny i alabastrowy. Talkum (Ferderweiss), Biel cynkowa (Cynkweiss), Lithopon (zamiast Cynkweiss).</p>
---	--	---

BRANICKIEGO: Kasza owsiana
Mączka owsiana
Kawa słodowa.

Pasta do obuwia „Erdal” Najnowsza sensacyjna pasta- farba, zupełnie odnawia obuwie i wyroby skórzane wszystk. kolor. Filla w Łodzi: Widzewska 75.

R. Seidengart, Sosnowice Przedstawiciel **J. Kryszek**

Kalendarze w wielkim wyborze **Kajety** 18 kart z lepszego papieru, po cenie 50 kop. za tuzin

Hurtowo i detalicznie Łódź, Piotrkowska 66. A. J. Ostrowski.

Towarzystwo
wytwarzania **butów drewnianych i trepów**
p. f. **K. KLOSE i S-ka**
ZDUNSKA-WOLA

podaje do wiadomości, że zostały otwarte składy tych wyrobów w Łodzi przy ul. Nowo-Cegielnianej Nr. 19 i w Pabianicach przy ul. Ogrodowej Nr. 37, gdzie się odbywa sprzedaż.

Zakład kuśnierski
B. G. FISZELEWICZ, Piotrkowska 58

poleca na następujący sezon, podług ostatniej mody **roboty futrzane** jako to: kołnierze, futra, mutki i t. d. 2541-1

Ważna nowość.
Oddaw na istniejący **magazyn KONFEKCYI DAMSKIEJ**
Ch. Chaskłowicza
poleca wielk. wybór **piaseczków i kostymów.** Przyjmuje również zamówienia z własnego towaru. Poprzednio Piotrkowska 41, obecnie **Nowy Rynek 3.**

KURSY JEZYKÓW R. Bermanówny
ŁÓDŹ, Wólczańska 23 (2-gie piętro).

Języki: Polski, Niemiecki, Francuski, Angielski, Rosyjski i Sarcina. Zapisy do nowych grup (początek w tym tygodniu) przyjmują się codziennie (oprócz niedziel) od 5-7. 2459-3

Jeden wagon szkła wodnego (Wasserglass) również na beczki zaraz do oddania po cenie hurtowej w składzie przetworów chemicznych **D. Myślberskiego, Łódź, Widzewska 78.** 2556-2

WARSZAWSKIE BIURO
EKSPEDYCYJNO-TRANSPORTOWE
Aleksander Różanykwiat
Warszawa, Senatorska 86
Łódź, Piotrkowska 55

przyjmuje ładunki za zaliczeniem do następujących miast:

Aleksandrów Pogr.
Będzin—Białystok
Brzeziny
Ciechań—Ciechocinek
Częstochowa
Garwolin—Grajewo
Grodno
Kalisz—Kowno—Kutno
Łomża—Łowicz
Łuków
Małkin—Międzyrzec
Mława
Nasielsk—Nieszawa
Ostrów
Pabianice—Płock
Pniewo
Siedlce—Sieradz
Skierzwice—Sokołów
Sosnowiec
Tomaszów
Włocławek—Witkowo
Zawiercie—Zduńska-Wola
Zgierz. 2304-2

Dr. med. P. LANGBARD
Łódź, Zawadzka 10.
Choroby zewnętrzne
8-1 i 4-8. 2306-13
Niedz. tylko do 1-ej.

Dr. med. St. KLUKOW
Choroby wewnętrzne,
żołądka i kiszki.
Łódź, Zawadzka 8.
Własne laboratorium. Badania
chemiczne i mikroskopowe do
celów diagnostyki lekarskiej.
Od 9-5, prócz Niedziel.

Ogłoszenia drobne.

Nauka i wychowanie.
Dla udoskonalenia stylu w polskim pragnę korespondencji z wykształconym polakiem, któremu w równy sposób dopomogę w niemieckim. Oferty „Udoskonalenie”. 2525-3

Szkola frebelska K. Weigelta, Łódź, Narot № 12, przyjmuje chłopców i dziewczęta od lat 8, codziennie od 3-5 po poł. 2225-10

Udzielam lekcji w zakresie 5-ciu klas szkół średnich. Wiadomość: Łódź, Konstancyńska 13, Restauracyja. 2517-1

Posady i prace.

Potrzebna nauczycielka znająca gruntownie francuski, polski i niemiecki na godziny. Łódź, Spacerowa 17, m. 8, od 3-5. 2470-1

Panianka (izraelitka) do dzieci i pomocy w sprzątaniu potrzebna, Łódź, Południowa 20, m. 15. Zgłaszać się od 12-ej do 1-ej. 2524-2

Osoby inteligentne mogą uzyskać stały zarobek. Zgłoszenia: Łódź, Nawrot 4, księgarnia. 2526-1

Student niemieckiego technicznego instytutu poszukuje kondycji lub lekcji. Łódź, Dzielna 38, Kenig. 2478-3

Student z wieloletnią praktyką przysposabia do wszystkich szkół średnich. Specjalność: łacina i matematyka. Adres: Pałac Majera 7, Żeńskie gimnazjum od 10-12. 2361-2

Sprzedaj i kupno.

A. A. Meble mało używane i sprzedam, Łódź, Piotrkowska 183, m. 12 lewa oficyna, II piętro. 2466-3

A. Meble różne z kilku pokoi sprzedam. Łódź, Piotrkowska 189-9. 2455-6

A. Meble wyprzedaje niżej ceny kosztu, Łódź, Orła 23 w stolarni. 2153-15

A. Meble sprzedam z trzech pokoi. Łódź, Spacerowa 37, m. 5. 2494-1

Drap Tomaszowski na palta gatunków w resztkach, jak również czysto wełniania watalina i podszewka okazynie do nabycia bardzo tania. Łódź, Widzewska 40, m. 10, front, II piętro na prawo. 252-2

Karbid najtaniej nabyć można, Łódź, Nowy Rynek 5. Świadectwo na wywóz zbyteczne. 254-2

Krawiec damski z powodu kryzysu szyje elegancko kostiumy od mk. 10, palta od mk. 8, suknie od mk. 2. Szyje karakułowe żakiety, futra i przerabiam na najnowsze fasony. Pracownia E. Rudzkiej. Łódź, Piotrkowska 17, parter. 2553-3

Maszyny do szycia, używane, tanio sprzedaję. Warsztat reparacyjny I Perla, Łódź, Piotrkowska 69 w podwórzu. Igły, oliwa i części, hurtowo i detalicznie. 2411-3

Poszukuje się gospodarstwa, o powierzchni około 1 włók, z sarsacjami dworskimi, z zabudowaniami, w dobrej glebie, w okolicy o taniej sile roboczej, niezbyt daleko od kolei. Wydzierżawca oferty: Sosnowiec, Biuro Komisowe „Pośrednik” dia „P. J.” 2544-3

Doniesienia rozmaite.

A. A. Atrament Glińskiego poleca leca skład fabryczny Łódź, Mikołajewska 34.

Akuszerka Drzymała przyjmuję. Łódź, Piotrkowska 224, m. 25. 2229-25

Chcecie mieć ciepłe mieszkania? Objazd drzwi i okna filcową taśmą. Dostać można tanio u I. Symehowicza, Cegielniana № 56. 2540-3

Poszukuje dzierżawy z budynkami od 30 morgów wiadomość u Turkowskiego, Łódź, Piwna 17. 2504-3

Pianina różnych firm tanio, za gotówkę, lub na raty, Chodkowski, Łódź, Mikołajewska 25. 2379-3

Sacharyna w tabletkach do nabycia. L. Glück, Łódź, Długa 95. 2338-1

Obrażka ślubna zagubiona. Ojciec dać za otrzymanie m. dobrego wynagrodzenia, Łódź, Piotrkowska 200, mieszkanie 20. 2485-1

Lokale.

Inteligentny młody człowiek poszukuje pokoju umeblowanego z oddzielnym wejściem przy rodzinie. Oferty w „Godzime” w Łodzi dla „X” 2508-2

Ładny pokój, cienły, z gazo- waniem, przy rodzinie, do wynajęcia zaraz. Wiadomość w administracji „Godziny” w Łodzi.

Pokoje umeblowane do wynajęcia prywatnie. Elektryczne oświetlenie, centralne ogrzewanie. Ceny bardzo przystępne. Łódź, Andrzeja 6. 2497-3

Zagubione dokumenty.

Skradziono paszport niemiecki, wydany w Unejowie, na imię Władysława Kozłowski, świadectwo ślusarskie na to samo imię i r. 20. 2511-1

Zaginął paszport niemiecki wydany w gminie Piątek na imię Józefi Kominak. 2539-1

Zaginął paszport niemiecki, wydany w Łodzi na imię Zofii Wodnickiej. 2545-3

Zaginął paszport niemiecki, wydany w Łodzi, na imię Wincentego Wójcika, Łódź, Nowo-Lagiewnicka 14. 2514-1

Zaginął paszport niemiecki, wydany w gm. Dobra, na imię Walentyny Jakobowskiej. 2507-1

Zaginął paszport niemiecki, wydany w Łodzi na imię Abrama Dawidowicza, portfel, zawierający rbl. 23 i różne dokumenty, w sądzie przy ul. Pańskiej 118. Znalazcę prosi się o zwrócenie, pod adresem, Łódź, Nowo-Cegielniana 43. 2509-1

Zaginął paszport niemiecki, wydany w Łodzi, na imię Maryi Pietsch. 2506-1

Zaginął paszport niemiecki, wydany w Łodzi na imię Reinholda Pitscha. 2490-1